

جلی اول هدایه

۲۳۲۷۱

هو العليم
غایت حاجت

بین ملک پندار ۱۲
یا
مهر
بمهرت مل کرده در دیک
بر دین او نه چنانچه من اول والدین این در آید پس
و او سر من سحر کند و او کند داخل رده باز نمیده

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, mentioning "الحمد لله" (Praise be to God) and "والصلاة والسلام على من لا نبي بعده" (And the prayer and peace be upon the one after whom there is no prophet).

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

عشق خدایا بگو
جود خدایا شناس

شفا وافی شفا و شفای

مستطاب فرزند مستطاب

بہ قی نہ بر حال

آفتاب خداید شمس
بمضا خور زنگ

اسکین

...

آن شاه جهان شوق بر جان
چو کان خط کو که آن نقطه‌های
شد هوش دلم چو جبهه کشند
سزفتا که میا بر کنت بهیم زوال
سزفت

چند
زعمیه
که یک
صد

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

الف او د نونا

۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

تتمت

زلف را بستم به چو نی خود چید
بخود بخت نیشید شود
چنگل بیان خیامان
آسمان را ب

وشت

قلم ملک

خامه فتح

مورثه
تحت
فیفتو
فیروز

روادو

آسب اشهب هیون
درخت بنار شجر

فارسی
اسلامی
بار، ثمر

مذکیت

ره انجام
انجمن محفل

بزم

کتابخانه اشکونک

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط این فالست که می بین
 خالد مکی جهته بارون رشید بر سپیل احتضار ساختن تادر سفر و حضر
 با خود داشته و صلاح و فساد و امور دران دیدی طریق دیدن این
 فال جنانست که نیت صادق کند و از روی صدق و اعتقاد فاتحه خواند
 و بصدق دل انگشت بر یکی خانه های این دایره نهند و بر عبارت
 نظر کند و حقیقت را از انجام معلوم کند دایره مذکور اینست

یکه یکی	یکی و دو	یکی و سه	یکی و چهار	یکه و پنج
دو و یکی	دو و دو	دو و سه	دو و چهار	دو و پنج
سه و یکی	سه و دو	سه و سه	سه و چهار	سه و پنج
چهار و یکی	چهار و دو	چهار و سه	چهار و چهار	چهار و پنج
پنج و یکی	پنج و دو	پنج و سه	پنج و چهار	پنج و پنج

این فال تو اصل دوست گامی است ^{یکی و یکی} بادولت و بخت کامرانی است
مقصود تو جمله حاصل آید زیرا که دلیل شادمانی است

این فال تو هست با سعادت ^{یکی و دو} اقبال تو شود زیادت
این حاجت تو روا شود زود همراه تو خدای یار باد

این فال ترا نیکو نیاید ^{یکی و سه} زیرا که آزان خجالت آید
گر صبر کنی امید باشد که کار تو ز صبر بهتر آید

این فال تو هست باز و آل ^{یکی و چهار} شاید که در آن کنی تا امل
در آخر کار تو بر آید که تو با خدا کنی توکل
فال که ز دین مقابله آمد ^{یکی و پنج} بادولت و بخت قابل
اندیشه که کرده حقیقت ^{یکی و شش} شکر است که زود حاصل آید

ناتوانی

۱۱ فال که آخری توان تکلیف ^{دوویکی} باید که داران کینه متوقف
۱۲ کمر صبر کنی تواند برین کار ^{دوویکی} یابی از خدای خود مطلق
۱۳ این فال تواند که بهتر آمد ^{دوویکی} بر شاخ امید تو برآمد
۱۴ مقصود و مراد هر چه داری ^{دوویکی} خوش باش که جملگی برآمد
۱۵ فال تو هست بختیار ^{دوویکی} ایزد تو مراد بختیار
۱۶ تعجیل مکن که تیراید ^{دوویکی} هر کاری که در ضمیر داری
۱۷ فال تو نیکوست لیکن آنگار ^{دوویکی} بود دست بخت بر تو و شوار
۱۸ دل دار قوی که این مراد ^{دوویکی} آسمان شودت با خرقار
۱۹ در کار تو هست دوست کامی ^{دوویکی} یابی تو مراد ما و شما
۲۰ میدان که بیای آرزو ما ^{دوویکی} در دولت بخت شاد کامی
۲۱ اندیشه کرده حذر کن ^{دوویکی} او بر قدرت امر حق نظر کن

این کار ممکن که رنج یابی از صبر ببرد خود سپر کن
این فال مبارک است ^{سه روز} همایون کرد همه کار است موزون
مقصود و مراد در دل که داری بیشک نشودت تمام کنونی
^{سه هفته}

فال تو هست بختیار سی ایزد تو مراد بختیار سی
تعجیل ممکن که تا براید هر گاه که در ضمیر داری سی

فال تو نیکوست لیکن انگار بود دست بخت بر تو دشوار
دل دار قوی که این مرادات آسمان نشودت یا خرکار
در کار تو هر دست و ست کای یابی تو مراد نائی بی شما
میدان که بیایی آرزو ما در دولت بخت شاد کای

فال که آخری موافق آمد ^{سه روز} پر نور چون صبح صادق آمد
یوین کار که بسته است اکنون انعام خدا فایق آمد

سور
فال که زدی یا تو از سعادت ^{سه و چهار} اقبال قبول تو شد زیادت
زین فال نیکو امید میدار ^{سه و پنج} یایی هم مقصود و مراد
کار تو هم نظام کرد ^{سه و پنج} و از صبر با نظام کرد
تعجیل مکن بکردن این کار ^{چهار و یکی} شاید که فلک بکام کرد
این فال تو آمده است روشن ^{چهار و یکی} کار تو شود چون روز روشن
بر دشمن خود دشواری مظفر ^{چهار و دو} لیکن بکامین است دشمن
این فال با سعادت آمد ^{چهار و دو} اقبال و روز زیادت آمد
باز آید بشکار گاه مقصود ^{چهار و سه} خوش باش که برکت شاد
این فال بدانکه دل کشاید ^{چهار و سه} زیر آنک نیم راجح آمد
هر میگانه هست یار باید ^{چهار و چهار} بیاید یقین نمیکشاید

چهار و چهار

این فال تو دل کت کردد دوران تو بر مراد کردد

بیدار شد که بر تو کرد دست از بخت هم بداد کردد

چهار و پنج

این فال تو خوشتر از بهار است در گنج مراد می دوا

میدنیش ز کس و کردیشکار ز پیر آنکه ترا خدای یار است

پنج و یک

این فال تو آمده است منور کر صبر کنی تراست بهتر

آید بکس و بی برادر کردی تو بغافیت مسخر

پنج و دو

این کار بکن ولیکن زودتر هر چند که زودتر نکوتر

بیایی تو مراد دل تمامی بادوست و جاه تحت افتد

پنج و شش

فال که آخری بر پنج سخنی اندیش من که نیک

خوش باش که عافیت بر آید انیکار ترا و بی بسختی

بیج و چهار
قال که زدی خد نکوتر کار ی تو ز صبر بهتر

اینکار مکن که اندرین کار شود تو زیان بود سر اخر
بیج و بیج

قال که زدی بفضل یزدان یابی تو آزان وصال جانان
این قال توبی بزرگ قال است زیرا که هسعه از بزرگان

تحت تمام شد کار من تمام شد
از برای خاطر داشت قافیه اینی نوشته شد

مدح حضرت پیردسگیر در ماندگان غوث الثقلین

قطب ربانی محبوب سبحانی

معانی حب سبحانی مقدس قطب بانی علم سیرت حسن ثانی محی الدین جیلانی

بمعانی پیر کنتعانی بصورت یوسف ثانی بهمت شاه مردانی محی الدین جیلانی

رضی عنی بدشتانی بیش باقوت ربانی حدیثش فیض حقانی محی الدین جیلانی

زیر خاکی چهره نورانی هم را پیر پیری مبارک پیر پیری محی الدین جیلانی

عطا بخش محبانی صفا بخش مسلمانی خطا بخش مریدانی محراب الدین جیلانی
جهایرانی چه طورانی سکان درخشانی خوشان درگاه سلطانی محراب الدین جیلانی
سیرادات عرفانی دلی اصحاب ایتقانی سراپا فیض رحمانی محراب الدین جیلانی
زهی منطوقی مغیر نهال باغ انسرور زین طوبای رضوانی محراب الدین جیلانی
بکن کارم که بتوانی عزیزم در پریشانی مرا از غم تو برسانی محراب الدین جیلانی
عطای مرد نادانی و لیکتی به بخوانی کند دیوان دیوانی محراب الدین جیلانی
نظامی جمله دورانی قوام چارارکابی چو فرشتی فلک ثانی محراب الدین جیلانی
جهان جسم تو جانی جهان بر تشنه تو چون جان جاودانی محراب الدین جیلانی
بدین وامانده حیرانی که هم جانی و جانای مردیاست صمدانی محراب الدین جیلانی
زمان دانایی سیرانی بعبیری و یونانی برام و ج امر فرمانی محراب الدین جیلانی
زپاخاکی که افشانی به از کل صفایانی جهان را به سیرانی محراب الدین جیلانی

۱۲۰
بود بر در کیش دانی بها و الدین بدر بانی بقصر دین کهنه بانی محراب الدین جلیل

ممد علی

السلام سرور اردو جهان عالی جناب قره العینی بنی بانی نور چشمی بوبرا
زره بای خاک رکاهی تور شک افتاب طاهران در کعبه تو جنتی بوم الطاب

بامعنی الحق معنی الدین عالی جناب

دو جهان مینی دستگیری صومیر شتاب

افضل العشاق هم محبوب المعالین مات توفی حبه خدا روشنی تاریا پر جبین
نائب مخصوص عطای رحمت اللعالی بادشاه او بیاد قدوه اهل لقاب

بامعنی الحق

هندین بهماهی تملون حق نیر نایب با وجودی هر دو عالم کی تمانی می سروری
تبا یهان موقوف عمیر دین روشنی احمدی اسی لیه کعبه کی تملون خلق بند لولی

بامعنی الحق

مرقد عالی مومنی دیکه کوهی طور هی جلوه حق او سکی ابردم بدیم دوری

نور کی مسند لیسین خیر و نور شب هر نور ^{و نور کی مسند لیسین}
اور کلی گذار رحمت حق سینه وی ^{مسیح و رحمت}

نامعنی الحق

نوع دیگر نماز کن فیکن در شب چهار ششم و پنجم و شب جمعه در شب مواتر
کنید و غرض حاصل کرد این است دو رکعت نماز بگذارد در رکعت اول
بعد از فاتحه سوره اخلاص صد بار بگوید و در رکعت ^{دوم} فاتحه صد بار و سوره
اخلاص یک بار بعد از سلام کلمه راسته بر زمین نهد صد بار بگوید
منع کننده هم تارکها حجه دشوارها معجزه کله جیب بر زمین نهد صد
بار بگوید ای رشن کننده هم تارکها حجه سر بردارد صد بار استغفار
بگوید و صد بار درود بگوید پس سر برهن کرده و استین در گردن انداخته
در تنو محض در حاجتی بقاضی الحاکم یا تجاور عرض کند در حال باجا
بت مقرون گردد و نقش بیت درین مربع عدد اسم خود داخل کرده
بزارد و در نیم غسل کند و در رکعت پنجم غسل و در رکعت پنجم نشستی

حضرت سرور کائنات ادا کنده و جانویا نشسته به پویش اند و جبر

شوشن بزرگین خود به لود در خالی این ادا کنده که به کس را

۲۴۰	۲۴۰	۲۴۰	۲۴۰	معلوم مذکور و عدد اسمانی
۲۴۰	۲۴۰	۲۴۰	۲۴۰	اللا
۲۴۰	۲۴۰	۲۴۰	۲۴۰	
۲۴۰	۲۴۰	۲۴۰	۲۴۰	
۲۴۰	۲۴۰	۲۴۰	۲۴۰	

بسم الله الرحمن الرحيم سبحان الله العظيم و بی محمد علی
استغفر الله طریقی می کار نمین و التوب الله در وقت صبح
صد بار بخوانند

کبت

پیرن کو پیر ہی ^{امیر} آئین کو پیر ^{امیر} سنگیر ولی قطب ربانی ہی

شاهنشاہ ^{بامشاہ} بادشاہ کو دہن کو دہن محبوبی لے لے پش پش
آرن کی سنگار بیکون من لوک بتلر بیکون بہو بہر سوار بیکون پش پش

کرم کو یاد رہی جکت پت چادر ہی دین مار آور کو قادر جمیلانی ہی
^{پہا بیت شاہ خیب}

کاری بدریا او منڈ آئی گھنڈ کھوڑی ایک یہ پاپی نیت پے پے پیا کری

دوست چہار و نظرف ہو کیے جن کہن ہر تیسرے جنکل میں است نہ تلیان ہر
جو تھی کو پیا کہ کوک آئی چوہون آورے دیکھ کس دھوم سے آئی گشتا گھوڑ گھوڑ
جسمین قیامت غضب بھرے نور پھر یہ او منڈ پاپی کے ندیان آرن زور شور
کل نہیں آٹھون پھر مجاور طورے کیا کہوں کہ کہوں میں ٹپٹ دل جیا
کل سے نہیں کل یوں ہی مجھ بیکھا پہو یے ہی کس شوق میں ایر بن سگلی

برق کوں پارتے اکھون عرض گھوڑن ہو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمَّا غَدَوْتُ أَرَا عِيَّ النَّجْمِ فِي سَهَرٍ مِمَّا اعْتَرَى مِنْهُمْ وَمِنْ ضَرَرٍ نَادَيْتُ مُعْتَمِدًا مَا صَحَّ فِي خَبَرٍ
يَا رَبِّ صَلِّ عَلَى الْخَتَائِبِ مِنْ مُنْظَرٍ وَالْأَنْبِيَاءِ وَجَمِيعِ الرُّسُلِ مَا ذَكَرَ
وَالْحَقُّ بِكُلِّ نَبِيٍّ خَيْرٌ عَثَرْتَهُ مِنْكَ مَنْعَلٌ مِنْدَرٌ جَانِي طَيِّ لَمَاعَتِهِ وَمَنْ أَعَانَ نَبِيًّا قَصْدَ
وَصَلِّ يَا رَبِّ عَلَى الْهَادِي وَشُعْبَةٍ وَصَحْبِهِ مِنْ لَطِيفِ الدِّينِ قَدْ كُنْتُ وَجَدَ
طَوْلِي لَهُمْ سَادَةً بِالْمُصْطَفَى سَعْدًا فَسَاعِدُوا قَنَالُوا لَكُمَا قَصْدًا وَآثَرُوا مِنْ لَدُنِّي بِنَا
وَجَاءَ بَدُّ رَامَعَةٍ فِي اللَّهِ وَاجْتَهَدُوا وَهَاجَرُوا أَوَّلَهُ أَوْ قَدْ نَصَرُوا
مِنْ حَسَنِ مَا أَخْلَصُوا وَاحْتَسَبُوا مَا قَابِلُوفِيَّةً إِلَّا وَقَدْ غَلَبُوا لَغْمٌ وَلَا فِتْرٌ وَإِيَوْمًا وَهَرُوا
وَبَيْنُوا الْفِرْضَ وَالْمُسُونِ وَاعْتَصَبُوا لِلَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ فَأَنْتَصَرُوا عَقْفًا
فَانْزُوا بِمَنْ جَازَى فِي الْأَخْلَاقِ الطُّفْهًا يَا رَبِّ زِدْهُ صَلَوةً زِدْهُ تَعْرِفَهَا وَقَدْ سَأَلْتُكَ بِهَا أَنْ تَقْضَا
أَنْزِي صِلَاةً وَأَسْمَاهَا وَأَشْرَفَهَا يُعْطَى اللَّوْنُ بِهَا تَنْشُرُهَا الْعَطْرُ وَ
تَلُونَ فِي سَائِرِ الْأَوْقَاتِ لِأَدِمَّةٍ مُقَرَّرَةٍ بِدَوَامِ الْمَلِكِ دَائِمَةٍ وَكَثُرَتْ لِبِقَاءِ اللَّهِ بِأَقِيَّةٍ
مَقْبُولَةٍ لِعَبْدِ الْمَلِكِ نَزَائِكَةٍ مِنْ طِبْهَا أَنْزَجِ الرِّضْوَانِ يَنْشُرُهَا
مِنْ حَيْثُ لَا يَمْلِكُ الْأَفْكَارُ تَجْمَعُهَا كَلَامٌ وَلَا قَاطِعٌ فِي الدَّهْرِ يَقِطَعُهَا وَاجْعَلْ صَلَوتَكَ يَا قُوَّةَ
عَدَا الْحَصَى وَالرَّشِي وَالرَّمْلَ يَتَّبِعُهَا بَخِيرُ السَّمَاءِ وَنَبْتُ الْأَرْضِ وَالْمَلَكُ
تَهْدِي بِحُفْرَتِهِ الْفِيحَا عَلَى نَسَقٍ أَعْدَادًا جَمَعَتْهُ النَّاسُ فِي طَرِيقٍ وَمَا تَحْرِيكَ جَفَانِ عَلَى حَقِّ

وَعَدَّ مَا حَوَتْ الْأَشْجَارُ مِنْ وَرَقٍ وَكُلِّ حَرْفٍ يَتَلَى غَدًا وَيَسْبِطُ طَرَفًا
وَعَدَّ مَا وَهَبَ لِرَحْمَنٍ أَوْ أَخَذَ أَوْ عَدَّ صُنَافٍ مِنْ رِزْقٍ قَطُّ مَا نَفَذَ وَعَدَّ أَنْفَاسٍ خَلَوْا يَطْلُبُونَ غَدًا
وَعَدَّ وَرَقَ مَتَابِقِ الْجِبَالِ كَذَا يَتْلُوهُ قَطْرُ جَمِيعِ الْمَاءِ وَالْمَطَرُ
وَعَدَّ سَاعَاتٍ فِي الْكُونِ مِنْ قَدِيمٍ مِمَّا مَشَى فَوْقَ الْأَرْضِ وَجْهَ مَنْ قَدَّمَ وَعَدَّ مَا ظَلَمَ الرُّحَمَاءُ مِنَ
وَالطُّيُورِ وَالْوَحْشِ وَالْأَسْمَاقِ مَعَ لَعْمٍ يَتْلُوهُمُ الرُّحَمَاءُ وَالْأَمْلَاقُ وَالْمَشْرِيقُ
مَقْرُونَةً بِسَلَامٍ مَرْدٍ فَإِذَا يَتَلَى يَقُومُ لَهَا بَيْنَ الْأَنَامِ شِدَا رَعَدًا دَمَا فِي تَحْوِمِ الْأَرْضِ قَدِيمًا
وَالدُّورِ وَالنَّهْلِ مَعَ جَدْعِ الْكُحُوبِ كَذَا وَالشَّعْرِ وَالصُّوفِ وَالْأَكْبَادِ وَالْأَشْجَارِ
وَعَدَّ مَا كَانَ مَوْجُودًا بِكُلِّ سَمَاءٍ وَكُلِّ شَيْءٍ بِهِ الرَّحْمَنُ قَدْ عَلِمَا وَكُلِّ رِزْقٍ خَلَقَ اللَّهُ قَدِيمًا
وَمَا أَحَاطَ بِهِ الْعِلْمُ الْحَقُّ وَمَا جَرَى بِهِ الْقَلَمُ الْمَا مَوْجُودًا بِالْأَكْبَادِ وَالْأَشْجَارِ
وَمَا حَوَتْ كُلُّ أَرْضٍ مِنْ عَجَائِبِهَا وَكُلِّ مَنْ كَانَ يُسْعَى فِي مَنَابِهَا وَمَا تَصَاعَدُ فِي عَالِي حَوَا
وَعَدَّ لَعْمَاءَكَ الَّذِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى الْخَلْقِ مِنْ مَنَى كَالْقَلَمِ وَالْأَكْبَادِ وَالْأَشْجَارِ
وَعَدَّ مَا غَمَضَتْ عَيْنٌ وَمَا طَرَفَتْ وَعَدَّ مَا حَرَلَتْهُ الرِّيحُ مَدَّ عَصْفَتِهَا مَرَّاتٍ بَعْدَ مَرَّاتٍ
وَعَدَّ مَقْدَارَ السَّاحِي الَّذِي شَرَفَتْ بِهِ النَّبِيِّينَ وَالْأَمْلَاقَ وَالْأَشْجَارَ وَالْأَكْبَادَ
وَعَدَّ مَا كَانَ فِي الْأَكْوَانِ يَا سَنَدُ وَمَا يَكُونُ إِلَى التَّبَعِ الصُّوفِ وَالْأَشْجَارِ
يَا رَبِّ وَالْقَلَمُ وَالْأَكْبَادُ وَالْأَشْجَارُ وَالْأَكْبَادُ وَالْأَشْجَارُ وَالْأَكْبَادُ وَالْأَشْجَارُ
فِي كُلِّ طَرَفَةٍ عَيْنٌ يَطْرُقُونَ بِهَا أَهْلُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ أَوْ يَدُونَ

بها

وَعَدَّ مَا كَانَ مَوْجُودًا بِكُلِّ سَمَاءٍ وَكُلِّ شَيْءٍ بِهِ الرَّحْمَنُ قَدْ عَلِمَا وَكُلِّ رِزْقٍ خَلَقَ اللَّهُ قَدِيمًا

الْعَمَلُ

وَصِفْهَا رَبِّ مِنْ نَقْصٍ مِنْ عَطَلٍ وَمِنْ بَرِيَاءٍ وَمِنْ مَحْجَبٍ وَمِنْ نَزَالٍ وَكَلِمَا يُقْسِدُ أَعْمَالُ مَنْ عَمِلَ
لِلدُّنْيَا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وَالسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ مَعَ جَبَلٍ وَالْعَرْشِ وَالْفَرْشِ وَاللَّسِيِّ وَمَا خَصَرُ
يَمَارِيقٍ وَالْعَبْدُ فِي جَمِيعِ الثَّوَابِ كَمَعَ مُلْكُ الرَّجْمِ فِي أَيَّامِ كُلِّ جَمْعٍ يَا رَبِّ فَاعْفُ رُفْلَهُ وَأَمِنْ عَلَيْهِ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ اللَّهُ مَوْجُودًا وَوَاحِدًا مَعْدُومًا صَلَوةً دَوَامًا لَيْسَ لَهَا تَخْصِيرُ
وَأَشْبَحَ رَجَائِي بِهَا يَا أَكْثَرَ الْعِظَامِ يَا وَاسِعَ الْجُودِ يَا الرِّمَّ الدَّرْمَاءِ وَاجْعَلْ لَهَا فِي كُلِّ وَقْتٍ
تُسْفِرُ الْعَبْدَ مَعَ جَمِيعِ الدُّنْيَا كَمَا تَحْبِطُ بِالْحَدِّ لَا تُثَقِّ وَلَا تُتَذَكَّرُ
وَأَجْعَلْ بَيْنَ يَدَيْ خَلْقِ أَوَّلِهَا وَتَسْمُرُ مِنَ الْإِنْمَانِ أَكْثَلَهَا أَنْزِلْ فِي صَلَوةٍ وَأَنْمَاهَا وَاجْزَلِهَا
لَا تُفَارِقُهَا لَا تُفَارِقُهَا يَا عَظِيمَ لَهَا وَلَا لَهَا أَمْدٌ يَقِفُ وَيُقْتَرُ
لَقَدْ بَدَأَ بِكَ وَاحِدًا وَبَابِلًا جَلَّ يَقْنَى وَلَا مَدِيدٍ أَعْدَادٍ أَضَافَ أَوْ بَارٍ عَلَى جَسَدٍ
مَعَ السَّلَامِ كَمَا قَدْ مَرَّ مِنْ عَدَدٍ كَمَا نِيَّ وَضَاعِفَهَا وَالْفَضْلُ مُتَشَرِّعٌ
وَالْمُزْنَادُ وَكُلُّهَا الْمَلَكُ كُلُّهَا وَالْهَيْسَانِي وَقَلْبِي ذَكَرُكُمْ وَكُلُّ النَّاسِ حَرَامٌ أَسْوَافُهَا
وَالْحَقُّ فِي سَيْدِي وَكَمَا أَمَرْنَا أَنْ نُصَلِّيَ أَنْتَ مُقْتَدِرٌ
وَالْحَقُّ بَيْنَ يَدَيْهِ أَعْدَادُ مَا خَطَبْتَ لِقَادِمٍ فِي الْقُبُوفِ تَهْدِي لَكَ الْجَنَابِ
وَكُلُّ ذَلِكَ مَضْرُوبٌ بِحَقِّكَ فِيهِ كَلْفَاسٍ خَلَقْتَ أَنْ قُلُوا وَإِنْ كَثُرُوا
لَوْ هَبَّ خَيْرٌ مِنْ هَافِيهَا وَأَجْرُهَا لَهَا قَدْ قُتِلَ بِهَا قُوتُهَا وَقُطِعَ بِهَا بِرَامُكُمْ قُوتُهَا
يَا رَبِّ وَاعْفُ رُفْلَهَا وَسَامِعَهَا كَلِمَاتٍ جَمِيعًا إِنَّمَا حَضَرُ

وَمَا خَلَقَ بِهَا مِنْ خَلْقٍ
وَمَا خَلَقَ بِهَا مِنْ خَلْقٍ

وَمَا خَلَقَ بِهَا مِنْ خَلْقٍ
وَمَا خَلَقَ بِهَا مِنْ خَلْقٍ

بیل

فاجعه	زهره	نخل	خواجه
عشق	سپید	کاشی	گل
عده	لوزی	گلندر	گل
زلف	لوزی	گلندر	گل
خردی	کوتی	بط	لوزی
تارو	خلرو	لوزی	سما
طوط	مقا	مازنی	سما
مرا	سما	باز	آ

ترا و تو ترا اندرین کار که است صنعت ایندو بسیار
 زن شاه ترا اندرین کار که است صنعت ایندو بسیار
 عمارت کن عمارت باو کار ساز کنش و هم سازگار
 به رسیدن خبر درون ساز و سازند وین اسد ساز
 ترا فرزند باو درین برآید و در آفرینش و کارهای
 در سودا باشند بیج سودی نو گرا ساز این کار

طالعوس

در وقت که در اول شد با کارم ز رخت کن درین صنعت پیش
 ترا جت در این آید در است و دولت زین کار
 مکن تو زن سازد و از خد کن این فکر و کم دار
 عمارت کن عمارت در ماند ترا با حوسد و روی
 درین حالت خدای یار بشنو خدای کن به و اگر کنز انون
 درین حالت خدای یار بشنو خدای کن به و اگر کنز انون

کلنگ

ترا دوستی کنم آید درین کلنگ و دولت هم آید
 تو را جت در این آید در است و دولت زین کار
 عمارت کن عمارت در ماند ترا با حوسد و روی
 درین حالت خدای یار بشنو خدای کن به و اگر کنز انون
 درین حالت خدای یار بشنو خدای کن به و اگر کنز انون

کلنگ

ترا دوستی کنم آید درین کلنگ و دولت هم آید
 تو را جت در این آید در است و دولت زین کار
 عمارت کن عمارت در ماند ترا با حوسد و روی
 درین حالت خدای یار بشنو خدای کن به و اگر کنز انون
 درین حالت خدای یار بشنو خدای کن به و اگر کنز انون

ترا در سفر بنام شرف سیر لا رکن دین بس حضرت خلیف برین ایست باد که ملکوت که بیکر از این است
مهر از دست به جواه و نگاه که مهر است اودان فوی دار بر این بجا را فایده آن است به غنیمت آن که هرگز

زاد

بهر آنست اکنون بر باد زلی نماند ز دار دست به فو ملک با بر تو آمد و نزد
تو در راق در شکر کار عمارت کن که به خورم سیر که سیر اندد به این طرز
به این طرز به این طرز به این طرز به این طرز به این طرز به این طرز
ولی بهتر توقف در نمایه ترا در نزد خورشید که در باشد به هر طرز به هر طرز
بهر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز

حوس

شود به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز
بهر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز
بهر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز
بهر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز

بهر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز
بهر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز
بهر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز
بهر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز به هر طرز

بر آن می گفت که در روز جمعه آخر رمضان المبارک میان اذان عصر و مغرب نبوی
 و در خانه آخر که خانه خالی است نام شجر که با خود دارد و نام مادرش محمد و الدس
 جهت نبویه برای دفع دفع تیر و تفک و سیره و شمیر و سحر و جادو و رود و
 بیدار نشستن و این نفس مبارک از حضرت خضر علی بنادید **ع** السهم که حضرت
 بعد سره ستمین رسیده نفس محکم است از جان مرده است و استیفاء الکلف

الم	الم	المص	الر	الر	الر
الممر	الر	الر	کهیص	ط	ط
طس	طسم	الم	الم	الم	الم
یس	ص	حم	حم	حم	حم
حم	حم	حم	ن	ن	ن

نسبت صلوة کفایت خوانده صلوة است نسبت آن صلوة که ابراهیم علیه السلام
 و آنکه در میان جمیع عمره صلوة افضل من روح الی خیر الله علیه و آله و سلم
 و آنکه در میان جمیع عمره صلوة افضل من روح الی خیر الله علیه و آله و سلم
 و آنکه در میان جمیع عمره صلوة افضل من روح الی خیر الله علیه و آله و سلم
 و آنکه در میان جمیع عمره صلوة افضل من روح الی خیر الله علیه و آله و سلم
 و آنکه در میان جمیع عمره صلوة افضل من روح الی خیر الله علیه و آله و سلم

این کتاب در بیان فضیلت این صلوة است و آنکه در میان جمیع عمره صلوة افضل من روح الی خیر الله علیه و آله و سلم
 و آنکه در میان جمیع عمره صلوة افضل من روح الی خیر الله علیه و آله و سلم
 و آنکه در میان جمیع عمره صلوة افضل من روح الی خیر الله علیه و آله و سلم
 و آنکه در میان جمیع عمره صلوة افضل من روح الی خیر الله علیه و آله و سلم
 و آنکه در میان جمیع عمره صلوة افضل من روح الی خیر الله علیه و آله و سلم

ما سائر العيوب و ما غافر الذنوب يا ذا الجلال و الاكرام برحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم صل على محمد و آل محمد من عندك من كل خطبة و لمحظة من الانزل الى الابد و ابدك

برجاء بعد از صلوة پس بگوئید یا محمد این دعاست یا سبحان المعزج عجل مخزون سبحان
عجل بیدار سبحان من اجل خزان علم و حکمت بین الکاف و الون یا من اذا اراد شئ
ان يقول له کن فیکون فبیح الذی بیده ملکوت کل شئ و الیه ترجعون اللهم الی استسئب
و عادتجی ب من غیر رد و ورق و اسعاً من غیر کد و علماً ما فاع من غیر جد و بهر
و بکم فرج بر محمدت با ارحم الراحمین

نست در خیر خیرت بته نه گفتار ارجست و که دل معطف برسد بکف بیدار
انکه جان بته جانک موثر او خیرت و کد در دست جوید بکسر و عطف بر خیرت
عاشق و خوش رو در دست نوره سهم کله در دست جانک و کله جانک بکسر خیرت
خیرت و خوش جانک حید رفتن بکسر جانک در دست جانک و کله جانک بکسر خیرت
و بکسر جانک و کله جانک بکسر خیرت

سید این معنی است که در دست جانک و کله جانک بکسر خیرت
و بکسر جانک و کله جانک بکسر خیرت

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم صل على محمد وعلى آل محمد وبارك وسلم وصافيت مرس و سورة فاتحه مرتبه بعده
جاوت لدعوة الاشجار حدة تمشي اليه على ساق بلا قدم
سيزده صدرة بتصور مظلون فراع سمت جهته مقصود فنت بعده احمد مرتبه
وصلاة يفت بار بعدت سيزده روز اعان شب چارشنبه پر مهر از مروت
طرب و سعي كلمات لا فقه بكشوع و حضرت قلند بايد كه خوانده باشد بوضله
و تعالي حل مقصود خواهد شد و افوض امر مري الله و ابصر باب

س

اول درود ^{الحمد لله} ^{ایة الکرسی} ^{لا یتلاف} ^{اذا جا}
 البار ^{البار} ^{البار} ^{البار}

قلن ^{قل هو الله} ^{قل عوذ بر الفلق} ^{قل عوذ بر الفلق}
 البار ^{البار} ^{البار} ^{البار}

یا قدیم یا راحم یا قائم یا حی یا قیوم یا فرد یا وتر یا
 یا احمد یا صمد یا من لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد اللهم
 بخنی من کل غم وهم واقصی من کل دین یا رحم الرحمن
 یا اجود الایحودین ویا اکرم الابرار ویا خالق السموات

والارضین ویا غیاث المستغیثین رب لا تذرني فردا
 وایک خبر الوارثین لك الحمد عید عفوک من خلق
 من خلقنا هم من طین لازب یا معز الحین ویا من

ان یستطعت ان تنفذ من اقطار السموات ولا
 تنفذ ولا تنفذ من الاسطرلاب فیا ابرار علی تکرار
 لا زبط الاله الاله محمد رسول الله لا حول ولا قوت الا بالله

العی العظیم بحق علیک ملیقا ملیقا ملیقا انت تعلم مناه قلوبهم
 ملیقا بحق اهدنا شرایعنا

صلی الله علیه و آله و سلم

ختم اسبند سوختن و عود میفرماید حضرت عوث الاعظم ^{میران}
محمد الدین عبد القادر جیلانی قدس الله سره الا قدس برایتان
یا فتن و محفو ظماندن از جمیع بلیات با ظاهر و باطن چنانچه عو

و جاد و تیره و تاس و سایه صی و خبیث و دیو و پری
و در شدن و جمع ^{دعوت} رنجهای و زخمهای و آفت از ضعیف و قوی

عکسها از جان و خائنان و فرزندان آورد حفظ امان خود
نگاه دارد و از توجه حضرت عوث الاعظم هر چه عمل که بدین

عمل کند هیچ آفت بر او اثر نکند بلکه ^{شود} رنجی را چسب
و زلفت دور شود باید که همواره تا نزدیکی است هر صبح و شام

دو وقت در خانه خود بسوزاند استخوانهای دران خانه و
عظیم روی نماید و هیچ آفت و مضرت بر نرسد و مقهوری

و دشمن و آعدا او شود و ختم عود و اسبند که بخواند نیست
اگر اسبند خوانده خرج شود باز دیگر اسبند آورده آمیخته

بسوزد برکت و زیارتی دولت شود اینست

اگر کلام از مضمون او

در این کتاب است

که در این کتاب است

25

۵۷

۲

۱
۲
۳

۴
۵
۶
۷
۸
۹

۱۰
۱۱
۱۲

۳

Handwritten text in the top right margin, possibly a date or reference number.

Large, stylized handwritten characters, likely a signature or title, written in a cursive script.

Handwritten text in the bottom right corner, possibly a date or reference number.

Main body of handwritten text in a cursive script, covering the majority of the page. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be repeated or emphasized.

يوم الاحد بعد صلوة المغرب بعد اداء السنن و السواقل متوضا و تارة
 اخرى و يصلي ركعتين ثاقلتين في اولها بعد الفاتحة الكافرون مرة واحدة
 و في ثانيها بعد الفاتحة سورة الاخلاص مرة واحدة و حين يغترغ سنة بعد السلام
 يصلي على النبي صلى الله عليه وسلم بعد الصلوة اللهم صل على سيدنا محمد و على آل سيدنا
 محمد و برك و سلم سبع راة بعدة بقوله التسمية سبعائة و ثمان و سبعون
 مرة بعدة يا رب الف مرة بعد الصلوة على النبي صلى الله عليه وسلم و لم يراة سبعون
 فدعا عن الله في مقصده بالنصرة و الامانة حتى كصله من صفته في راد و الله
 نعم خواجها خواجه عبدالحق محمد و خواجها يوسف محمد و سلفا بايزيد سلطان
 و شيخ ابوسعید خراسانی خواجها منصور محمدی خواجها سلطان احمد کبری برائت من حاکم
 و کثرت دن کار و دفع دشمنان و دفع سیار علی برکات این ختم کما از و نزار و
 جانشین برآورده شود اول در و صد مرتبه اللهم صل علی سید و نبی محمد و آل و
 و بركات و سلم و نهاده و نه بارالم نشرح و مکملها و کمرته قل مولی التسمیه و نه تسمیه
 و الم نشرح صفها بار بعد در و صد بار بعد از ان این است بخواند
 نقش بر سبیل می طلبد احمد مراد نقش بر سبیل است که در و صد بار و در آن

This image shows a close-up of a piece of aged, textured paper. The paper has a mottled, yellowish-brown color with numerous dark, irregular spots and fibers visible throughout the surface, characteristic of old paper or parchment. The texture appears rough and uneven.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفنا بعدنا
في هذه الدارين
أما بعد
فإن من جملة ما ينبغي
على العبد من التوكل
على الله تعالى
والتوكل على الله تعالى
هو أن لا يثق بشيء
من خلقه ولا يثق
بغيره ولا يثق
بغير الله تعالى
ولا يثق بغير
رسوله صلى الله
عليه وآله وسلم
ولا يثق بغير
آله الطيبين
الطاهرين
الذين هم خلائفنا
بعدنا في هذه
الدارين
فإن من جملة ما
ينبغي على العبد
من التوكل على الله
تعالى والتوكل على
الله تعالى هو أن
لا يثق بشيء من
خلق ولا يثق بغير
الله تعالى ولا
يثق بغير رسوله
صلى الله عليه وآله
وسلم ولا يثق بغير
آله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفنا
بعدنا في هذه الدارين
فإن من جملة ما
ينبغي على العبد من
التوكل على الله تعالى
والتوكل على الله تعالى
هو أن لا يثق بشيء
من خلق ولا يثق بغير
الله تعالى ولا يثق
بغير رسوله صلى الله
عليه وآله وسلم ولا يثق
بغير آله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفنا بعدنا
في هذه الدارين

از او را کار خود بر زمین آفتاب باید و غم از خاطر بدر رود و از او بدید
بهرادر کرد مستحق آری هر کس که از این سخن حیوانی انگشت
بر لکن متنی بیدار چه فایده بماند فرمودند که از دست عمر فرو رود و بدید
تا جان مستحق بماند چند روز هر نماید کار او بر آید الک در ار
هر کس که از این سخن حیوانی انگشت بر لکن برست بیدار چه فایده بماند
فرمودند که از این سخن بیدار و غم از دل او فرو رود و بدید از او بدید
سده بماند او را تا زمانه و سکیم سکیم
آری هر کس که از این سخن خود را از انگشت بر لکن بیدار چه فایده بماند
فرمودند که از دست خود و خود را بماند از روزگار خود را
بود بیدار کرد کشیان آری هر کس که از این سخن حیوانی
انگشت بر لکن کشیان بیدار چه فایده بماند فرمودند که هر کس
درد دل داشته بماند زود بر آید و در بیدار دولت و زراعت
بدست آید از کشیان خود و خود را بماند در بیدار دولت و زراعت
بماند

او را بدید

زود و عمارت رسد تولد ارض برسد که ارضی که این حیوان است

بر لکن تولد بند چه فایده باشد فرمودند بر نیست که دارد زود و بر آید
از نیست سفر دارد زود و سگ باز آید روزگار او عوافق آید و کافیا

شود و شاد و بید و عطف و در اول دار است که زود و بر آید تیر حیات مطلب

ارض برسد که ارضی که این حیوان است اقل است بر لکن بند چه فایده
باشد فرمودند بر نیست در اول دار است که زود و شاد و بید و عطف و در اول

میر آید بسیار کار دارد و بد و نیست که سفر باشد زود و روزگار شود و

ستاد باز آید بایده قاضی که نه از دار است آن تو به نماید و این

ارض برسد که ارضی که این حیوان است اقل است بر لکن بند چه فایده

باشد فرمودند بر نیست در است که زود و عمارت رسد از لکن آن خود و نه

سینه و عطف تولد ارض برسد که ارضی که این حیوان است اقل است

بر لکن بند چه فایده باشد فرمودند بر نیست در است که زود و عمارت رسد از لکن آن خود و نه

و شاد و بید و عطف و در است که زود و عمارت رسد از لکن آن خود و نه

سکه با جمع باز آمد و بهار را هم فرصت و نهد از کار فائده
 آنا چند خبر بر کشید و از کائنات خود تو به نماند از حق بر رسید
 از کس جو اگر آنست بر لکن مله دهند چه فائده کند و مودرت
 نه داشته بلند بر آورد و بهار را صحت شد اگر به سفر رود و مجموع
 باز آمد و در مات و دستگیر کند از بار ملاقات و فاد از سفر معن
 از حق بر رسید که از کس جو اگر آنست بر لکن مله دهند چه فائده
 فرمودند بر نشت نه داشته بلند بر آمد که تحت تمام

علاج / اگر را مار زنده کند برگ جامی در آب
 سائیده لیست حصول شفا شود **علاج** و اگر را
 زخم زنده کند ببارد نوش از در آب سائیده لیست بخاند
مطلق اثر او سبب دفع فل راجع الی الله

انتخاب علوم نجوم
 انتخاب علم نجوم در باب دانش حقیقت سال آینده آورده

در علم ذرات

که در محضر دولتمندان عادل قحط آفاده بود و هلاک مردمان بجان آمدند روز
 نویزان باینترجمه رفتند و موافق نجوم تحقیق باید کرده صفای سال آئند
 خواهد چنان خواهد بود بررکان و علمای و نجویمان در عالم نجوم طاق
 و حاق بودند از انواع و اطراف طلبیدند چون مجلس ایشان
 بجا آمد هر یک قاعده نجوم و بایستات روزگار را کشیدند و در خود
 پنداشتند که روزی بچند **غرم** که سر سال است که ام روز واقع
 شده است خاصیت بایستات است **اگر غره محرم** از یکشنبه افتد
 در آن سال طاعتی ستاره سر باریک سال مبارک باشد و در آن سال قحط
 و فساد و نکستاران اگر چه طاعتی در آن موسم دلی وقت بارد و نفع
 علی آری آن سال و باز رکان آسوده حال نکند و با مخالف و یافتند
 و در محضر دولتمندان حاضر شدند و بزرگان آسوده حال نکند و باد و وز
 در نشان را کشید و از شر خیزد و گاه چهار یابان مراد کرد و مردم بفرمان
 دست بمانند اما زمان و کوفان را بسیار نکند و آفتاب بفرمان شود و خوشتر از

در روز
 و پادشاهان یلند و بسیار بر خیزد و قسمت میکند **غره محرم** از روز و در روز
 یلند و در آن سال سلطان ششماره قمر یلند و محمودان بر روز زمین کم
 بهمه خیزد و یلند و در آن سال در جانب شرق و یلند و جانب
 مغرب قرار یلند و ملوک آن مایلند بر ستره دارند اما لشکریان
 بود و آنها به هم خیزد و قسمت میکند بود و منوه در خزان و در حار
 یامان بسیار بود و قطع حصار یلند و از رگمان آسوده حال شدند
 بهند و انور و خور و زره فراوان بود و در رند و گستان بهنگامه
 پیدا شود و ملک مهم یلند و بسیار درج و سخت بسیار باشند
غره محرم از روز و در آن سال سلطان ششماره یار
 مرغ خاک باران به وقت بار و زراعت اندک سوزن و غله
 گران بود و فتنه خیزد و چهار یامان و مرغان و حیوانات را فتنه
 یلند از شرق و مغرب بر و در آن سال به آید و فتنه
 گرفته شود لرزه زمین آید و قحط و بیماری و موت یلند و در

آنکه خود در شهر دیده بدید بسیار شود و هر که در
 سخت نکند **غره محرم اگر روز چهارشنبه** افتد در آن سال
 سلطان ستاره عطار نکند در آن سال فتنه و طوفان شود
 باران هر وقت بارد مردم خلافت شود و درنده و ستان نیکی کند
اگر غره محرم روز پنجشنبه نکند در آن سال سلطان ستاره
 مستعد نکند در آن سال فراخی هم چنان نکند باران خوب
 بارد و نعمت بار مردم بسیار و هر که در این پنج فتنه و فساد
 نکند هم هر که رود و اما چهار پیمان و هر که در آن راه خطره نکند اما
 زن آن را بیمار در میان آن در آن سال یک باد سخت وزد
 از آن باد مرد و غوزت را بیمار کشد آید و بمیرند و هر
 هر که نه مدد در خلعت تمام وجود لکزان نکند
اگر غره محرم روز جمعه در آن سال یک ستاره هر
 زهره نکند باران به نیک و نه بد و نه زراعت نه کم زیاد

یک فصل خوب بود و یک فصل خوب نیکند مردم را جمعیت نیکند
و باد بسیار روز و نوح غله آرزان و نه کم شمر حار پایان کم بار
درختان بسیار و نه کم و باران در آخر بار و زراعت خوب نیکند
برکت و سخاوت در عالم نیکند **از محمد بن نورانی نیکند**
در آن در سلطان شماره نماز حل نیکند و خطر نیکند و مردم
را آزار بود و فتنه سرور و زمان گردد و ملج آید و صوابان
خطر نیکند و نوح غله آرزان و نه کم و بسیار بسیار بود
لکن فرصت حاصل آید تمام **عنه محمد بن نورانی**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این فالنامه از زبان سرگوشم رگه جو زبان بند و تصنیف بود
از ادب فارسی نقل عفو شد بر کس جوینده احوال باشد سوال خود
بلا حفظ نماید حقیقت مفصل یاد ریافت دو که برین عمل نماید
بفضل سر بیلوان ادرا روز بر سر دارد و ادرا نسود و
بر دشمنان خود غالب ماند و این فالنامه مستمال است
بر صفت چهار خانه است باید از احوال خود خبردار بوده از
اعتقاد درست دست صاف کرده اول نام کرکش بخود
باید یو بر زبان آورده گوتم رگه جوید عاوده سه مرتبه
وند و نماید و سه مرتبه قرعه اندازد انچه بر آید ابجد حروف
علیه و علیحه مندرج است اگر در سه مرتبه بر آید در خانه
به بیند عواقب نوشته احوال خود دریافت نماید مفصل معلوم شود

۸ ابا	۷ ابب	۶ ادا	۵ ابد	۴ اود	۳ ادب	۲ اجد	۱ ایا
۱۶ ابج	۱۵ اجا	۱۴ ادج	۱۳ ابب	۱۲ اجج	۱۱ اجج	۱۰ ااد	۹ اجب
۲۴ باج	۲۳ ببب	۲۲ ببب	۲۱ ببب	۲۰ ببب	۱۹ ببب	۱۸ ببب	۱۷ ببب
۳۲ ببج	۳۱ بباد	۳۰ ببب	۲۹ ببج	۲۸ ببب	۲۷ ببب	۲۶ ببج	۲۵ ببج
۴۰ ببج	۳۹ ببب	۳۸ ببج	۳۷ ببج	۳۶ ببج	۳۵ ببج	۳۴ ببج	۳۳ ببج
۴۸ ببج	۴۷ ببب	۴۶ ببج	۴۵ ببب	۴۴ ببب	۴۳ ببج	۴۲ ببج	۴۱ ببب
۵۶ ببب	۵۵ داد	۵۴ ددا	۵۳ دبب	۵۲ دبب	۵۱ دبج	۵۰ دبج	۴۹ دبج
۶۴ دبب	۶۳ دبج	۶۲ دبب	۶۱ دبب	۶۰ دبج	۵۹ دبب	۵۸ دبج	۵۷ دبب

اینها وند فک است و آنچه در دل دارد و خود را احوال
 نشان غم و آینه در کمارت انجام دهد باین اعتقاد درست دارد
 برادر که بداند آن **دبج** و اینها وند فک است و میر که برادر
 رفتن بخانه و در غایت بسیار خواهد خاطر جمع و ارمات

خانواده

خاطر خواه سر انجام خواهد شد لیکن بهار حق شکر و زیاده
ادب انجداوند فایده ای ندارد پس این خیال در دل دایره بسیار اسفالت
لست زنده باشم نخواهد شد از بنیاد حضرت امام حسین باشد و حد خواهد
آید و الاخر **ادد** انجداوند فایده ای ندارد که در

از هیچ نخواهد شد بخاطر آنکه من خاطر جبار حد است و کار ترا
خواهد شناخت **ابد** انجداوند فایده ای ندارد در دل دایره
آنکه برده الزام احوال این چرا که اینست که نخواهد شد از این اندیشه

باز از هیچ فایده نیست و نداد **ادا** انجداوند فایده
این نیست که در دل دایره بسیار شلوار حاصل خواهد شد که فایده
خواهی یافت بخاطر جمع شدن آنکه را بخود راه حده

اب انجداوند فایده ای ندارد که نشنوا آنکه در دل حال کردی
ترا در آن فایده بسیار خواهد شد این خلاف است که درین فایده
بیچ نیست لیکن عزیز خواهد شد از ملاقات عزیزان خوشنود

خواهند شد **باب ۸** ای خداوند فال آتش اندک بر در بسیار ^{است}

از دیر کارت سر انجام خواهد یافت توکل بر خداست و این که مراد تو بر آید

باب ۹ ای خداوند فال آتش که بر در نیک است کار از

دست بر آید از آتش بدست نمایید بلکه غرض فصل پیش

خواهد آمد لیکن بفضل الهی آسان خواهد شد **باب ۱۰** ای خداوند

فال آتش که بر در نیک است لیکن غرض صدقه حق و کار

سر انجام دهد توکل بر خداست و این خاطر جعداره **باب ۱۱** ای خداوند

فال آتش که بر در این کارت بد خواهد شد چرا که درین کار

مخالفتین و بسیار اند لیکن شکیان خواهد شد و کار تو از دیر

خواهد شد توکل بر خداست لیکن **باب ۱۲** ای خداوند فال برای

هر کسی که فلز در دل دایره آتش زد و از تو علفی خواهد شد مراد

زود برسد **باب ۱۳** ای خداوند فال آتش که بر در این کار

باز از این بسیار نیک است فایده بسیار دارد بدست آمد شش
نیک خواهد بود **ادج** ای خداوند فال این است که روز

نیک است فایده خواهد شد شش از غیب مطلق خواهد شد
نیک تو کل بر خدا کن از اراده نلوه **اجا** ای خداوند فال این

که بدل اراده نمود و از دست رسد تا چند روز توقف کن بعد
حق باشد تا کمالت را انجام کرد و خاطر را بحداره

ابج ۱۶ ای خداوند فال این است که روز و خواهد شد باج

آنکه کس کارت زود خواهد بود **بپ** ای خداوند
فایده خواهد شد کارت زود بر قیاس این کار خواهد شد لیکن

در راه منی طره در پیش از آن غافل نباش **ببا**

ای خداوند فال این است که قدر رفتن کار در اگر خواهد نمود

نقصان خواهد رسید باید که باز از افسطرابی ملن از در

مطالب وصول خواهد شد اگر حله خواهد بود نقصان خواهد آمد

باب

اینهاوند فاسد است **بیت** در دل دار از نسیب است

دل قور دار نسیب است از غیب **بیت** خواهد رسد از غایت

دوسته از این دو **مطالب** **بیت** خواهد نمود **بیت**

اینهاوند فاسد است **بیت** در دل دار اینکار خواهد شد اندر این

شماره خیر تو گذشت حالا آیام نسیب آمد بدین مخالف

تو پیدا خواهد شد آما او را بحار دوست در دل دار

باب

مخالف تو زیر خوانند شد و توکل خدا کن

اینهاوند فاسد است **بیت** در دل تو کرده بنویسد حالا آیام

تو به سوارت رو غم و خاطر جمعه از سر سر حس جو و باندو

باب

چونست و روز مشغول باشی برادر **بیت**

اینهاوند فاسد است **بیت** اندر که کرد در بسیار مشکل است

و سوارت انکار شد بر خواهد شد خاطر جمعه از سر توکل

یا ایضا

بزرگش جو و باسد و جویدن ^{۲۳} **ب د د** ای خداوند قال

انچه مطالب در دل دار فلک من اول ترا تصدیق بسیار شده است
از فضل عادل یک شخصی ترا ملاقی از غیب خواهد شد از آن فایده
بسیار خواهد یافت و جذبان از فیضیاب خواهند شد و کل

برخی که بمن ^{۲۴} **ب د ج** ای خداوند فخر مطلب که دارد

دل خود را از قدری آرزو آراده ملاقات کسی که در البتة ملاقات

رود و محاصل از و بر آید از پادشاهی ^{۲۵} **ب ج د** ای خداوند

فایده می که در دل دار بسیار سگال ملت ترا نخواهد رسید باید

از آن آند که از ناز از ناصی جان خود را مده و آراده رفتن بمن

لیکن اینکار از پیر من آفتاب و مه و جو و یار من جو را تمام

میشود چنانکه درین کار دشمنان بسیار آند ^{۲۶} **ب ج ا** ای خداوند

فایده مقصود که در دل دار خواهد شد چنانچه آوده بلیه اینهمه عنوان

۶ بنویسند و رسد خاتم جمع دارند و هر سال رسد و
بهر روز خدای عز و جل بر سر هر کس که سر
از روز مطالب ببرد و نهمه نیک ایام تو بجاوت رسیده است

۶ در دل **باب** اخذ او و دفعی آنچه که مقصود در مطالبه و دایره

کار بنویسند و اندک نترسد و در میان است از فضل الهی دفع
خواهد شد و کار و باستانی خواهد آمد از فکر و اندک هیچ بدست
نمی آید لیکن براه حق چیز عجیبانان بدست و دشمنان تو

رو سیه خوانند شده **بدا** اخذ او و دفعی آنچه که مطالبه

۶ خند در دل دارد و آنچه که بنویسند و رسد خواهد شد و لیکن

تجالت خوانند و رسد و سخن محبوس خواهد شد و در حق تو
نیلو خواهد شد حالاً ایام نیک رسیده است آنچه که گفتند

الهی روز دولت خواهد دید **بانه** اخذ او و دفعی

آنچه که مطالبه میبرد اسفل جانچه در آب غرق شود و حق

فضل خود و نماید سرانجام هر کس باید که ازین اندیشه باز آید

ماهی

۳۱

باب ۱۱

انجداوند فاکست نیست در دل دار چاک ارات
حداشده ماز در آب ستاوند و هم چنان کار تو بوقت دادن صدق
براه بار سق از دیر انجام خواهد شد بجائید و صد رفتن دار
ماند که از این احترام کن در انجام کار تو خوب خواهد شد
شخصی که قصد حیدار از عجمانی شخص ملایقی خواهد شد

باب ۱۲

انجداوند فاکست ای حال در دل دار و تصور
میکنی اینکار شد سر خواهد شد خاطر خجداوند و صد رفتن بخار
مانی نه نقصان در شرف خواهد آمد ایام خوش است اندک مانده
و باز تر شد خواهد آمد الی ای را از غیب برات

۳۲

باب ۱۳

انجداوند فاکست ای کرده بنویسید بسیار در بنهار در است
خواهد رسید غیاث ما بقیاب روز بروز در ترقی عجمانی کار تو

روز بروز ترقی دید هیچ اندک ملن خاطر محمد را بام تو

روز بروز در سرش آمده اند راست خواهد رسیدم فو خواهد شد

۳۳ **ج ۱۲** انچه آوند فاک بسیار میخواند بر نفل حق

تدیر خواهد کند لفظ ابی ملن خاطر محمد از خند روز با قمانه

با قمانه است شب روز بهار حق تا بانی در فلاح و زندگانی

۳۴ **ج ۱۳** انچه آوند فاک آنکه در دل دایره بخاطر و سخنان

در میان است او میخواند که ترا در ملأ اندازد و درین کار خود نشان

بسیار اند و بسیار باشند بر پیشانی و در میان کلمات

برادر رسد **ج ۱۴** انچه آوند فاک در خود

میخواند ای اگر در دگر عیدم حصول شد ایام پیش تو در

گذشت حال را بام نیک آمده است از طریق که در روز

خواهد رسید **ج ۱۵** انچه آوند فاک در طلب

در دل دایره

در دل دایر خواهد شد خاطر جمع دار و پیش آفتاب بن طالع که تو نظر
 ندارد و قارت برادر تمام سر انجام خواهد شد لیکن از مخالف ملاقات
 خواهد شد ستاره تو دفع رفع خواهد کرد **۱۷۵** **۱۷۵** ۱۲۷۱۲۸

فک انچه میسر در دل دایر حال لایم تو شک آید و دشمنان تو

سرد و مطالب تو روز بروز تر قی خواهد بود و کسان از تو قضا

خواهد شد بیاد حق نما بانی بعد خوب خواهد شد **۱۷۵** **۱۷۵** ۳۸

احد او در کار تو شک است دشمنان تو روز بروز خواهند شد مطالب

در روز بروز تر قی خواهد بود و کسان از تو قضا شوند بیاد

حق نما بانی **۱۷۵** **۱۷۵** ۳۹ احد او در کار تو شک است در دل دایر

دین کار از دشمن مخالف دارد و دشمنان راحت خواهد شد

و کار بد در دل تصور کرده باشی از آن احوال من در دل صاف دارد

و پیشتر حق نما بانی تا بعد خوب شود و قارت حصول کرده

۴۰ **۱۷۲۰** انجداوند فای انحر که میری و در دل دار بر نیت که

روزگار میرسد خوب خوشی حاصل آید بوقت رفتن و

کارت بر انجام تمام باید خوشی و راحت و نیت روزگار دار

بجای موافقت کند و مراد تو بر آید هیچ آید نیت ۵

۴۱ **۱۷۲۱** انجداوند فای انحر که مراد در دل دار خوب خواهد

پیش ازین تمام شکل تو گذشت اند حال تمام تو سعادت رسد

نوراحت نیت روزگار بجای موافقت کند نیت شهر و تو خواهد

رسد لطافت و آرام گردد اندک شکی خاطر جمع در **۱۷۲۲** انجداوند

فای انحر که نیت رده صلح نخواهد شد چرا که کار تو بسیار مشکل است

و قصد رفتن دار و موقوف دار و الله انجا نیت همان آغاید نیت

۴۲ **۱۷۲۳** انجداوند فای انحر که میرسد درین درنگ

بسیار آهسته در معام هم چسب کار تو بوقت طالع میلنی را خام
رفتن خود بر ملاقات کسی که میخواهی این معام ملن هیچ و سوا کس نیست

و کار تو خواهد شد لیکن موافق شکل ال ک ان ۵ **باب ۱۱** ۴۴

آنچه او در کار آخر میسر کند بدیر خواهد شد چنانچه بوسه از ماد

مادر و دو دو کار و اگر بوسه جدا میشود و باز ملاقاتی میسر د و

مخالف کار تو لیکن غیر صدقه بدیده حالاً الهام تو نیست آمده

عنه شد و اینکار لیکن که از این راحت شمره دولت هر حال

خواهی به وقت فائده خواهد یافت خاطر محمد زاده

باب ۱۲ ۴۵ علم آنچه او بدو هر آخر میسر کند زود حاصل

خواهد شد فکر این سال را از نقصان شده بود الحار شنب

حصول شود و غیر خدای ۵ **باب ۱۳** ۴۶ آنچه او بدو هر آخر

نیست در دل دار مشکل آ زود نخواهد شد هم بر تو نظر بد دارند از
 دل قصد رفتن میکنند باید که از آن باز آ از رفتن تو نقصان
 خواهد شد ج ۱۵ کلمه آخیز او نذ فاکت ج ۱۵ مطلب در

استیلا دارند و نخواهد شد مشکل است بر سر افغان استین حاصل
 مد عالم و در دنیا رخ بسیار است اضطرار به من ج ۱۵

آخیز او نذ فاکت ج ۱۵ مطلب در دل دار وین بهنای
 مشکل است در آن دشمن بدست آید همان طور که خواهد بود خاطر
 به تقویت دار آندیش من روزگار بسیار آ خواهد شد لیکن
 در پیش نهو مانجی ج ۱۵ روز مشغول باشی کارت بر انجام
 خواهد یافت ج ۱۵ آخیز او نذ فاکت ج ۱۵

مراد روز کار دار زینهار نخواهد شد آنرا کل نیلوفر میگرد در
 همان طور کار تو خواهد شد و ز تمام قلیل است و خواهد شد

ج ۱۵

جمع دارد **دج و** ۵۰ آنجا دارند فاس اخراج مطالب تو میر
 لایق است و بعد رفتن خود میخواهد از تو خوشی بسیار خواهد شد
 آنکه ملتی از رفتن فاسده خواهد شد **دج و** ۱۰۵ آنجا دارند
 فاس اخراج میری در آن کار راحت می بینی روز دولت
 خواهد دید چند روزی هست بنابر لایق تو نیست ازین کار
 باز آنکه ملتی کار مخالف بسیار اند از رفتن نقصان است
 کارهای تو تمام تو شک خواهد آمد اندک است ملتی سرسخت
 به دولت نخواهد آمد **دج و** ۵۲ آنجا دارند فاس اخراج
 میری راحت و زین کار را پسند لیکن در میان مخالف بسیار اند
 همیشه در حق تو نظر دارند و از سرکش گفتار و اوقات آفت
 و سخن خواهند که از هم کار بخونی خواهد کردید خاطر جمع دار
 توکل بر خدا کن و باشد یاری یار خواهد شد و خاطر جمع دار

۱۹۲ ۵۳ آخذ او ند فاک قونندکست ازین دنیا فایده خواهد

بدرد شد ۵ [دوا] ۵۴ آخذ او ند فاک این اندیش که کرده

نیک است تر از راحت خواهد شد اضطرابی مان چیز صدقه بدو
پیر سرخی سنجانه تو مان بود راحت بیند و شمره دولت

خواه به یافت ۵ [دوا] ۵۵ آخذ او ند فاک این مطلب

تو مشکلات که تحمل کن اضطراب مان چیز صدقه بدو

توکل بر خدا و رسول کن کار را انجام خواهد شد در حق تو خوب

خواهد شد ۵ [دوب] ۵۶ آخذ او ند فاک آخر هر روز

دار و اندیش کرده هر روز روز دولت در سر خواهی شد آرام

خواه خام و حق خواه یافت انک الله از و شمره خواهر رسد [ ]

[دوب] ۵۷ آخذ او ند فاک کار یک میرک آیتکار توکل

بر خدا و رسول کن ایام خوش شمار یکسال عمر خواهد ماند

مجلس

لکن ترکم و سیر که آنچو بنظر آید موافقت مینماید هرگز شستن برآید
 لیکن نیک راحت بسیار اند خاطر جمعه داره **د ا ج** ۵۸ بخداوند
 فلک آنچو میسر بگذرد حصول سودا اعتراض رخ نخواهد شد
 راحت زود یابی اعطای آیه مکن دولت و راحت یابی
 لیسری حق می خوب خواهد شد **د ب د** ۵۹ بخداوند
 فلک آنچو میسر دولت و راحت یابی چنانچه ماهتاب
 روز بروز در ترقی میخان کار تو دولت و راحت برسد دهرم
 دهرم و یار حق که نشانی روز مکن تا لیکن نیک خواهند آمد
د ج ج ۶۰ بخداوند کار نیت کرده این دولت و راحت
 لیسری خواهد بود خود را مارام می خواهند اسب از غیب
 بر سوار یابی هم کار تو ملحق خواهد شد خاطر جمعه دار
 پیام بر حق که و رسول خدا خواهند کرد **د د ا** ۶۱ بخداوند

نه می رسد که کرده تدبیر خواهد شد برابر انکار حمد مرتبه خلل
در رفتن خواهد آمد و بسیار نقصان در شش و پانزده مرتبه حق کی
باعث کار درست نیز تا اثر خوب خواهد شد **د** ۱۱ ۲۲

آنچه او ندانست آنچه به میرسد خوب است درین بسیار دولت و
در است یانی برابر خوردن خوش می خواهد آمد با آرامش و
نخوردن شب و روز بسیار حق کی باشد هم کار خوب خواهد شد تو
خاطر جمع دارد **د** ۱۲ ۲۳ آنچه او ندانست آنچه به میرسد خوش باشد

درین راحت و ز خواهر یافت حالا لایم سعد در شش آمد ۵ انه
نوارید و بسیار خوش باشد آنچه در دل میخواهد بداند و در شش
توکل بر خدا و رسول و امامین هم چرخ خوب خواهد شد
د ۱۳ ۲۴ آنچه او ندانست آنچه به میرسد خوش باشد بر تو

نظر دارد و جهد رفتن بکلیه دولت آ درین عاید خواهد شد

هوالتیاف	مقد سبیه	میشما	شکوف	روغنه بکلاه
مازو	جور بویه	مقد سبیه	میشما	شکوف
۲ عدد	۲ عدد	۲ عدد	۲ عدد	۲ عدد
دام	دام	دام	دام	دام

روغنه بکلاه اول برود و روغنه زرد و در کنگان گرم کرده بعد از آن سبیه را

روغنه بکلاه اندازده هرگاه که روغنه بکلاه انداخته و بعد از آن سبیه را
شکوف که بچینه شود و او را سبیه را که اول کوفته و بچینه تیار داشته باشد بعد از آن سبیه را
و بیشتر از عسلده دارد چونک هم او را بچینه کرد و آن زمان سبیه را اندازد و فرود آرد و در
اوست با کافکها بدارد و با کوی بسته نگه دارد و بوزن نیمه ام بخورد و قوت بدن حساب بخواب حاصل آید
از فضل حق تعالی مبرک شود و فایده باشد

آرومانی در بولفر تغییر کرده در ظرف کله انداخته و سرپوشی بر آن کرده و در کله دفن کند و بعد از آن
بر آرد و بقدر آله در آن عقر بهایا رسید اخلاص مندیش و یک خوش گاویشی نزد دهر مسافر و نصف
ارغاک همراهش مل کرده و در ظرف کله انداخته و دفن کند همون طریقت بطور خواست

نسی خضاب کبیر خورده و خام باشد که در و خسته نه افتاده باشد بقدر نیم تار و لوجور آن سبیه و لوجور
در جوف کبیر یا کور پیر کند و خورده کبیر در این بند کند و در درخت کبیر که بعد از رفتن کبیر که رابق برید و خورده
در ساق او گاوای عمیق کند و در آن گاوای کبیر یا کور را اندازد و بکیر یا کور پیر و در آن پیر و
آن پیر را هم شل کبیر یا کور در درخت کبیر یا کور را اندازد و گاوای عمیق جدا کند که آنجی عرق از بالا درخت فرود
آید و این کور در درخت عرق مانند پی بر این گاوای خورده کبیر که جدا شده باشد بدین دهنی خورده بند و کرده
از بر کبیر بعد از چهل روز بد آرد و در کنگان آن اندازد و از دست شیشه خورده حل کند

و آب انداخته باشد و بقدر سه فلوی هر پیرا کسب و وقت حل هم اندازد و چند از حل کند که همه اجزا حل گردد
 پس در گریاهی پیزد و با زنی آب حل کند چونکه حوات خشک گردد پس او غنغ سبیه کنی بقدر
 پاوش را انداخته حل کند بقدر دو سه پیرا پس در بوتل اندازد و بعد از وقت حاجت بر مور یا ناله بگذرد
 حاجت حاصل گردد پس یک باشد حیدر اباد میفرمودند که میز امیر صاحب خفا یک یکبار از مود
 ام که نایاب است از بلاد اریکم با صورت ترکیب شستی بود و ریم کبی بگیرد و صابون
 و در آب حل کند چنانکه آب غلیظ گردد پس او را بر آتش بنزد چنانکه خوب گرم شود و پس در مال
 در آن اندازد و بعد توقف اندک پس در آن آورده از آب دیگر بشوید خوب شست
 خواهم شد ~~اینکیر~~ طریق شستی بلور بگیرد برنج و از آب خوب بشوید چونکه آب غلیظ
 گردد پس بلور را در آن آب اندازد و از دست بجای خوب سفید و درخت را بید
 ترکیب روغن زرد کوه بگیرد و شخم چوب بریزد از ریشه طم و لیقات یا لگندی و آوند سبزه
 انداخته از دست خوب خوب بکوبد و قطرات آب بر انداخته باشد چند از بکوبد و بکوبد
 شمع یعنی بوی می شود پس در گز گز آهنر انداخته خوب بشوید و درخت شسته و درخت
 شستن برک درخت لیمو هفت هشت عدد و یا زیار کم انداخته باشد چونکه بر کاه شود
 شوند آلفوت فرود آورده و در جامه پیزد و روغن فستق و رسته آفراده و درخت را بکوبد
 فرق در لذت و بوی او خواست و اگر در روغن کاه و قدر روغن فستق و کاه و کاه و کاه
 بهتر است و الا هیچ ضرر ندارد و نیست سید محمد حبیبی میفرمودند که شستن
 در چهار نوبت یا در یک نوبت و فرستادن و فرستادن میفرمودند که در چهار نوبت خود را بکوبد

اینکیر
 درخت شسته
 درخت شسته
 درخت شسته

می کنند

ترکیب کحل را ماضی چشم بنام شب یائیز ^{سدره قلیر} ^{نمک} ^{ماهور} ^{اول} ^{شب} ^{در} ^{طرف}
 کلیر نوا که بالا آتش نهند چونک شب بگذارد در آن وقت اول شوره را دو سه مرتبه بر سر او بپاشند تا مجد شوره صرف شود
 یکی نمک و هم سائیده همچنان بپاشند ^و ^{را} ^{بکند} ^{در} ^{آن} ^{وقت} ^{داشته} ^{باشد} ^{چونک} ^{هر} ^{گاه} ^{کرد} ^و ^{از} ^{بسی} ^{جانب} ^{خام} ^{نماند}
 یکی فرود آورد پس بکشد ^{چاک} ^{سوق} ^{میس} ^{بیا} ^{بنیات} ^{کاپر} ^{همه} ^{در} ^{بار} ^{یک} ^{سائیده} ^{شب} ^و ^{هم}
 سائیده در جام بچسبند ^{باز} ^{در} ^{پس} ^{مصر} ^{عسل} ^{سائیده} ^و ^{نخ} ^{سب} ^{بل} ^{نیم} ^{کرده} ^و ^{در} ^{هشت} ^{پس} ^{یک} ^{مرتبه} ^{در} ^{نیم} ^{از}
 میس بکشد تا کاشه مشام بدهد ^{از} ^{کشت} ^و ^{دوغ} ^و ^{سینه} ^و ^{غیره} ^{بر} ^{بزند} ^{چند} ^{دیر} ^{یا} ^{دیر} ^{در} ^{آن} ^{وقت}
 بچسبند صدی یک ^ز ^{باز} ^{از} ^{آن} ^{وقت} ^{باشد} ^{در} ^{آن} ^{وقت} ^{که} ^{باید} ^{سرس} ^{نموده} ^{در} ^{آن} ^{وقت} ^{چند} ^{دیر} ^و ^{آن}
 مستحاضه را بدین اشیاء در روز و شب و در آنست که از آنست که در جهت خوابند ^{آر} ^{موده}
 مرهم اعجاز که جهت زخم نبوق و مانند آن و جهت ناصور و هر گونه جراحت عسل بریزد و قروح ^{بپاشد}
 نافع و معمول ^{نحوه} ^{بپاشد} ^{در} ^{جای} ^{منقول} ^{از} ^{جلد} ^{آخر} ^{شریف} ^{صی} ^{شب} ^{بانی} ^{توتیای} ^{بند} ^{در} ^{نیم}
 سینه موتله هر یک بگوید و سه کات سیاه یا پیر یا ال دو غنچه کنج را آب چاه شیرین تازه بر یک تخم ^{تخم}
 نخست آب و روغن را یکی کرده در ظرف گانه استعمل نمودست بدست کف بکشد تا مثل دوغ شود
 پس و آو و یک که هر یک در جد آنوقت با یک بچسبند موازنه نموده در آن آمیزند و یک یا پس و یک بلده و یک یا پس
 بکف دست همی مالند تا بکشد است شود و بقدام تمام آید پس زلف چینی یا نقره را بپاشد و وقت حاجت
 استعمل نمایند ^{بر} ^{وجه} ^{مفصل} ^{بپاشد} ^{نهایت} ^{خوب} ^و ^{بنا} ^{نافع} ^{شیر} ^{در} ^{نیم} ^{چند} ^{دیر}
 شیرش هر پیل ^{در} ^{آن} ^{وقت} ^{که} ^{باید} ^{سرس} ^{نموده} ^{در} ^{آن} ^{وقت} ^{چند} ^{دیر} ^و ^{آن}
 پیران کند ^{چند} ^{دیر} ^و ^{آن} ^{وقت} ^{که} ^{باید} ^{سرس} ^{نموده} ^{در} ^{آن} ^{وقت} ^{چند} ^{دیر} ^و ^{آن}
 مجد و عسل شکر آینه در آن بپاشد و در آن بپاشد

و کبریا میثقه پیل ز خیل فلفل عفره نویز از هر یک شقای و نبات شستر منتقال همه

گفته پخته هر صباح یک سر انگشت میل کند مکرر گفت معجزه زد و بر

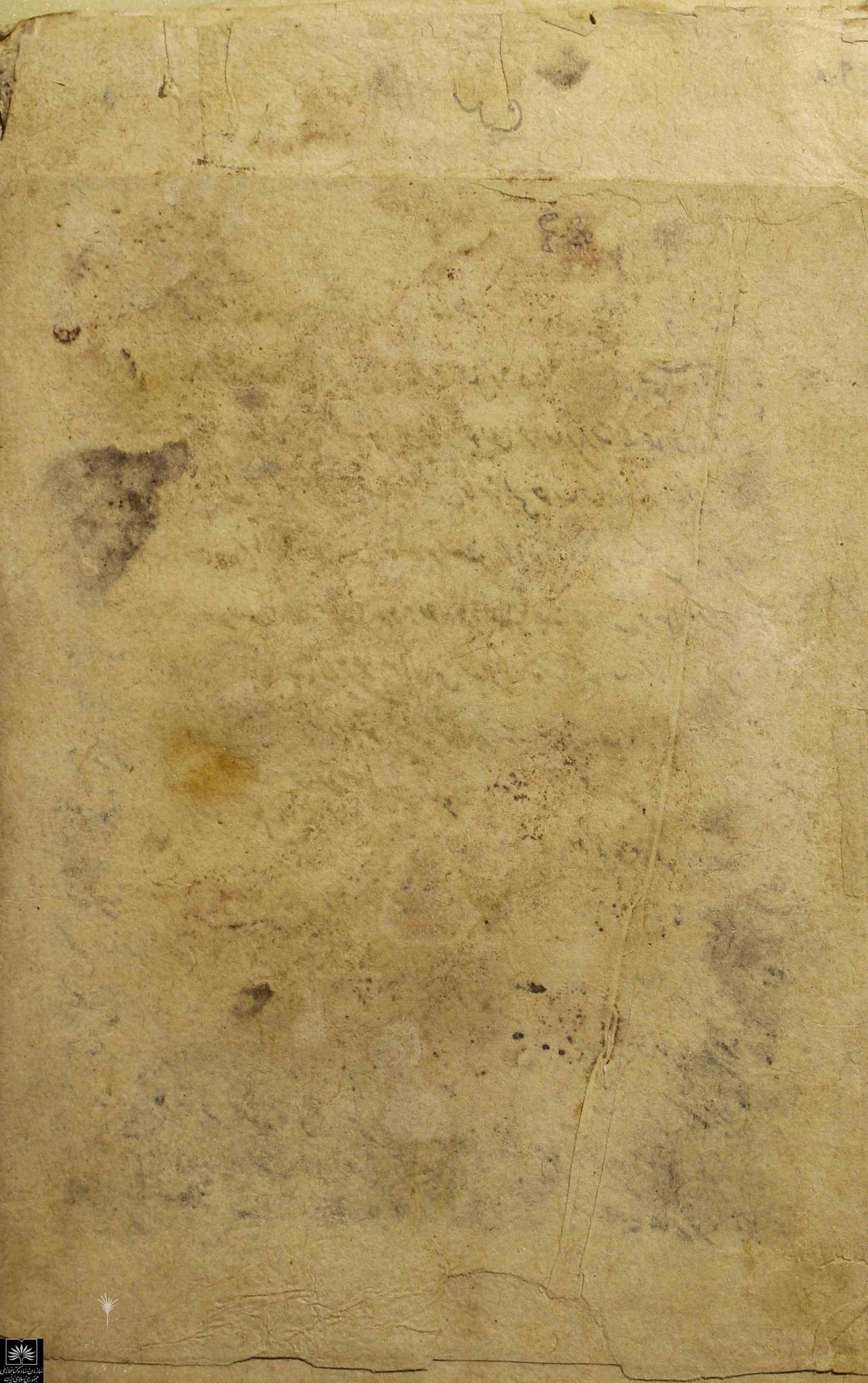
ترکیب گفته معروف فرادیر که در میان مردم است بر در آتشک و فیض که بفریت نفیست حب السلامی

ارجو این اجمود خراسان را بوی
 مردار سنگ سیاه
 اخلوکی هر اخلوکی هر نیم فلوکی هر
 اخلوکی هر اخلوکی هر
 اول مد سر کی گاه میش تر که گسترده حب السلطانی از فرق فرق چند پرسی باز سر کی
 با آینه ندما پس قدری اید دشتی اندک آتش در هر جوی که سرد شود الوقت آنجا بر آرد
 و از پوست جدا نموده در یک کوزه آتش در یک تنگ که اندک آتش در آنجا آید و در آنجا
 در شیر گاه میش تر که گسترده در زینتی بقدراشت و فنی کند بعد سیوم روز بر آرد و آن شیر
 بنید از و شیر دیگر و اخل کرده باز و فنی کند یعنی کس از شیر انداخته و پیر کرده

۱۹۹

۸۳

۸۲

[illegible]

۱۹۹

۵۵

فصل اول
در بیان احوال

۷	۶	۵	۴
۷	۶	۵	۴
۷	۶	۵	۴

مودع الحی و لا یتیه لطلب الاطفال المسعد من المحل و عریق و یقعدونهم بحضوره و یقرء السورة
 البقره فی اوله و اخره صلاوة و سبوعون و سبوعون علی الماء الکثیر ثم یدعیهم الاطفال
 و یزیدونهم فی اوله و یسبونهم ثم یاتی بهم الی مکان الاول و یقوم الاطفال و یطرح طرف الماء
 واحد او احد علی ابدان الاطفال حتی یتوسلوا بدانهم کفهم علیهم الله جمیعاً من الحدی
 و یکبر و یحسب ان طفل یکد و یکنه سفت رتا و اگر دو کاله باشد چهارده رتا هر چند که زیاده سال باشد
 نهفت یا زیاده را در ده باشد و یکصد و چهل و یک روز چهار روز بخواند سوره الفاتحه چهل و یک رتبه
 اول آن خود درود خوانده بر پدر و خویش دم کند و بخواند فتمت یا سلا و اگر نتواند مادرش را و هر چند
 کند در ده روز چهار روز از هر روز یک طفل یا دین الله کفیت من الحدی

هفت خاک نذر بارینه تنیه خست چاه کنه قبر کنه منجه کنه بنده بران بگذره بگذره بگذره
 بهنام زدن **سحر مسموم نیمی** **هل صیب** شش برابر بار خوانده دم کند و در کفایه
 و او از شنودا یکی او از خر دویم او از طرست ستمیه و در هر روز از هر یک اعدادی
 که از و سرست عشا و قبل از وتر سه صد بار یا عزیز و زود اول و آخر **سحر مسموم**
 کصف النعال اشد ده بخواند تنیه رو بخواند روز خواند قضا کند

84

این است که در هر روز
 بعد از نماز هر روز
 بعد از نماز هر روز
 بعد از نماز هر روز
 بعد از نماز هر روز

۱	۲	۳	۴	۵
۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵

قال شیخ عبدالمجید قدس روحه
 ها یعنی همه او است موجود
 همه یعنی با ما است
 هو یعنی همه او است
 یعنی همه او است

اگر کسی در زندگی به مایه یا در مجلس این
 مثل روح صافی حل و یکدیگر بخوانند این
 روح صافی شود و کلام آن سال و ساله اقام
 با الهی صمدی من عند مری و ملک المصطفی یا
 ابو الحبت اغثنی اغثنی یا علی ادریس الحمد لله
 ز ص لا ادری من الهدم الصوره و روح علی و
 محمد و اله محمد و محمد و اله محمد

بسم الله الرحمن الرحيم الله لطيف لعباده يرفق من يشاء
 هو العزيز يا واحد الغفار دشمن شود با جمال محمد
 السلام
 این است که در هر روز
 بعد از نماز هر روز
 بعد از نماز هر روز
 بعد از نماز هر روز
 بعد از نماز هر روز

الایمان و ترتیب خواندن اسم برده و کتب این که عه ماه هر روز
 شرح کند و نقل کند و بعد از آن که در هر روز که خواهد که را که
 نقل کند و کتب از این است که ثبوت نه و در دست گرد و برای عدو و دشمن
 در این روز و کتب جانی گردد و برای غنیمت خوردن و در هر روز که خواهد که را که
 که طهر و در هر روز که در هر روز که در هر روز که در هر روز که در هر روز که
 زعفران و در هر روز که باشد اگر در هر روز که در هر روز که در هر روز که در هر روز که
 باشد و در هر روز که در هر روز که در هر روز که در هر روز که در هر روز که
 می خواند و در هر روز که در هر روز که در هر روز که در هر روز که در هر روز که
 خاطر معکود و اگر در هر روز که در هر روز که در هر روز که در هر روز که در هر روز که
 و صلح ثانی به باب و در هر روز که در هر روز که در هر روز که در هر روز که در هر روز که

بسم الله الرحمن الرحيم [۷۸۶]

الحمد لله رب العالمين الذي له الاسماء الحسنى وصفاته العلى تمسكته كره نجي واصلوا على
الانبياء الذي جعله الله شرف الاقبيا وعلى الالقيا و اصحابه الجبا وسلم السلام
اما بعد فيكون هذا كتابي ابو بكر بن احمد على التوريشي الملقب بالبدعي رحمه الله
والجميع المؤمنين المؤمنين واهل بيته جمع كردم درين رساله ترجمه اسماء الله
شباب الدين اعراضى رحمه الله عليه در اعراض آورده شيخ عثمان خيرا با و قدس
در تاليف خود آورده و منافع الله شيخ الاسلام و المسلمين جلال الحق و الدين سر
قدس سره العز و حواجه امام ابو الحسن حلي جمع کرده و از كتب و كتابات کرده
طالب حبه و منافع حاصل آيد و ان بليق و را به عايرت ياد آيد حق تعالى
بركات اسماء الله تعالى همه را بيا مرز و جامع اين الفاظ را بايمان دارد و انه
كل شئ قدس و با الاجابة بدير اما فضيلت اسماء الله تعالى قوله عز وجل و الله
الحسنى فادعوه بها و مرخداير انا مهانت نيكو پس خوانيد شما و در ابدان

اسامی حق تعالی بسیارست سیصد و نود و نهم و سیصد و نهم و سیصد و نهم
 و زبور و مودنه نام و فرشت و جز آن نامها که در دشتگان و حیوانات و دیگر
 حسن و جمال یک معنی دارد و بعضی گویند که نیکو سیرت و صورت را با جمال گویند و هر که صورت
 و سیرت است باشد حسن گویند و بعضی بکسر آن گفته اند نامها خد تعالی نیکوست ظاهر و باطن
 بجز و گفتن شنیدن است در اول ولادت در زبان پیدا آید و باطن چنانچه منافی آن که در
 رسمی است قوله تعالی فادعوه بها پس بخوانید او را به آن نام برای در محلی یا در کشید بر اثبات
 با دبی و برای مغفرت یا غفار و برای نوآوری یا غنی همه محنین نامها گفته خواهند
 رسول الله صلی الله علیه و سلم آن که تعالی تسبیح اسمائمه الا وحده من قران و حصاه جل
 یعنی مرصه اتعالی مودنه نام است هر که اسرار بخواند و بشمارد کس در بهشت در آمد مائمه الا و
 برای انور و تا خود هم بود و هزاره افتد و جواب دویم است تا معلوم شود که کلام او نفع و
 معنی و باشد و یا برای آن گفته تا نباید که کتاب بگوید و بجای تسبیح تسبیح و
 نویسد و احصا و شمردن باشد قوله تعالی و ان تعدوا نعمه الله لا تحصوها بعضی گویند معنی
 و نفعه علیه السلام قرآن اسماء الله تعالی علیه کمال اسم مدینه فی الجنة و کل حرف حور یعنی هر
 نامهای جدا بر امر او است بهر نامی شهری در بهشت و هر حرفی حور و گفته علیه السلام

کلی بود در این جزایر
 این است راد و فی کند در این
 فایده ایست از کتاب تنبیه
 عالم از حد ارکان بر سر
 مگر بر سر
 کوفه من الی الکبریا و اولها
 که در اخر بود حراست فی
 نمودن و کوفه فحشا علیهم تار العطر
 ایضا و دیگر

که کسین است در این
 ایضا و دیگر
 بنویسد عدد از آن
 ایضا و دیگر
 ایضا و دیگر

کتاب
 فایده
 ایضا و دیگر
 ایضا و دیگر

رضاء الله تعالى فعلیه ان یقرأ اسماء و گفته علیه السلام من قرأ اسماء الله تعالی بالاحسان
حرم الله علیه النار فی نودی خدای عزوجل و یاتن بهشت و درجات آن در خواندن
خداست و در قوت القلوب تنوید است که نامهای خدای تعالی در هر شب و هر روز بخواند
و خواندن علی و عظیم و کبیر سرگون کند و خواندن نامهای خدای عزوجل از
پیغمبر علیه السلام مروست یو الله الرحمن الرحیم الی آخره فاما شیخ بهاء الحق و الدین
زکریا قدس له سره العزیز الی در آخر سوره حشر کرده برین پنج آغاز ترجمه کرده و
بر اسمی یو الله الذی لا اله الا هو ادست آن خدائی که نه خداست مگر او الله
خدای بر سر ای پرستش الا الوهیت خدای هر که پرورنده برادر با ربوب
یا الله یا هو صاحب یقین شود و دست از خاطر او بکلی رود و سر که با و مشغول
قبله نشند و چشمش کند دست برادر با الله گوید خشمی دل او
کرد چنانکه ارادت جمیع خلایق بر وی مشکف گردد و بعضی ادبیا و خدای را
الله لا اله الا هو و بعضی لا اله الا هو و بعضی لا اله الا هو و بعضی لا اله الا هو
و گفته علیه افضل ما اقول و ما قال البغیون لا اله الا الله و گفته علیه السلام من قال لا
اله الا الله و گفته علیه السلام من قال لا اله الا الله دخل الجنة و گفته علیه السلام من قال لا
اله الا الله و گفته علیه السلام من قال لا اله الا الله و گفته علیه السلام من قال لا اله الا الله
حاکم رحمه الله علیه معنی این حدیث در نظم آورده که چهار بار این را

۳۳	۲۱	۲۵
۲۴	۲۲	۳۰
۱۹	۲۶	۲۱

۶۶

دانه نیکو کار کرد
خدا را با تمام دل و جان

از دقت او بخونند چون کوئی عالم الغیب و اشهاد صواب کشف گردد اگر
 روز هر روز محل سجده بار بگوید حق تعالی او را برکات اولیٰ رسیده و متصرف اهل
 زمین و آسمان گرداند و اگر او را راز و وجه حلال کند الرحمن مهربان
 دوستان و بد دشمنان بدادن زرق آسان آنچه مقرر کرده است فی نقصا
 بر که این نام بعد از نماز صبح بگوید عفت و فراموشی از دل و برود و اگر روز
 جمعه بعد از نماز دیگر غروب آفتاب یا الله یا رحمن یا رحیم گوید بعد غروب سجده
 نهد و تا با کلمات شام بخواند در سجده باشد هر دعائی کند سجا شود و اگر بعد از
 دو روزه نزار باز بخواند امیدوار روح او حمله میا گردد ^{بسیار بخواند} یا رحیم یا رحمن یا رحیم
 خاصه بر مومنان مراد ایمان و پشت جاوردان بر که این نام هر روز صد بار
 بروی خلق شفق و مهربان گردد و بدین سعادت شرف قال علیه السلام الرحمن
 رحمة الرحمن مهربان شاد رحمت و بر که در هر روز نهد و مقصد بار بگوید یا
 یا رحمن یا رحیم هر حاجتی که از خدا بخواهد یا بدد اگر هر روز نهد
 بروی حلال شود و در رخ مروی حرام گردد و از خواص عالم مرویت ^{۹۶} یا رحیم
 بادشاه که تدریکاری حکمت و حلم دوست هر که ملک در دست و رفیق
 و عزت دوست ^{۹۷} یا رحیم بادشاه همه بادشاهان بر که روزی نهد و نوبت
 آفتاب نزار بار یا ملک بگوید هر حاجتی که از خدا بخواهد یا بدد و بعضی گویند

ف مادی
 یا رحمن یا رحیم یا رحیم
 یا رحمن یا رحیم یا رحیم
 یا رحمن یا رحیم یا رحیم

یا رحمن یا رحیم یا رحیم
 یا رحمن یا رحیم یا رحیم
 یا رحمن یا رحیم یا رحیم

یا رحمن یا رحیم یا رحیم
 یا رحمن یا رحیم یا رحیم
 یا رحمن یا رحیم یا رحیم

یا رحمن یا رحیم یا رحیم
 یا رحمن یا رحیم یا رحیم
 یا رحمن یا رحیم یا رحیم

یا رحمن یا رحیم یا رحیم

حاجت
در میان خلق غریب دارد
و بسیار بزرگوار و گامکار و نیکوکار که همه ایشان باشد
که او خواهد و همه آن باید که آن فرماید هر که این نام نزدیک غروب و بعد خواب
سبعات عشر سبت و یکبار بگوید از طالان مصون ماند و اگر این نام را در سنا
و هفتاد بار در شب و هفتاد بار در روز بگوید نفس اماره را دور گرداند و اگر سیات
حنات آید ^{۹۱۲} بزرگوار بی نهایت بی یار و مدکار و بزرگوار بی است و استوار
و در جب بزرگوار بی هر که وقت قربان ده بار این نام بگوید اگر فرزند شود
و نیکو آید و اگر این نام بگوید بکسر از خاطر دور گردد ^{حالی} الخالق آفرنده و اندرزه
دیده بر آفرنده حکمت هر که این نام شبانه گوید حق تعالی فرشته آفرنده تا
قبامت خدا را عبادت کند و ثواب آن مراد باشد و اگر بگوید با حاکم
خلقش و لم اک شیا امرزیده شود از عمر علیه السلام مروی ^{۹۱۳} الباری
بیدارنده آفرینش بر آفریده بقدرت خالقیت و باری یک معنی دارد بعضی
گویند که خالق آفریننده اعضا و جوارح را گویند و باری آفریننده اعضای باطن
گویند و خالق و جگر و شش و روده و بعضی گویند که باری آفریننده بعضی از اعضا
را گویند و خالق و شش و روده و گویای و گویای هر که این نام در هر هفته صد
بگوید حق تعالی گوارا بر او گرداند و فرزند شود و تن او را آید و در روح
او را دور

برای آفریننده فرزندان
نیکوکاران را بکسر فرزند شود

برای آفریننده فرزندان
نیکوکاران را بکسر فرزند شود

برای آفریننده فرزندان
نیکوکاران را بکسر فرزند شود

اگر شستن را در روز و در نماز
 نیت و سبب آن علی بن ابراهیم
 منقح الدعوات کرده است که در نماز
 ایضا زود شود و در نماز
 در روز و در وقت و در نماز
 در روز و در وقت و در نماز

بهشت ببرد المصنوع یکنوازه خلق بی الت در جهای مادران برزی که هفت
 روز روزه دارد و بوقت افطار است و یکبار این نام بر آب خواند و بد
 و بخور حق تعالی اورا فرزند زمره بشید و فنی که از حصن پاک شود و غسل کرده
 و با شوهر نزدیکی کند ^{۱۲۹۱} الغفار و خشنده گناه اگر سخت و بد کرد و بد کرد که گوید
 یا غفار اغفر لی و کونی از مغفرت اگر کرد و ^{۱۲۹۲} القهار شکسته کامها بندگان و کام
 کردن تا کردن کشتن هر که این نام بسیار بخوبی است و نیاز دل او در شود
 و اگر سه بار بنویسد و آب بشوید و بخورد دل او از خصال و مسمیه پاک شود و ^{۱۲۹۳} الوهاب
 و بسیار بی غرض و بی عزم که این نام بعد از نماز چاشت و در سجده و در وقت
 بخوبی حق تعالی اورا غنی و بی نیاز گرداند اگر شب او غنی کند و در وقت
 نماز که آرد و در هر رکعتی بعد از فاتحه اخلاص بخواند بار بخواند بعد از سلام
 نهد صد و هفت و بار این نام گوید و از خدا تعالی حاجت خواهد چاره شود
 برکت بر رزق با برادران لطیفی پیدا کند ^{۱۲۹۴} البرزق چنانچه روزی اهل بیت
 بخواند با نقیض اعداد هم بخواند ^{۱۲۹۵} کفایت بی منت و مؤثنت هر که این نام بسیار گوید حق تعالی رزق بر وی
 فراخ گرداند اگر وقت صبح در چهار کج خانه و مکان چل یا یا بر رزق که آید
 اعمار دست راست کند که در دست راست باشد یعنی ابتدا از بایست
 بعد از آن بطن میرت بعد از آن بطن ای که بعد از آن ایسان

از آن ده باز یازدق خوانده بطرف آسمان بدم در طرفی بچین کند
و بقوت رفتن از پیش طرف پس وی از قبله نهد و اندازان خانه حق تعالی
فقر و فاقه دور کند و مال او را بسیار کند باید که چهل شب مواظبت نماید و بر
بدان وقت چهار رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از فاتحه سوره و آیتی
و در دوم رکعت سوره الم نشرح و در سوم رکعت الم تر کیف و در چهارم رکعت لا االه الا الله
نخواند و بعد از سلام چهل بار یازدق بخواند امید است که در دنیا نعمت و سعادت
شود و الفتح کت بنده کاهبای بندگان و آدمیان همه خلاص و آسان
گردد و دشواریهای هر که بعد از بامداد دست بر سینه نه و شفا و بار این نام گوید
رنگ از دل او برود و روشن شود و اگر سرور و صد بار یا فتح گوید کارهای
بروی کت دهد شود العلم و انما هم جنه یا اشکارا و نهان و صالح احوال بندگان
اعمال همه دنیا را بر کمال علم و در دل بسیار گوید معرفت حق تعالی او را حاصل شود که از راه
العلم همه دنیا را بر کمال علم و در دل بسیار گوید معرفت حق تعالی او را حاصل شود که از راه
بسیار گوید حفظ او فرزند گردد و در راهی علم بر روی کت دهد شود الفتح کت
روزی یک بار که خواهد و نیک آریده و لیاقت آن بطریق خزان بر که این نام هر
مان بنویسد و بخورد از هر کسی امن گردد و در دل شود الباسط فراح
روزی یک بار که خواهد و نیک آریده و لیاقت آن بطریق خزان بر که این نام هر
مومنان است مومنان ایمان و توفیق بدهد بر طاعت هر که از هر شب دو رکعت

۱- الفتح
بر روی کت و در هر روز
یا فتح گوید بخش بامداد بخواند و اگر در راه

۱	۲	۳
۴	۵	۶
۷	۸	۹

۱۱	۱۲	۱۳
۱۴	۱۵	۱۶
۱۷	۱۸	۱۹

۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶

۱	۲	۳
۴	۵	۶
۷	۸	۹

کنند خواند در هر کسبت بعد از فاتحه آیه الکرسی سه بار و خلاصه نیت بار و بعد از سه صد
بار بگوید یا با سبط و حق تعالی او را غنی و تو مکرول دست گردانند و اگر هم بدان
وقت استاده شود و دستبند بلند است بردارد و برابر سینه بندوده بار از
نام بگوید در یک مجلس اول آخر درود در مستند نیت بدوی فرارح شود الخ فیض
خود گرداننده یعنی هوشیت کنه جا بهاد و نای از آفت و خذلان کفر که را
دشمن بسیار باشد سه روز روزه طی دارد و روز چهارم نیت در برابر این نام
بگوید در یک مجلس شراستان مصنون ماند المرافع بلند بردارنده جا بهاد و نگاه
دیر بعد ایمان و توفیق طاعت هر که تمیث بانیم روز صد بار این نام بگوید
او را برزلی دید و مال بسیار گردد و میان همه خلاصه نیت موعظ و مکرر باشد المعجز
غیر کننده با ایمان و طاعت و قناعت و مخالفت هوای نفس بر دارد و
در آب زین بعد نماز نیم حل و یکبار این نام بگوید بهریت او در میان خلاصه نیت طاعت
گردد و ایران جهان مامور او را گردند المیزان خوار کننده یلغ و محضیت و حر
فقیهت هوای نفس که از ظلم بر سر در سجده نیت و پنج بار این نام بگوید
و سوی او در شفق و مهربان گردد و تسبیح شریف بگوشتن همه او را در بار
و پذیرنده دوست دارند و هر که روز پنجشنبه بعد از نماز چاشت با نیت
این نام بگوید هر حاجتی که از خدا بیغالی خواهد بود اگر در این عصر بنیانه بجا

این دعا را در هر کسبت بعد از فاتحه آیه الکرسی سه بار و خلاصه نیت بار و بعد از سه صد بار بگوید یا با سبط و حق تعالی او را غنی و تو مکرول دست گردانند و اگر هم بدان وقت استاده شود و دستبند بلند است بردارد و برابر سینه بندوده بار از نام بگوید در یک مجلس اول آخر درود در مستند نیت بدوی فرارح شود الخ فیض خود گرداننده یعنی هوشیت کنه جا بهاد و نای از آفت و خذلان کفر که را دشمن بسیار باشد سه روز روزه طی دارد و روز چهارم نیت در برابر این نام بگوید در یک مجلس شراستان مصنون ماند المرافع بلند بردارنده جا بهاد و نگاه دیر بعد ایمان و توفیق طاعت هر که تمیث بانیم روز صد بار این نام بگوید او را برزلی دید و مال بسیار گردد و میان همه خلاصه نیت موعظ و مکرر باشد المعجز غیر کننده با ایمان و طاعت و قناعت و مخالفت هوای نفس بر دارد و در آب زین بعد نماز نیم حل و یکبار این نام بگوید بهریت او در میان خلاصه نیت طاعت گردد و ایران جهان مامور او را گردند المیزان خوار کننده یلغ و محضیت و حر فقیهت هوای نفس که از ظلم بر سر در سجده نیت و پنج بار این نام بگوید و سوی او در شفق و مهربان گردد و تسبیح شریف بگوشتن همه او را در بار و پذیرنده دوست دارند و هر که روز پنجشنبه بعد از نماز چاشت با نیت این نام بگوید هر حاجتی که از خدا بیغالی خواهد بود اگر در این عصر بنیانه بجا

بدر محکم شدن در جهان صوفی

بر سر شجر خلدنی و میتران

۱	۳۶۹	۳۶۲	۱
۳۶۱	۲	۷	۳۶۰
۳	۳۶۴	۳۶۷	۶
۳۶۱	۵	۴	۳۶۰

باسم
الحمد
بهر قضا و حاکم

الحمد لله رب العالمین
و الصلوة علی محمد و آله

به چهره خور و بزرگ و دوز نزدیک نهان و شکارا هر که این نام در جیب
 از سبب پیش از خطبه صد و یکبار بخواند حق تعالی سوی آن بنده نظر رحمت و بدین
 بر بر که بنید او را عذاب بکنند و اگر یک هفته فوت یا با بصیرت خواند و بر دست
 چشم مالده فوت و بصارت او فرید گردد و اگر شنبه یا بار بخواند حق تعالی او را
 نایب کند و اندک حکیم قاضی کنی و داد در میان همه خلق بر که این نام چند آن گوید
 که بهوش شود و محرم هر راهی گردد ^{عادل} و بنده داد و نهی کننده از مباد
 دوست دارند داد کنندگان و بادش شاه بر که بر شب جمعه بر
 لغمان بنویسد بخورد و همه خلائی سحر او گردند و فرمان بر دارا شوند ^{لطیف}
 دور خور بدین و بزرگ بخش و اندک بر بر بسیار باشد و مهربان بنوارش
 دلبای دستان و باز آرنده گر خیمان بر در خویش بنویسد و مهربان بر
 خویش بر که بعد از تحت و ضرر بار این نام بخوبی اگر فقیر باشد غنی گردد و اگر
 غایب باشد در وطن خویش رسد و اگر مسافر باشد یافتح و نصرت و نجات
 رسد و اگر در خری نزدیک داشته باشد برای او خلعت پیدا آید اگر در راه
 باشد صحت باید ^{الحکیم} اگرگاه که خرنای که او را می خرنای که او را می خرنای
 نباشد و مشورت مشرف بکار نیاید بر که این نام بسیار گوید نفس اماره بکنند
 شود و از سبب سوی حسنهات مایل گردد اگر بر در سه جای بنویسد و بخورد

الحکم
 الحمد لله
 الحمد لله

الحمد لله
 الحمد لله

الحکم
مرکز خطه

بگوید این نام گویان بگوید
الطی
ملازمه و مکرر

و بعد سیمه رود بفرستند و با حرم در رود و سینه و نشوید و بخورد و بعد سیمه رود و سینه
در رون ادا از خصال میسر یک شود ^{الحکم} بر دبار و در گذار و لب سینه و سینه
و در عقیبت سینه بر که این نام سه جای بنویسد مکرر عدد در میان است بر چوبی
بند و در رشت آن چوب سینه کند آن زرعیت لغز و غزل کامل رسد و اراقا
سالم ماند و ز رحمت عام در رود باین نام بسیار گوید یا بخدا سیمه در رود و سینه
و باز در رود و سینه از رحمت و با سالم ماند و مرزوع چون در میان است از رحمت
مستحسن ماند ^{الحکم} نرگوار و در اسند هر که این نام در دل گوید بیان خلق
عظیم و کریم گردد ^{الحکم} و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
بکانه و بی بها و بیانه هر که این نام سه بار بنویسد و نشوید و بخورد و روح او
مبدل شود و اگر روزه در وقت افطار بنویسد و بخورد دل او پر از شود و در
بزاخص او پیدا گردد ^{الحکم} نیکو پادشاه و نیکو کارش از نیکو کاری و
ناشن کننده و شناسند اداری بر که این نام چل و یک بر قدری آب بخورد
و در چشم انداز و تاریکی و غلتهای چشم و در شود و روشنائی افزاید اگر صدف
این نام بنویسد و باب بنویسد پاک و در آن سرمه اندازد و خشک کند هر که این
سرمه در چشم کند چشم او از غلتهای پاک شود هر که این نام بسیار
گوید مال او بسیار گردد و اگر روز جمعه از مار حبه سیمه و سینه و سینه و سینه

برگوار و بررگی دهنده بعضی از بندگان بکاشتفت جلالت چنین جمیل نوازند
دلپای دوستان بنشاند و جمال هر که این نام مشک در عفران برسد و
بیت او در میان طوق ظاهر گردد و کس از صلابت او نرسد اللهم
برگوار و بیکو کار بخشنده و پوشنده الله بخشش از خواست در گذارد
و آن بخشنده که خواننده او را خواست نذر در خزان گناه پوشیده گرداند
شرم نیست آن بر دل مانند هر که وقت خواب فتن این نام بگوید و شکایت
از برای او اگر کند گویند چون امیرالمومنین علی کرم الله وجهه این نام بسیار
بخطای کرم الله وجهه میخواند در حضرت هر که بگوید یا کریم چهار هزار سالگی زیاده
اثر است نماید ایضا در حضرت هر که در خواب بگوید یا کریم یا کریم یا کریم
حق تعالی او را بیا مرزد و بلباس محفرت و حرمت بلبوس گرداند اللهم قریب
نگاهبان دلها و دستان اگر سهو غفلت و ظاهرا و ایتان از لعل و شربت
و نگاهدار شمارهای دشمنان بعلم و قدرت برای قهر و دعوی و
هر که این نام یا قریب بقیه دبار بگوید و بگرد مال خود بدد خدا تعالی مال او را از
نگارند اردو المحیط ^{عنه} پانچ کشیده خواهد بندگان و بخشنده خواهد بندگان
و بخشاینده جان بندگان هر که این نام بگوید و بر خود نگاهدارد از همه بلاها
و افتها خدا تعالی نگاهدارد از همه در حضرت هر که بگوید یا مجرب و غوث المصطفی

آتشنی یا غیث استغثنی از اندوه و غم و تنگی امان یابد الواسع فراخ
 می قلدت و تشنه بی عدت و فراخ عطا بر که این نام بسیار گوید حاصلها
 مبدل گردد مردی گفت یا رسول الله حکوم که بدلان گناه من مکن شود مرد
 علیه السلام یا واسع المغفرة نعم گفت علیه السلام نزدیک افشا رخصتی یا واسع المغفرة
 اعطی ذب العظم رسیدند یا رسول الله حبت ثواب گوینده این را و مردی که
 از زیده شود شصت و سه بار گناه و این مقدار حساب برای اولیای
 است گفتار و درست کردار که گفتن بزل و زوالست کردش بی عیبت
 حکمت خدایت و کارهای خدا تعالی حکمت است من سعه و حکیم او را گویند که
 در میان همه اشیا بدارند و کارها حکم و حکمت خوش برانند هر که را مهم بزرگ
 آید که کرده تواند این نام بسیار گوید و آن کار آسان شود الودود
 و از رنده بدو شتی رنده بدوستان خویش و دوست گرداننده این
 در دل حلقان خویش که این نام را هزار و یکبار بخواند بر خوشی زن و شوهر
 و اما مشهور زن مادر و مادر را بخواند میان این محبت افراد و اگر محال
 بزرگی با و دود و صد و یکبار بخواند و تسوی او بدردی عشق و مهر مال
 المحسنه سر او را بزم بر کند و بر او بریا با ما برجه بگو کار بسیار که مقام
 از او را بدو به پیش جمیع کار که حق تعالی او را در سستی نگاه دارد و هر

همیشه گوید بیان خلق و خداوندی محمد کردو الباقی در شماره در شان برادر
 وزنده کننده منهای مرده و بر انگیزنده دلهای دوستان بر که انجام حجاب
 افطار دست ^{۳۱۹} بر سینه دارد و صد و یکبار این اسم بخواند دل او بر نور شود
 دل مرده او زنده شود ^{۳۱۹} اشهد دانا هر خری بعلم و قدرت بی شائبه و تصور
 عیب دارد بر مظلوم بی حجت و کما هر حال مظلوم بی حجت بر که بعد از حج
 بست و یکبار این نام گوید و پشت بی سر باد خیز عاق بدید و جان
 برادر گردد و الحق است و او را همه و صفها میگوید و زری که این نام هر
 گنج کاغذ بنویسد و نیم شب آن کاغذ بدو دست بنویسد و سوی شمال
 پندش از صبح گم شده بیاورد یا خرد و بر اگر محسوس شود
 بار سر بر نه کرده بخواند خلاص ^{۳۱۹} بد الوکیل کاروان و انکه کار بد و گداز
 و نکایان انکه حوز را بد و سپارد و هر که ارضا عقیه یا آب نرسد این نام
 بسیار گوید در حفظ امان حق تعالی حمله کارهای او بعصل محکم خود با کام
 و کارهای او بخواند مخلوق گردد و ^{۳۱۹} القوی خداوند توانا هر که اعداد بسیار
 و بر هزار دیک خلعه آورد این نام کمان بار بخواند و پیش مرغان اندازد
 شتر همه اعداد اسرا و دفع گردد استغنی ^{۳۱۹} اسوار کار و همیشه زوال هر که
 نام بنویسد و بشوید و صورت را بخواند شیر او مرید گردد و الهی ^{۳۱۹}

دوست ديار و لکها بيان بر که خواهر زن او از کار بد بماند اين نام وقت
 گوید آن زن صالحه گردد اگر اين اسم را در وقت جاي بنويد و شود و شود
 و در خواه زن خواه مرد صلاح بيان اين بنويد آید ^{الحمد لله}
 کلام بر که اين نام بر کوزه بنويد و بعد از آن کوزه آب بخورد زبان او خوشنمايد
 و ^{۱۴۴} ^{۵۶} دانا و توانا بر که بخت جمعه برار بارين نام بخواند حق تعالى حساب قيمت
 بر دي است آن گردانند ^{۵۶} الهدي آغا رهنده بر آن زنی که از استفا طهر
 وقت حل شو بر او نوزده بار اين نام گوید و بکشت شهادت گردد شکم
 بکشد از استفا خلاص گردد و اگر در آوند رجاح يا چيني بنويد نفعت
 گوید آن زن خوردن دهد ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷} ^{۳۹۸} ^{۳۹۹} ^{۴۰۰} ^{۴۰۱} ^{۴۰۲} ^{۴۰۳} ^{۴۰۴} ^{۴۰۵} ^{۴۰۶} ^{۴۰۷} ^{۴۰۸} ^{۴۰۹} ^{۴۱۰} ^{۴۱۱} ^{۴۱۲} ^{۴۱۳} ^{۴۱۴} ^{۴۱۵} ^{۴۱۶} ^{۴۱۷} ^{۴۱۸} ^{۴۱۹} ^{۴۲۰} ^{۴۲۱} ^{۴۲۲} ^{۴۲۳} ^{۴۲۴} ^{۴۲۵} ^{۴۲۶} ^{۴۲۷} ^{۴۲۸} ^{۴۲۹} ^{۴۳۰} ^{۴۳۱} ^{۴۳۲} ^{۴۳۳} ^{۴۳۴} ^{۴۳۵} ^{۴۳۶} ^{۴۳۷} ^{۴۳۸} ^{۴۳۹} ^{۴۴۰} ^{۴۴۱} ^{۴۴۲} ^{۴۴۳} ^{۴۴۴} ^{۴۴۵} ^{۴۴۶} ^{۴۴۷} ^{۴۴۸} ^{۴۴۹} ^{۴۵۰} ^{۴۵۱} ^{۴۵۲} ^{۴۵۳} ^{۴۵۴} ^{۴۵۵} ^{۴۵۶} ^{۴۵۷} ^{۴۵۸} ^{۴۵۹} ^{۴۶۰} ^{۴۶۱} ^{۴۶۲} ^{۴۶۳} ^{۴۶۴} ^{۴۶۵} ^{۴۶۶} ^{۴۶۷} ^{۴۶۸} ^{۴۶۹} ^{۴۷۰} ^{۴۷۱} ^{۴۷۲} ^{۴۷۳} ^{۴۷۴} ^{۴۷۵} ^{۴۷۶} ^{۴۷۷} ^{۴۷۸} ^{۴۷۹} ^{۴۸۰} ^{۴۸۱} ^{۴۸۲} ^{۴۸۳} ^{۴۸۴} ^{۴۸۵} ^{۴۸۶} ^{۴۸۷} ^{۴۸۸} ^{۴۸۹} ^{۴۹۰} ^{۴۹۱} ^{۴۹۲} ^{۴۹۳} ^{۴۹۴} ^{۴۹۵} ^{۴۹۶} ^{۴۹۷} ^{۴۹۸} ^{۴۹۹} ^{۵۰۰} ^{۵۰۱} ^{۵۰۲} ^{۵۰۳} ^{۵۰۴} ^{۵۰۵} ^{۵۰۶} ^{۵۰۷} ^{۵۰۸} ^{۵۰۹} ^{۵۱۰} ^{۵۱۱} ^{۵۱۲} ^{۵۱۳} ^{۵۱۴} ^{۵۱۵} ^{۵۱۶} ^{۵۱۷} ^{۵۱۸} ^{۵۱۹} ^{۵۲۰} ^{۵۲۱} ^{۵۲۲} ^{۵۲۳} ^{۵۲۴} ^{۵۲۵} ^{۵۲۶} ^{۵۲۷} ^{۵۲۸} ^{۵۲۹} ^{۵۳۰} ^{۵۳۱} ^{۵۳۲} ^{۵۳۳} ^{۵۳۴} ^{۵۳۵} ^{۵۳۶} ^{۵۳۷} ^{۵۳۸} ^{۵۳۹} ^{۵۴۰} ^{۵۴۱} ^{۵۴۲} ^{۵۴۳} ^{۵۴۴} ^{۵۴۵} ^{۵۴۶} ^{۵۴۷} ^{۵۴۸} ^{۵۴۹} ^{۵۵۰} ^{۵۵۱} ^{۵۵۲} ^{۵۵۳} ^{۵۵۴} ^{۵۵۵} ^{۵۵۶} ^{۵۵۷} ^{۵۵۸} ^{۵۵۹} ^{۵۶۰} ^{۵۶۱} ^{۵۶۲} ^{۵۶۳} ^{۵۶۴} ^{۵۶۵} ^{۵۶۶} ^{۵۶۷} ^{۵۶۸} ^{۵۶۹} ^{۵۷۰} ^{۵۷۱} ^{۵۷۲} ^{۵۷۳} ^{۵۷۴} ^{۵۷۵} ^{۵۷۶} ^{۵۷۷} ^{۵۷۸} ^{۵۷۹} ^{۵۸۰} ^{۵۸۱} ^{۵۸۲} ^{۵۸۳} ^{۵۸۴} ^{۵۸۵} ^{۵۸۶} ^{۵۸۷} ^{۵۸۸} ^{۵۸۹} ^{۵۹۰} ^{۵۹۱} ^{۵۹۲} ^{۵۹۳} ^{۵۹۴} ^{۵۹۵} ^{۵۹۶} ^{۵۹۷} ^{۵۹۸} ^{۵۹۹} ^{۶۰۰} ^{۶۰۱} ^{۶۰۲} ^{۶۰۳} ^{۶۰۴} ^{۶۰۵} ^{۶۰۶} ^{۶۰۷} ^{۶۰۸} ^{۶۰۹} ^{۶۱۰} ^{۶۱۱} ^{۶۱۲} ^{۶۱۳} ^{۶۱۴} ^{۶۱۵} ^{۶۱۶} ^{۶۱۷} ^{۶۱۸} ^{۶۱۹} ^{۶۲۰} ^{۶۲۱} ^{۶۲۲} ^{۶۲۳} ^{۶۲۴} ^{۶۲۵} ^{۶۲۶} ^{۶۲۷} ^{۶۲۸} ^{۶۲۹} ^{۶۳۰} ^{۶۳۱} ^{۶۳۲} ^{۶۳۳} ^{۶۳۴} ^{۶۳۵} ^{۶۳۶} ^{۶۳۷} ^{۶۳۸} ^{۶۳۹} ^{۶۴۰} ^{۶۴۱} ^{۶۴۲} ^{۶۴۳} ^{۶۴۴} ^{۶۴۵} ^{۶۴۶} ^{۶۴۷} ^{۶۴۸} ^{۶۴۹} ^{۶۵۰} ^{۶۵۱} ^{۶۵۲} ^{۶۵۳} ^{۶۵۴} ^{۶۵۵} ^{۶۵۶} ^{۶۵۷} ^{۶۵۸} ^{۶۵۹} ^{۶۶۰} ^{۶۶۱} ^{۶۶۲} ^{۶۶۳} ^{۶۶۴} ^{۶۶۵} ^{۶۶۶} ^{۶۶۷} ^{۶۶۸} ^{۶۶۹} ^{۶۷۰} ^{۶۷۱} ^{۶۷۲} ^{۶۷۳} ^{۶۷۴} ^{۶۷۵} ^{۶۷۶} ^{۶۷۷} ^{۶۷۸} ^{۶۷۹} ^{۶۸۰} ^{۶۸۱} ^{۶۸۲} ^{۶۸۳} ^{۶۸۴} ^{۶۸۵} ^{۶۸۶} ^{۶۸۷} ^{۶۸۸} ^{۶۸۹} ^{۶۹۰} ^{۶۹۱} ^{۶۹۲} ^{۶۹۳} ^{۶۹۴} ^{۶۹۵} ^{۶۹۶} ^{۶۹۷} ^{۶۹۸} ^{۶۹۹} ^{۷۰۰} ^{۷۰۱} ^{۷۰۲} ^{۷۰۳} ^{۷۰۴} ^{۷۰۵} ^{۷۰۶} ^{۷۰۷} ^{۷۰۸} ^{۷۰۹} ^{۷۱۰} ^{۷۱۱} ^{۷۱۲} ^{۷۱۳} ^{۷۱۴} ^{۷۱۵} ^{۷۱۶} ^{۷۱۷} ^{۷۱۸} ^{۷۱۹} ^{۷۲۰} ^{۷۲۱} ^{۷۲۲} ^{۷۲۳} ^{۷۲۴} ^{۷۲۵} ^{۷۲۶} ^{۷۲۷} ^{۷۲۸} ^{۷۲۹} ^{۷۳۰} ^{۷۳۱} ^{۷۳۲} ^{۷۳۳} ^{۷۳۴} ^{۷۳۵} ^{۷۳۶} ^{۷۳۷} ^{۷۳۸} ^{۷۳۹} ^{۷۴۰} ^{۷۴۱} ^{۷۴۲} ^{۷۴۳} ^{۷۴۴} ^{۷۴۵} ^{۷۴۶} ^{۷۴۷} ^{۷۴۸} ^{۷۴۹} ^{۷۵۰} ^{۷۵۱} ^{۷۵۲} ^{۷۵۳} ^{۷۵۴} ^{۷۵۵} ^{۷۵۶} ^{۷۵۷} ^{۷۵۸} ^{۷۵۹} ^{۷۶۰} ^{۷۶۱} ^{۷۶۲} ^{۷۶۳} ^{۷۶۴} ^{۷۶۵} ^{۷۶۶} ^{۷۶۷} ^{۷۶۸} ^{۷۶۹} ^{۷۷۰} ^{۷۷۱} ^{۷۷۲} ^{۷۷۳} ^{۷۷۴} ^{۷۷۵} ^{۷۷۶} ^{۷۷۷} ^{۷۷۸} ^{۷۷۹} ^{۷۸۰} ^{۷۸۱} ^{۷۸۲} ^{۷۸۳} ^{۷۸۴} ^{۷۸۵} ^{۷۸۶} ^{۷۸۷} ^{۷۸۸} ^{۷۸۹} ^{۷۹۰} ^{۷۹۱} ^{۷۹۲} ^{۷۹۳} ^{۷۹۴} ^{۷۹۵} ^{۷۹۶} ^{۷۹۷} ^{۷۹۸} ^{۷۹۹} ^{۸۰۰} ^{۸۰۱} ^{۸۰۲} ^{۸۰۳} ^{۸۰۴} ^{۸۰۵} ^{۸۰۶} ^{۸۰۷} ^{۸۰۸} ^{۸۰۹} ^{۸۱۰} ^{۸۱۱} ^{۸۱۲} ^{۸۱۳} ^{۸۱۴} ^{۸۱۵} ^{۸۱۶} ^{۸۱۷} ^{۸۱۸} ^{۸۱۹} ^{۸۲۰} ^{۸۲۱} ^{۸۲۲} ^{۸۲۳} ^{۸۲۴} ^{۸۲۵} ^{۸۲۶} ^{۸۲۷} ^{۸۲۸} ^{۸۲۹} ^{۸۳۰} ^{۸۳۱} ^{۸۳۲} ^{۸۳۳} ^{۸۳۴} ^{۸۳۵} ^{۸۳۶} ^{۸۳۷} ^{۸۳۸} ^{۸۳۹} ^{۸۴۰} ^{۸۴۱} ^{۸۴۲} ^{۸۴۳} ^{۸۴۴} ^{۸۴۵} ^{۸۴۶} ^{۸۴۷} ^{۸۴۸} ^{۸۴۹} ^{۸۵۰} ^{۸۵۱} ^{۸۵۲} ^{۸۵۳} ^{۸۵۴} ^{۸۵۵} ^{۸۵۶} ^{۸۵۷} ^{۸۵۸} ^{۸۵۹} ^{۸۶۰} ^{۸۶۱} ^{۸۶۲} ^{۸۶۳} ^{۸۶۴} ^{۸۶۵} ^{۸۶۶} ^{۸۶۷} ^{۸۶۸} ^{۸۶۹} ^{۸۷۰} ^{۸۷۱} ^{۸۷۲} ^{۸۷۳} ^{۸۷۴} ^{۸۷۵} ^{۸۷۶} ^{۸۷۷} ^{۸۷۸} ^{۸۷۹} ^{۸۸۰} ^{۸۸۱} ^{۸۸۲} ^{۸۸۳} ^{۸۸۴} ^{۸۸۵} ^{۸۸۶} ^{۸۸۷} ^{۸۸۸} ^{۸۸۹} ^{۸۹۰} ^{۸۹۱} ^{۸۹۲} ^{۸۹۳} ^{۸۹۴} ^{۸۹۵} ^{۸۹۶} ^{۸۹۷} ^{۸۹۸} ^{۸۹۹} ^{۹۰۰} ^{۹۰۱} ^{۹۰۲} ^{۹۰۳} ^{۹۰۴} ^{۹۰۵} ^{۹۰۶} ^{۹۰۷} ^{۹۰۸} ^{۹۰۹} ^{۹۱۰} ^{۹۱۱} ^{۹۱۲} ^{۹۱۳} ^{۹۱۴} ^{۹۱۵} ^{۹۱۶} ^{۹۱۷} ^{۹۱۸} ^{۹۱۹} ^{۹۲۰} ^{۹۲۱} ^{۹۲۲} ^{۹۲۳} ^{۹۲۴} ^{۹۲۵} ^{۹۲۶} ^{۹۲۷} ^{۹۲۸} ^{۹۲۹} ^{۹۳۰} ^{۹۳۱} ^{۹۳۲} ^{۹۳۳} ^{۹۳۴} ^{۹۳۵} ^{۹۳۶} ^{۹۳۷} ^{۹۳۸} ^{۹۳۹} ^{۹۴۰} ^{۹۴۱} ^{۹۴۲} ^{۹۴۳} ^{۹۴۴} ^{۹۴۵} ^{۹۴۶} ^{۹۴۷} ^{۹۴۸} ^{۹۴۹} ^{۹۵۰} ^{۹۵۱} ^{۹۵۲} ^{۹۵۳} ^{۹۵۴} ^{۹۵۵} ^{۹۵۶} ^{۹۵۷} ^{۹۵۸} ^{۹۵۹} ^{۹۶۰} ^{۹۶۱} ^{۹۶۲} ^{۹۶۳} ^{۹۶۴} ^{۹۶۵} ^{۹۶۶} ^{۹۶۷} ^{۹۶۸} ^{۹۶۹} ^{۹۷۰} ^{۹۷۱} ^{۹۷۲} ^{۹۷۳} ^{۹۷۴} ^{۹۷۵} ^{۹۷۶} ^{۹۷۷} ^{۹۷۸} ^{۹۷۹} ^{۹۸۰} ^{۹۸۱} ^{۹۸۲} ^{۹۸۳} ^{۹۸۴} ^{۹۸۵} ^{۹۸۶} ^{۹۸۷} ^{۹۸۸} ^{۹۸۹} ^{۹۹۰} ^{۹۹۱} ^{۹۹۲} ^{۹۹۳} ^{۹۹۴} ^{۹۹۵} ^{۹۹۶} ^{۹۹۷} ^{۹۹۸} ^{۹۹۹} ^{۱۰۰۰}

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۲۳

پدید آید که بعد از اسراق با قصد بار این نام بگوید و چشم او زیادت شود الباقی
 نهان از چشمی هر که بر درسته بار و برداشتی شکی و شکله بار و برداشتی سبقت
 بار این نام گوید بخیر اسرار الهی گردد حساب کشف و کرامات شود الوالی عام
 جاندار و سزا کار هر که این نام هر کوزه بگوید میان آب اندازد و بردارد
 برادر آن خانه از خرابات بکین شود المتفالی اع
 هر عورتی که در ایام حیض این نام بسیار گوید و دوشیزه گردد و محبت او در دل
 شوهر بر بادد شود الکریم ۲۰۲ نیکوکار هر که این نام را نیت بر بکند گوید
 در هر کس نیت و بگوید الهی این را به بلاغت رسان بلاغت رسد و سحر
 و در حضرت هر که بعد از نماز سبقت بگوید هو الله الرحمن حق تعالی ایمان او را
 سلب کند و هر که در مدت عمر خود صد بار بگوید از دوزخ آزاد گردد انشوات ۹۴
 گوید آئینده هر که بعد از نماز باشت سبقت و شصت بار این نام بگوید
 تعالی او را بر توبه ثابت دارد انعم ۱۲ نعت نیت هر که صل و نیت صد بار
 این نام بگوید نعت و ظاهر و باطن مخصوص شود المستقم ۱۳ وادستان با
 سبقت این نام ورد سازد و همه دوستها را او دوست شوند و نیکو آید
 انصوات ۱۴ با کسینده و لایق مایان هر که بسیار بود این اسم بسیار
 کنان او بکشد و حق تعالی او را کثرت کرامت کند و در حضرت که
 (حق تعالی نیت بار رسول الله که نام بگویم که حق تعالی بسیار بزرگوار و عظیم است)

که بر تو باد یا عفو را بسیار گوئی تا ترا حق تعالی بیاورد ایضا و ز جبرست که یا عفو
بسیار گوید حق تعالی فردای قیامت و در گناه بران بنده نکند ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷} ^{۳۹۸} ^{۳۹۹} ^{۴۰۰} ^{۴۰۱} ^{۴۰۲} ^{۴۰۳} ^{۴۰۴} ^{۴۰۵} ^{۴۰۶} ^{۴۰۷} ^{۴۰۸} ^{۴۰۹} ^{۴۱۰} ^{۴۱۱} ^{۴۱۲} ^{۴۱۳} ^{۴۱۴} ^{۴۱۵} ^{۴۱۶} ^{۴۱۷} ^{۴۱۸} ^{۴۱۹} ^{۴۲۰} ^{۴۲۱} ^{۴۲۲} ^{۴۲۳} ^{۴۲۴} ^{۴۲۵} ^{۴۲۶} ^{۴۲۷} ^{۴۲۸} ^{۴۲۹} ^{۴۳۰} ^{۴۳۱} ^{۴۳۲} ^{۴۳۳} ^{۴۳۴} ^{۴۳۵} ^{۴۳۶} ^{۴۳۷} ^{۴۳۸} ^{۴۳۹} ^{۴۴۰} ^{۴۴۱} ^{۴۴۲} ^{۴۴۳} ^{۴۴۴} ^{۴۴۵} ^{۴۴۶} ^{۴۴۷} ^{۴۴۸} ^{۴۴۹} ^{۴۵۰} ^{۴۵۱} ^{۴۵۲} ^{۴۵۳} ^{۴۵۴} ^{۴۵۵} ^{۴۵۶} ^{۴۵۷} ^{۴۵۸} ^{۴۵۹} ^{۴۶۰} ^{۴۶۱} ^{۴۶۲} ^{۴۶۳} ^{۴۶۴} ^{۴۶۵} ^{۴۶۶} ^{۴۶۷} ^{۴۶۸} ^{۴۶۹} ^{۴۷۰} ^{۴۷۱} ^{۴۷۲} ^{۴۷۳} ^{۴۷۴} ^{۴۷۵} ^{۴۷۶} ^{۴۷۷} ^{۴۷۸} ^{۴۷۹} ^{۴۸۰} ^{۴۸۱} ^{۴۸۲} ^{۴۸۳} ^{۴۸۴} ^{۴۸۵} ^{۴۸۶} ^{۴۸۷} ^{۴۸۸} ^{۴۸۹} ^{۴۹۰} ^{۴۹۱} ^{۴۹۲} ^{۴۹۳} ^{۴۹۴} ^{۴۹۵} ^{۴۹۶} ^{۴۹۷} ^{۴۹۸} ^{۴۹۹} ^{۵۰۰} ^{۵۰۱} ^{۵۰۲} ^{۵۰۳} ^{۵۰۴} ^{۵۰۵} ^{۵۰۶} ^{۵۰۷} ^{۵۰۸} ^{۵۰۹} ^{۵۱۰} ^{۵۱۱} ^{۵۱۲} ^{۵۱۳} ^{۵۱۴} ^{۵۱۵} ^{۵۱۶} ^{۵۱۷} ^{۵۱۸} ^{۵۱۹} ^{۵۲۰} ^{۵۲۱} ^{۵۲۲} ^{۵۲۳} ^{۵۲۴} ^{۵۲۵} ^{۵۲۶} ^{۵۲۷} ^{۵۲۸} ^{۵۲۹} ^{۵۳۰} ^{۵۳۱} ^{۵۳۲} ^{۵۳۳} ^{۵۳۴} ^{۵۳۵} ^{۵۳۶} ^{۵۳۷} ^{۵۳۸} ^{۵۳۹} ^{۵۴۰} ^{۵۴۱} ^{۵۴۲} ^{۵۴۳} ^{۵۴۴} ^{۵۴۵} ^{۵۴۶} ^{۵۴۷} ^{۵۴۸} ^{۵۴۹} ^{۵۵۰} ^{۵۵۱} ^{۵۵۲} ^{۵۵۳} ^{۵۵۴} ^{۵۵۵} ^{۵۵۶} ^{۵۵۷} ^{۵۵۸} ^{۵۵۹} ^{۵۶۰} ^{۵۶۱} ^{۵۶۲} ^{۵۶۳} ^{۵۶۴} ^{۵۶۵} ^{۵۶۶} ^{۵۶۷} ^{۵۶۸} ^{۵۶۹} ^{۵۷۰} ^{۵۷۱} ^{۵۷۲} ^{۵۷۳} ^{۵۷۴} ^{۵۷۵} ^{۵۷۶} ^{۵۷۷} ^{۵۷۸} ^{۵۷۹} ^{۵۸۰} ^{۵۸۱} ^{۵۸۲} ^{۵۸۳} ^{۵۸۴} ^{۵۸۵} ^{۵۸۶} ^{۵۸۷} ^{۵۸۸} ^{۵۸۹} ^{۵۹۰} ^{۵۹۱} ^{۵۹۲} ^{۵۹۳} ^{۵۹۴} ^{۵۹۵} ^{۵۹۶} ^{۵۹۷} ^{۵۹۸} ^{۵۹۹} ^{۶۰۰} ^{۶۰۱} ^{۶۰۲} ^{۶۰۳} ^{۶۰۴} ^{۶۰۵} ^{۶۰۶} ^{۶۰۷} ^{۶۰۸} ^{۶۰۹} ^{۶۱۰} ^{۶۱۱} ^{۶۱۲} ^{۶۱۳} ^{۶۱۴} ^{۶۱۵} ^{۶۱۶} ^{۶۱۷} ^{۶۱۸} ^{۶۱۹} ^{۶۲۰} ^{۶۲۱} ^{۶۲}

بر آن کس جمع کند لغنی ۱۰۶ بی نیاز و توانگر هر که بدای لیسع متلا شود عضوی از
از اعضای خود دست فرود آورد این اسم گوید معضود حاصل آید المعنی ۱۱
توانگری نیاز کننده او را حق تعالی المعنی ۱۲۹ عطا دهنده بی خواست که
گوید یا معطی البین حق تعالی او را از همه حلائق بی نیاز گرداند و حساب
بزد المانع ۱۶۱ باز دارنده دشمنان هر که به نام خواب رفتن این اسم بسیار
گویند زن او به او سازد واری بسیار کند و دوستی میان او نشان سازد
المعنی ۱۰۱ زبان رساننده آنکه سر او از زبان بود هر که در محلی رسد که یا
نود شب جمعه که در ایام مضی که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم است صد بار این اسم
گوید در آن مقام ثبات یابد و منزلت و مرتبت بلند گردد المانع از آن هم سود
دهنده هر که در راه حج این اسم بسیار گوید به برکت این نام سالم در وطن
آید النور ۲۴۶ جهان آرای و راهنمای هر که بر شب جمعه سوره نور مفت بخواند
بعده یک هزار دیگر این اسم گوید دل او پر نور شود و نور بر اعضای او کار
الهادی ۲۰ راهنمای ظاهر و باطن هر که دستها بردارد و روی با آسمان کند
اسم یا مادی گوید و دستها فرود آورد حق تعالی هدایت نابت او را دارد
البدیع ۱۶۱ نو کننده از اینها آسمان و زمین و دنیا و مومنان نور نقین هر که
بر او زباز بر این اسم گوید جمیع کارهای او حاصل شود باید که در آن حال
این اسم را گوید سخن هیچ نگوید الباقی ۱۳۱ همیشه یسعی استی او را فنا

الحمد لله الذي جعل الدنيا دار فناء و الآخرة دار بقا
 و جعل الدنيا دار فناء و الآخرة دار بقا
 و جعل الدنيا دار فناء و الآخرة دار بقا

برای حصول جمیع اعمال دینی و دنیوی او مقبول شوند هر که خواهد که در منصب خود مدام باشد
 بر صبح و شام صد بار این نام بگوید منصب او قائم ماند اگر شب صد بار بگوید بلا عیب
 الوارث ۷۰۰ باقی از فناء وطن برای دفع بیماری و بیم و دفع اندک و اندوه که در
 را باشد در زندگی از خوف این بماند الله سبحانه و تعالی را است تقدیر و راست
 و راه مانده بندگان هر که را چاره کار خود نموده باشد و نداند که چه کند میان هزار
 نسام جفتن هزار بار این نام بگوید تدبیر کار او پیدا آید (المصور ۱۹۱) باز در دیده
 عذاب زندگان که کار اندر کار بجای و مشغولی باشد سی و سه بار بخواند
 خاطر او را خدای عز و جل بخشند

سما و صلا
 ۷۸۶
 شروع کند جلای پس روز سه شنبه اول رطل بار و در شب اول صبح العزیز الهام
 المتکبر القهار الغالب الخافض الخذل العلی الکریم الجلیل القوی المتین
 ۹۶۲ ۳۰۴ ۹۰۳ ۱۲۸۱ ۷۷۰ ۱۱۰ ۲۳۲ ۳۳ ۱۱۶ ۷۰۰
 المبدی المعید المحیت القادر المقدر المتقم ذو الجلال المقسط
 ۵۹ ۱۲۴ ۴۹۰ ۳۰۲ ۷۴۴ ۹۳۰ ۸۰۰ ۱۰۹
 الخالق الصار الوارث اسم و شترک جلای و جلای شروع کند پس روز چهار
 اول صبح عطار و در شب یکشنبه اول صبح عطار و ملک الخالق القدوس
 ۱۶۱ ۳۱۰ ۹۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰
 المصور العظیم المنعم البصر الحکم العدل الخیر العظیم المقیت الحسب
 ۳۳۴ ۱۵۰ ۱۰۰ ۳۰۳ ۹۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰
 الرزق الحسب الباعث الشهید المحیی الواحد الباطن الوالی
 ۱۲۰ ۳۰۳ ۷۷۰ ۳۰۳ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

استغفار ۹۱ ۹۰ ۵۹۴ ۲۹۹ ۱۱۴ ۱۰۶ ۱۴۱ ۸۱
استغفار ۹۱ ۹۰ ۵۹۴ ۲۹۹ ۱۱۴ ۱۰۶ ۱۴۱ ۸۱
استغفار ۹۱ ۹۰ ۵۹۴ ۲۹۹ ۱۱۴ ۱۰۶ ۱۴۱ ۸۱

الرحمن الرحيم السلام المؤمن المهيمن الزارق الباري الغفار الوهاب
۲۹۱ ۲۶۱ ۱۳۱ ۱۳۶ ۱۴۲ ۳۰۱ ۲۱۳ ۱۲۹۱ ۱۳
الفتح الباسط الراجح المغفر اللطيف الحليم الغفور الشكور الحفيظ الكريم
۴۱۹ ۴۰۳ ۱۱۴ ۱۲۹ ۶۱ ۱۳۱۶ ۴۲۶ ۹۹۱ ۲۶
الواسع الحكيم الودود الوكيل الحميد المحيي المحي القيوم الماجد الصمد البير
۱۳۲ ۲۰ ۶۶ ۶۲ ۶۱ ۱۱ ۱۴۶ ۴۸ ۱۳۱۳ ۲۰
المنعم التبار التواب العفو الرؤوف المغن المعطي النافع النور الباري
۲۰ ۴۹۱ ۴۰۹ ۱۴۶ ۲۱۶ ۱۱۰ ۱۲۹ ۲۰۱ ۲۴۶ ۲۰

الباري الواحد

نقل از مشهور کتب اهل حق در ده است که بالای عرش یک کلمه است در آن است برادر
و شصت و یک حجه اندازد و در بد صاف بید قدرت می توانی آفریده شدن
هر حجه یکایک صدوق از زمره بنو مفسد راجع دنیا پیدا کرده است و جمله نور است
و زان صدقه نقل کرده اند است و بر هر حجه هفت و شصت و یک یک نام رده است
مادام که آن نقل کنی هرگز در دعوت سما و عظام رجا نباشد نور البلی فی اللغه کتب
در صلح هر چه خواند محبت الهی می بخشد که نور الهی هم بدین می رسد

قل هو الله احد ۲۲۰ الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد ۳۱۱
۲۳۱ ۲۴۰ ۷۷۹

شبه اخلاص ما رعبا مكر النجيب ۱۳۲۸ تجد چون يك في التوا
كل اسم و علم سجدي بنوكت يا محمد بولايت با على على على
۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰

غفار ۱۲۸۱	محمود ۲۳۶	باری ۲۱۳	سلام ۱۳۱	قدوس ۱۷۰	ملک ۹۰	رحیم ۱۵۱	رحمن ۲۹۰	الله ۶۶
مجید ۶۶۲	حکیم ۸۸	مغنی ۱۱۰۰	طالع ۱۶۱	محمی ۱۳۶	فیوم ۵۲	حقیق ۹۹۱	موقت ۴۵۰	و ۱۹
شکیر ۶۶۲	مطهر ۲۰۱	ناتج ۲۰۱	شہید ۳۱۹	واسع ۱۳۷	علیم ۱۵۰	محبی ۴۸	فاضل ۳۸۱	حی ۱۸
جبر ۵۰۷	صب ۸۰	مقدم ۱۱۳	بصر ۳۱۲	فلاح ۳۶۹	خار ۱۰۰۱	خار ۱۰۰۱	مقدم ۲۰	مقدم ۲۰
وکیل ۷۶	حکیم ۷۶	مجدد ۱۲۳	محبت ۹۰	ارض ۹۰۱	جامع ۱۱۳	عظیم ۱۰۲۰	وکیل ۱۳	وکیل ۱۳
جلیل ۶۶	جلیل ۶۶	ظاہر ۱۱۰۶	زین ۳۰۸	رفیق ۳۱۲	فایض ۹۰۳	بائی ۱۱۳	والی ۳۰	والی ۳۰
مستقیم ۹۲۰	سابق ۳۷۱	صمد ۱۲۳	قوی ۱۱۶	مورخ ۲۰۶	مکریم ۲۰۶	مجید ۴۳	ولی ۳۰	ولی ۳۰
محب ۱۰۶	محب ۱۰۶	سر ۲۰۲	رسید ۲۰۶	مستط ۲۰۶	عدل ۲۹۰	عدل ۱۰۳	اول ۳۰	اول ۳۰
نور ۳۰۹	نور ۳۰۹	بالین ۶۲	مستن ۲۰۶	جبار ۲۰۶	عزیز ۹۴	مومن ۱۳۶	محب ۱۰۸	خانی ۳۱
محمد ۹۲	عفو ۱۶۶	حکم ۶۸	لوز ۲۶۴	صیر ۸۱۲	سینج ۱۰۰	لیف ۱۲۹	غفور ۱۱۰	قادر ۳۰۵

کتاب الف

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره والعصر ثمان مائة علي يدور ولعبه يا خدر من اقدام فاعلمين

وخط بالدور والعصف عليهم ولوم السباع يا حذير مله ويشرح في النار

و در حقیقت چون کار شما می آید باید است ظالم و در همه جا

نماز که در دو بدان خدا و که ترا برکتی بخلق خدا فرستاده است

مرد و کینه زنده ست و نماز است جماعت و کسب و فروش و مسکن و خواب و راه

سحر اول رکعت بعد از قل اللهم تأمر الملائكة أن يمسوا بك

المکمل مخرجها و وقت ابروتش ، و تنزه حکم مخرجش ، و تنزل مخرجش ، و

سلك الحق على كل شيء ودرسه قبل السلك في الدنيا ودرج السالك السبل ودرج الحق

من المستوحش من الحظ وشره من ليلته ولسرته وروحه ودمه وقلبه

در سیم خمار سالک و در درجہ رفیع و عالی مرتبتی نامزد و مقرر اند

حون از بخار مار و کف ده رست اسم دعا که از موی از مصلحان کمره

که خجسته و روضه کواثر است که لا اله الا الله مستجاب است ای کفایت می کند

[illegible]

ارایه ما الصواب و ما هو و کما یستوفی و لکن کما یستوفی و لکن کما یستوفی

بما هو في ذلك من الحكمة والبرهان

طریق نماز او این

بعد از سنن و در رکعت ششم دو رکعت نماز بکند و در بیت اول خود
در هر رکعتی فاتحه بکند و آیته الکرسی بکند و تشهد البیضاء بخواند
پنج بار و بعد از آن یک بار خدای تعالی ان منزه را از سجده جاودان
بگوید و در دوم و شوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم
شهد الله تشهد الله آتیه لا اله الا هو و الملائکة
و اولو العلم قائمها بالافقسط لا اله الا هو و تعبدوا
الحکیم ان الدین عند الله الاسلام

الله شانه الله کافی الله حی موم راس

استاده کرده بگوید که و ندان در دنیا که خود بگوید و خود بگوید که
حسرت بگذارد و خواند بر جامه سجده فق کرده را کند و بفت

مجلس هجرت سه روز بگذرد و بعد از آن سه روز دیگر

لا بد از فقر نشن برای در دستم سکه از دست خود گرفته بگذارد

وقف کنند چارکت بین علم کنند در دفع سود حکم نه

برای دروناف یا عوث اعظم بیکار خوانند وقف کنند الحمد

مخوانند و از سر دو بر انگشت نافتن آوردن گای رساند و کلمه

بگوید لعنم الله به سئود

سب چارکت بعد صلوات النور بسواد مرثیه شکر گرفته ختم مروج

سرد عالم صلی الله تعالی علیه و حضرت محبوب سبحانی مخدوم شیخ

عبدالله در صید گفته بر اطفال نرسد تقسیم نموده بدید و از وقت

اغیار و صود عن تقلم تا صبح موقوف کند بعد از فرض و سنت

و نقل عن قبل در دو گانه نقل اغیار کند در رکعت اولی العده

قل یا ایها الکافرون هیچ دست مرتبه و در ثانی قل اعوذ بر الفلق

بچ دست مرتبه بعد از ای خاصه بار سردار عالم صلی الله علیه و السلام

بخند بعد سر خاشنه متر جبهه بعد از شریف استاف اول آخر صلوات

یاز بار و در خیال آن آیه لا یحلیها لوقتها الا یوکلها و یلیها

ایکے پرحات نساء

۷۹

وقت خواندن صورت مظلوم خوار و لبه و سر خواندن
جامه و حوله کشیدن متواتر از خوردن آب و کبریا
بر سر خود زاری و فغان بکنند و دیدن روی مظلوم و نظر آمدن در
سیرت و اجتناب دارد و لازم دارد مصلحت غصه

بر مصلحت روز نشین بگردد خویهای رست و منع هفت بار این مهکوت

خوانده در و تش اندازد و اگر نعو باشد از لوی چپ بگردد

اللهم رب جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و حملة العرش و الکبر
و من الناس من یخذ من دونه الدان و ایاهم یطبا ملک مطیب

و الذین امنوا و شرب طبع لکد و لوری الذین ظلموا و ذین العدا
ان الحق لکد جمیعاً فص من فصن لویافضه نیت فضه علی

فصن نفعن تم الحیر نیز برای مصلحت سحیب غریب
این نیت بیارد و بگوید پس فیه سفید بنه و در یک و صد بار

صلوات گوید بر خیر چهار رکعت نماز بگذارد در هر رکعت خایه و احد و قد حاکم
سوره حمد و دیگر چون سوره و محی بالادی و تش نیت این و پیش

گوید ای و تش دان و ای تعل نزار دهنان بگریم آوردیم
و فغان من روان گردان و برانزدیکین و غان انگاه و محی و در نمود و فغان من
تا بجایب شبی رسد

س

س

می

برای تعجید حصول بر دانه طناب چل و کنار کجوانداغی بکنند تا حدی که
 و سپس کسوت کنند و بعد از آن مد روزی مذکور بخوانند غفران و چشمه و ب
 اندازد بر آرزو شک بنوشتر معجده گردد اللهم یا بدوح یا مالک العیسم
 یا الودود یا بکلیها الوقتی الامو و اگر کسی برای مرطبت بنویسد
 بمذکور غفران بسیار و بسند است

الودود	الودود	الودود	الودود
الودود	الودود	الودود	الودود
الودود	الودود	الودود	الودود
الودود	الودود	الودود	الودود
الودود	الودود	الودود	الودود

چون از خواندن خیر و سب بار این دعا خواند الحمد لله الذی هدانا لهذا الذی کنا
 الذین فی السکوت نجی و شکرتکم اللهم زلی عما لا تنزح قلبی بعد از بدستی و بیست مرتبه از این دعا بخواند
 ده بار الله که روده بار الحمد لله بار لا اله الا الله روده بار این استغفار که در او آورده است ده بار اللهم الی اعوذ بک من ضیق
 الدنیا و صیق القیامت بعد از هر بار شروع کند و آورده که بیست و شش بار بخواند و در هر مرتبه بعد از قرائت سوره اخلاص یا زده بار
 بخواند بعد از ده بار اول یا غفار صد بار و بعد از ده بار دوم یا غفور صد بار و بعد از ده بار سوم یا غفار صد بار و بعد از ده بار چهارم یا غفار صد بار
 یا حی یا قیوم صد بار و بعد از فراغ دست برداشته است باز این دعا خواند اللهم لا تقطع فی جنتی فی الدنیا و الا
 بر حمتک و فضلک اللهم عجبی بحسبانی قلوا المومنین رحمتک و فضلک اللهم عجبی من عفتک و رحمتک الیکم و انوار من
 انوار صلیین بر حمتک یا حم الراحمین بعد از این آیات بگوید انبی عبدک الراضی انک مقرب الی الذل و بی و در دعا
 فان یرحم فان یرحم فانه یرحم الیک الله محمد و ان نظر و فتن یرحم سوگند کرده من سر سبز نه کردم نامه عمر خود که نام
 تو برین نامه سیاه میبینم کرم خویش کن کنه بین با وجود نگاه کاری دارم از تو امید دارم بار
 بر غایت زحرمان چه شود راه و هم بگوی و فان چه شود پس که در کرم همان کردی یک کردی که می بین
 چه شود مگر در عفت تو اینده نوار بر سر ارسال هیچ نماز اگر کار یک حسن بماند شود زود
 رحمت چه نوار شود بعد صد بار این درود بخواند اللهم صل و سلم علی سیدنا محمد و آله بعد صد بار این استغفار
 بخواند استغفر الله و الخلل و الارام من جمیع الذل و الذنایم و صد بار یا عزیز و صد بار یا منان فالله
 و رحم کل الخلق من یا منان مستطیر

توقیف
 لا یجوز الا به
 این را باینکه بیهوش کرده اند و بفرموده مار خوانده است و بفرموده
 خا مریوند اول کفر مار و بعد بفرموده مار و بعد بفرموده مار
 آنچه گفته است بگو

جَاءَتْ لَدَعُونَةِ الْأَشْجَارِ سَاجِدَةً تَنْشِي إِلَيْهِ عَلَى سَاقٍ بِكَ قَدِيمٍ
 الْفَتْحُ ثَلَاثَ عَشْرَ مَرَّةً فِي حِلَّتِهِ وَاحِدَةً مَوْجَعًا إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ
 الْمَطِيَّةِ إِلَى أَحَدِ عَشَرَ يَوْمًا مَسْدَةً فِي اللَّيْلِ وَالْأَرْبَعُ أَوْ فِي يَوْمٍ مَجْمُوعَةٍ
 أَحَدًا حَرَّارًا عَنِ الْحَرِّ وَالْأَنْفَقُ فَتَعْنِي أَنَّ مَسْلُكَهُ كَمَا مَسْلُكُهُ فِي حَرْجِ
 الْأَكْلِ وَتَوَطَّرَ حَسْبُهُ وَنَبَاتُهُ نَاعِمًا حَسَنًا وَأَطْبَقَتْ أَمْرًا لَوْنًا وَنَاصِعًا
 الْحَلَوِي فِي الْعَمَلِ
 أَعْمَلَهُ بِحَسَبِ التَّرْقِيمِ لِيَكُنْ أَفْعَدَ عِلْمًا تَرْجِيهِ زَاهِدًا
 وَآلِهِ عَلَيْهِمُ الْبَرَكَاتُ فِي اسْتِعْمَالِهِ مُرَادُ أَعْمَالِهِ مَرَّةً أُخْرَى أَنْ يَرَى أَمَّا لَعَلَّ تَارَةً أُخْرَى

هذا الكلام ان كان في غير وقت
 لا يجوز ان يكون في غير وقت
 لا يجوز ان يكون في غير وقت

وَأَمَّا دَلِيلُ كَيْفِ حَرِّ الْأَرْبَعِ الْيَوْمِ فَهُوَ بِسَبَبِ الْأَرْضِ خَرُجَ الْكُرَّاتِ الْمَسَاوِينَ وَكَيْفِ

وَقَدْ فَصَّلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَيْفَ يَصِيرُ عَنْ بَاطِنِ بَعْضِ

أَرْبَعِينَ مَرَّةً بِتِلْكَ الْأَرْبَعِ وَفِي الْأَشْجَارِ
 بِتِلْكَ الْأَرْبَعِ وَفِي الْأَشْجَارِ

طریق خواندن سبغات عشر وقت قبل غروب و بعد نماز فجر و روزا
اما بکدام موعده بسم الله بخواند سوره فاتحه هفت بار قل اعوذ برب ان
بسم الله هفت کرة و قل اعوذ برب الفلق موعده بسم الله هفت کرة قل یا الله ا
هفت مرتبه قل یا ایها الکافرون هفت کت و سبحان الله و الحمد لله لا اله
والله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم هفت مرتبه و عدد ما علم الله
وزنة ما علم الله و ملا و ما علم الله یکمرتبه و اللهم صل علی محمد و آل محمد
و رسولک النبی الامی و علی اله و بارک و سلم هفت بار و این دعاها
اللهم اغفر لی و لوالدی و لمن توالد و رحمهما کما ربانی صغیرا و عقیقا و غفر لجميع المؤمنین
و المؤمنات و المسلمین و المسلمات الاحیاء منهم و الاموات برکتک یا ارحم الراحمین
و نیز این دعا را هفت مرتبه اللهم افعل لی و لکم عاجلا و آجلا فی الدین و الدنیا
و الآخرة ما انت له اهل و لا تفعل بنا یا مولینا و کن له اهل انک عفو رحیم
جواد کریم بروف کریم و این دعا یکبار بخواند بسم الله الرحمن الرحیم

در بیان طلسمات روز ادیت پنج نعلک آورده از عرق نهضوره تر کرده در میان

در میان طلسمات روز ادیت پنج نعلک آورده از عرق نهضوره تر کرده در میان

پیچیده روشن کند بر که بنید ابله گردد و قتی که جریح را کف تا به کرد و الاله

پیچیده روشن کند بر که بنید ابله گردد و قتی که جریح را کف تا به کرد و الاله

و دیگر از شراب جامه تر کند و در آن چکت کند پس از آتش عقد دهد سوخت

و دیگر از شراب جامه تر کند و در آن چکت کند پس از آتش عقد دهد سوخت

و دیگر عرق گوار بیاورد را جامه سه کره بپاشد و بعد در آتش بر که سوخته نشود

و دیگر عرق گوار بیاورد را جامه سه کره بپاشد و بعد در آتش بر که سوخته نشود

و دیگر جوهر بندیرا پوست دوز کند و خط شیر عاق را در ده فلز و در گمانها داند

و دیگر جوهر بندیرا پوست دوز کند و خط شیر عاق را در ده فلز و در گمانها داند

تحقیق گردد و دیگر لیمون نمیش گزوم کند و بعد شیر اکیم دید و بر آن آمیخت

تحقیق گردد و دیگر لیمون نمیش گزوم کند و بعد شیر اکیم دید و بر آن آمیخت

لیمون مورد در رقص در آید دیگر برج را از شیر اکیم تر کند بعد مویک و برنج را

لیمون مورد در رقص در آید دیگر برج را از شیر اکیم تر کند بعد مویک و برنج را

پخت کند برنج علاحده ماند و مویک علاحده و دیگر بر در ادیت بکوبه شود در آن

پخت کند برنج علاحده ماند و مویک علاحده و دیگر بر در ادیت بکوبه شود در آن

برنج شده با آن بکشد پس باین را چوره کند و در راه آن قنالات اندازد

برنج شده با آن بکشد پس باین را چوره کند و در راه آن قنالات اندازد

اندازد و بر آب و آن که بر آن زده که در سوخته آتش شکسته گردد و دیگر

اندازد و بر آب و آن که بر آن زده که در سوخته آتش شکسته گردد و دیگر

کل پیرین را بر کار و مال و لیمون را از و شوق کند از لیمون خواهر آمد

کل پیرین را بر کار و مال و لیمون را از و شوق کند از لیمون خواهر آمد

دیگر موم را قند کرده و ریخته بحد و چراغ را از آب پر کرده در آن
 کند روشن خواهد شد و اگر عرق کنوار یا نه را در غربال سه مرتبه
 و بعد بحده از آب پر کند یک قطره برون ریخته و دیگر بطنی را در دهان
 حائمه آتش بخورد و آن را آتش مضر نکند و دیگر عرق لیمون حوض
 نوشته بر چراغ پیش از ساندن حوض پیدا شود دیگر آب
 شب یانی حوض نوشته قرطاس را در آب اندازد حوض سید ظهور
 را بر دیگر طرف روشن چراغ روشن کرده بپند و بر آن سوز
 عکس کنند و در طرف آب اندازد آب بالا سوز بهر کرده
 دیگر گردد دیگر سرور ادیت و فستکه کنجک نرواده جماع کند
 بان وقت خاری فعل و دیگر چوب را بر گیرد بر روی عورت
 آن خار را در لیمون خلاصه شود دیگر بر دهن و چراغ
 را بر در ادیت گرفته بطنی روز و میان سوز کرده خاک آفتاب
 محه خاک میان بر گیرد و بر سر کسی خواهد اندازد الحق کرد و دیگر
 کل خانه رنور سیاه را در درخت پیچیده با کشته در معود آید

سبحان الله العلي الديان سبحان الله الخمان المنان سبحان الله

شديد الاركان سبحان الله في كل مكان سبحان الله من يدب ^{السل}

ويديب النهار ويكره ان يكره سبحان الله ومحمدك على حجتك بعد علمك

سبحان الله ومحمدك على غفوك بعد قدرتك سبحان من له العا

فسيان الله حين يمسون وحين يصبحون وله الحمد في السموات

والارض وعشيا وحين تظهرون يخرج الحي من الميت ^{لميت} ويخرج الميت

من الحي ويحيي الارض بعد موتها تخرجون سبحان ربك رب العزة

عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العلمين قل الله الحمد

والسموات ورب الارض ورب العلمين وله الكبرياء في السموات والارض

وهو العزيز الحكيم والحمد لله بحمده واستغفنه ولو من به واستغفنه وتوكل

وشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وشهد ان محمدا ^{عليه}

المصطفى ورسوله المصطفى ارسله بالهدى ودين الحق بظهر الحق والوكون

ويديب النهار
يا جبار
١٠٠ صديار

و دیگر نزدیکی حضرت شیخ جمال الدین نولیس مجاوندی ریتا کرد که سر او کار
مشکل پیش آمد و یا مهمی دستور باشد باید که این دعا بنویسد و در آن است
اگر در میان هفته غرض و حاصل نشود و در اقیامت حصل آورد و آن من باشد
و دعای بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوت الا بالله العلی العظیم بسم الله
الحق المبین من العبد الذلیل الی المولی الجلیل منشی الفراء و نت رحم الدارین
البضا برای برآمدن حاجات شش رکعت بکند از او سلام هر چه از قضا
یا دبات بخواند چون از نماز فارغ شود در سجده نذر نهد بار قل یا
الکافرون بخواند و سه بار این دعا بخواند بعد هر حاجتی که در رو بخواند
بیک استود و دعای بسم الله الرحمن الرحیم اللهم جعلنی من دعا

وامن بک فهدیه وغب الیک فاعصیتہ و توکل علیک فکفیتہ
 و اقرب الیک فادیتہ اللهم مددو عیشتی مددا و اجعل فی قلوب المؤمنین و در
 اللهم فی سئلتک ایمانا و اسئلتک الغضل من الرزق و سئلتک العافیة من اللذات
 و سئلتک حسن العافیة فی الدنیا و الاخرة و ذکر نماز و رفع بوا سیر
 و رکعت بگذارو و در رکعت اول بعد از فاتحه الم شرح و در دوم الم
 تکریف خواند مجرب است بعد از سلام نهتا و بار بگوید استغفر الله من کل
 ذنب و سبحان الله و حمده الی دیگر چون ماه و نوبه بنند بکسب کفایت
 کسرت فاتحه بخواند و دوازده ماه و رمان ماند ایضا حضرت سید
 کبیر شکر میفرمایند که در او را در خواص معین الدین در سن الله سره العزیز
 نوشته دیدم که در تمام سال سه نیک و سست هزار بار نازل میشود اما
 در آخر چهار ششم ماه مغفرت و خندان در دنیا می آیند پس از هر روز
 روزی که ان تر است چهار رکعت نماز بگذارند و در هر رکعتی بعد از
 فاتحه انا اعطینا مفسده بار بخواند و سوره اخلاص سبع بار بخواند و

بعد از سلام این دعا بخواند حق تعالی او را از جمله مله که در آن روز نازل
شود بکرم خویش نماید و هیچ بدی که روا نکند

و گرنه از تهمید چون توفیق یابد بعد از گذشتن نصف شب تا طلوع صبح و
این نماز است هر وقت که از خواب برخیزد و وضو و ساجده بخشد
او نماید بعد از هر وقت وسیع بوده باشد و توفیق رفیع باشد و در
رکعت پنجم سلام او نماید بخواند در رکعت دو گانه اول بعد از نماز
سوره اخلاص و وارزه مرتبه و در رکعت دوم از دو گانه اول
اخلاص و وارزه مرتبه و در دو گانه یک بار سوره اخلاص و در
در رکعت دوم از دو گانه آخر یک بار اخلاص بخواند اگر سوره اخلاص

تواند پس در رکعت اول آینه الکرسی در رکعت دوم این را رسول یا دوست
 باشد بخواند برین قیاس کعبه و دیگر نماز اقل نماز چهار رکعت است
 و اکثر الفتر که خواهد خواند بعد از نماز پنجگانه مذکور این مناجات بگوید
 یا ای که پیغمبر کردم ندانستم خطا کردم بخش حق لا اله الا الله محمد رسول الله
 اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و اله واصحابه و بارک و سلم بر محمد و آل محمد
 بحسب حاجت کسی که خواهد که مبتلا و خود کرد اندک شب یکشنبه سوره اذاجا
 نصر الله بدون بسم الله هر وقت گوید هر یک هفت مرتبه بخواند نام طاهر
 و طلوت و درفش که گفته بدو سر بریده شد و در گوشه نشسته خواهد
 و پاره و سیوسوز و دانت الله تعالی مطلب حاصل شود و او را حورین
 و دیگر حور و حورین محبت شود

طریق استخاره کردن اینست

که اول وضو کند و بعد از آن دو کانه بگذارد فاتیحه روح سرور را بنیاد
 و صبح اولیا بخواند و نیز فاتیحه بروح غوث الاعظم بخواند بعد از آن
 کانه به بیت استخاره و در رکعت اول بعد فاتیحه قل هو الله حد بخواند و در رکعت دوم

بعد فاخته قل هو الله احد خواند یا صد مرتبه یا ای الله یا انت تعین بخواند
اگر در عین نماز بطرف راست برگردد و مطلقا نشود و اگر بطرف چپ یا ساکت ماند مطلب
نخواهد شد اگر اول روز بیدار شود و دوم کند تا سه روز مت
اگر کسی خواهد که روح اولیاء را حاضر سازد و بیدار باید که اول غسل
و خوشبوی مال تا بوقت روز روزه دار با وقت افطار شیر و برنج بخورد
و از نیمه صبح احترام از کند و شروع شب جمعه نماید تا که بوقت روز کرده باشد
اول شب جمعه شروع چهار بار در چهار صد و چهل بار این اسم بخواند
بسم الله الرحمن الرحیم یا رحیم کل صبح و مکروب عیانه و معاوذه یا رحیم
بر وقت که شروع کند فاخته قل هو الله احد بخواند و مجموع باشد آن نماید تا
روز این ترتیب کند روح بر آوی که حاضر شود کدام که خواهد و الله اعلم
بسم الله الرحمن الرحیم

برای ویران نمودن و خراب نمودن کسی معاند بیت خوف سفید گرفته و فرستاده
که بر چهار محله و محو آن باشد شسته کلام مذکور را بعد صد و یکبار گشت خوانده
کند یا گشت گشت کند تا چهل روز و اهل مدینه است یک روز وقت شش
بخواند فلا بوزدها آن حرف بعد مدت معهود در خانه اش نهد و در وقت بام
کلام مذکور است **مَنْ مَسَّ مَسَّ الْجَنَّةِ** و اگر کسی ششصد و بیست و یک
ویر برای عداوت و دشمنی مسوره منزل بران موه نامهاست ششصد و یک
سبب است که یک موه سفید داشته باشد بخواند این سخن را در روز
بعد از روز ششصد کند و یاد داشته و گویند برابر کند هر یک از
را صفت پاره گایه و رنگ بار صفت باز مسوره منزل خواند نامها
سبب است خوردن و پاره گایه در محله النذر

برای بنزنگی زن گذر بد زن خالیش مرتب منبر است که ملاحظه
خواهد بکشد و در سجده دوار جانب مغرب بسوی محراب شمس قدم نهد و نفهم
بسوی شمال نهد یا بوقت قدم بسوی شمال رود و بایستد و کلام خواند که

فک کند و بگوید که من ملازم و ملائین را آتش می خورم و کار در این موده در میان
بر سر میان در رشته مطبوعه و پند و اندیشه تا کار در پوزاید آوردن و در خواهم
درود اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و علی اصحابه و علی ائمه اهل بیت علیهم السلام
وقت مرتبه بخواند بقیع حضرت زعفران احمد الحرد و اعانت عام از مهر سال در میان
میان و مشغول اصبان صومعه از مفاصل منبج حاجت ما ائمه اهل بیت
قصه بشود در محله کائنات که در امر زعفران و سحر و جادو و دشمنان و اعدا
ببین غایت غایت

در خسته آورده یک بار جانها را عذوبه و قلم سحر کاوش
بیرا در خرابه منهدم کرد و انداخته است که بگوید وقت کو فتنه
یک بار بر سر دایره بخت لاده و حریف و حریف و در میان
خوار که در حالت دور دیگر منبج از سر و پا در خواهم
از سر تا سر و پا

سوال فی قاضی کبر لوکس پنج روزہ ہمارے قریب .

۱۲۰ روز بخوابد و روزی یک بار بخورد
۱۲۱ روز بخوابد و روزی یک بار بخورد
۱۲۲ روز بخوابد و روزی یک بار بخورد
۱۲۳ روز بخوابد و روزی یک بار بخورد
۱۲۴ روز بخوابد و روزی یک بار بخورد
۱۲۵ روز بخوابد و روزی یک بار بخورد
۱۲۶ روز بخوابد و روزی یک بار بخورد
۱۲۷ روز بخوابد و روزی یک بار بخورد
۱۲۸ روز بخوابد و روزی یک بار بخورد
۱۲۹ روز بخوابد و روزی یک بار بخورد
۱۳۰ روز بخوابد و روزی یک بار بخورد

مگر نه بجهت فتنه میانه داد در رخسار کرم اندازد در گامها و فتن و فتنه در آینه شود و آینه را
بماند سوزانند خسته و دلورده از راه انداخته اند

در کتب باشد و کثرتی در کتب کان انداخته و مشهور علی و دارد چو کتب تمام ادب آینه

بزرگ و قوت بدن حسب الخواص حاصل آید و وصله حق تعالی عید بشود و فایده عین

در این کتاب که در این روزگار
از کتب قدیم است و از کتب
قدیم است و از کتب قدیم است

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the manuscript's content, written in a cursive style.

[illegible]

و در این کتاب که در این باب است و در این باب است

دین در بوند اندازد و دست حاجت برآورده باشد

بم شایسته می باشد و نیز در آن کند و بر آن شکر داشته باشد و چون بود که در روز سه شنبه خانم
 بر سر دروازه بگریزد و بپوشد و چاک سوخته بر سر او بپاشد و غایت کار اینست که بر سر او از هر سو
 در شب را هم سینه در جانه بخندد و بر سر او از هر سو سینه بخندد و بپاشد و بپاشد و بپاشد
 است پس یک مرتبه در چشم او بپاشد تا شش ماه بماند از گوشت و زونا و شره و غیره
 چکه در بر او بپاشد و در آن چکه که صد ساله پاک از آن زیاده باشد و در آن چکه که صد ساله
 در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 حاضر است و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 جهت عوارض و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 آخر زنی صد شایسته می باشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 تا بر آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 کردن در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 بر یک چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 هم فایده تا بیکه است شود و بپاشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 وقت حاجت استغفار می کند و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 است سکون و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 اول سکون را در روز شنبه بپاشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 دوم سکون را در روز شنبه بپاشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 سوم سکون را در روز شنبه بپاشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 چهارم سکون را در روز شنبه بپاشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 پنجم سکون را در روز شنبه بپاشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 ششم سکون را در روز شنبه بپاشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 هفتم سکون را در روز شنبه بپاشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 هشتم سکون را در روز شنبه بپاشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 نهم سکون را در روز شنبه بپاشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه
 دهم سکون را در روز شنبه بپاشد و در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه در آن چکه که آینه

و اما در این دو جمله اخبر و را با شئ جمله را به سبب است و در این جمله که

الحد
سرفه را سوراخ نوبه بکدام قرار داد احکامه بنیر خاکسره گم کرده بختن کرد فرار بر دارد

بر کینه‌های بسیار و در فریب همه داخل گردن خود خورد و فوت باه زنا و ده

۱۰
ازین مکتبہ تعلیم از مجلس فقه عروقه مؤید از برکت حق و بنای مسطر اسم الوحدیه

مرصع را که در این کتاب می بینید

بلند ۱۰۰ رکنه ۱۰۰ کوند ۱۰۰ سحر ۱۰۰ بلبل ۱۰۰ عا ۱۰۰ سکی ۱۰۰ دار ۱۰۰ موی ۱۰۰

مونا دل سبب کندم
روشن زرد آرد حرا کسیر

تركيب كفة معوزة جملها كركر بنار مسدود الركن وغذاء النجاسة مقدسة جلاله

اجوایر محمود خراسانی مردار سنگ سماه فسیله اند در کبر کا و سیزم

کشد و حبیب صبر را از فرق فرق ببرد باز سر کمر را بدار آن کند لیسند در ایام مسیح که

[illegible]

روز چهارم بعد از آن وقت وضو کند و بخورد و در روز پنجم آن سر را بکشد و در روز ششم

در دفع کنند و هر سال دفع نمایند و بر آن کرده حکمی میدهند و در این میگویند
هر آن آری که دور کند دیگر از انداختن تا سه روز مسک دفع سر مراد بگوید و حق فراموشی را دادا خلد

بدرستی که در این کتاب و در این حدیث آمده است که هر کس که از حق بگوید و از باطل بگوید و از حق بگوید و از باطل بگوید

... و در این کتاب ...
... از این کتاب ...

سنة الف و مائة و ثمانين و اربع

کتابخانه ملی ایران
جمهوری اسلامی ایران

[illegible]

• مستعملین است
الایم خور و کیم ن بید
اصول العیسی تمکین

طباير قلع كشتي كوفه و بختي سفوف سازند خردك چارمانه در شهر الشهدا

و بنده خوار و فاسق معصوم برکت چادر چادر آید خداوند

کتابت ہے ولیپ مرزا لقا روزه و نام از حکیم محمد سراف خان

کتابخانه
حیدر علی
قرنفل
خواجه گلر حیدر
کتابخانه

میرا کوفته در کبریا اندازد بعد از جبه و خراطین را در کبریا اندازند و شمشیر در جبه

کبریا کنند و به درو کجی نشود و غضب کبریا بالا این ملک قبول شود و آب برساند
در هر روز که بویست و رسود کشته با شربت کشته شود و کور کسان را در رسود

[illegible]

عبدالحکیم محمد زلفی خان از مومنین
جبرائیل
جبرائیل
جبرائیل

[illegible]

سپاس که کافر بهیم
جهد گوشش در شنید
بیخ کنیز سفید خراشید

حیدر علی خان
در این کتاب
منوچهر
جورج

مغویں کے مغویں جگر مغویں ندرہ مغویں لول اسیر اور

کوفته و بخته دوازده با سر کمرنگ و اسمی آن است یک کعبه کهنه شش از دست مالدیه مهم نماید
و در آن کور را مران خلا نماید و است انگار دارد و است صبح کعبه کهنه شش سوار خلاست تیار شدن
و در است و الله و دیگر بار چهار یکس کمرنگ و سر خلاست دارد

جلب که فایز و حسن هر دو شده و در
سفوفت شیرین و قند کحل

فصل اول
 در وصف حال
 اینجای که ادویه را گرفته و سخته در روغن بنفشه و دوازده کوکب و
 ۴ روغن بنفشه
 ۴ روغن بنفشه
 ۴ روغن بنفشه
 ۴ روغن بنفشه

و اسطو خود و کس بیخونه را در این آثار بخت خود را با و نشان بفرستد گوی عراهم
آب به بند و از ده روزه غذا نکند و در این روز

روغن بادگرفته و محصل سبب بوی
روغن زعفران و روغن صندل و روغن بنفشه

کعبه یک نیم ماو شیر و بتوره با پنج و یک و هزار برابر نیم انار هم میزند و کون

و با بانی نزم چمن روغن عاقله بر عضو مادی که است مسجد کرت و با لار ادبک و سوره با مکرر

سود دارد و با آن در دهان و در غشای

در دوازدهم قسط دراز
 نرعی موصوفه رشتن جوت مالکین محمد
 ۱۱ درم ۱۱ درم ۱۱ درم ۱۱ درم
 محمد آخوند

مقدار خود را در هر روز بخورد و در هر روز یک بار در هر روز بخورد

و در غرض و برین راه و در

در ویرج ساج و مال موندن مجزانه و از کوشسته شیرینی بر سفره میزدند

حق کند سترغید صفی دایم سهند با نوبت مجیه جهات

وزینها باس کاخ دفع ببرد در اندازد با دهان کلمه اندازد کاسه یک اندازد

کین را بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه

کل در حقه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه

کافور بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه

ادویه را در حقه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه

کافور بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه

بر شنبول بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه

حرقه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه

بهر حرقه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه

سردکان بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه

شتر کاو بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه

شتر کاو بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه بلیه

Handwritten Persian text in Nasta'liq script, likely a manuscript or letter. The text is written diagonally across the page. A small library stamp is visible at the bottom left corner.

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

بوفتر صورت عین کسب و صفت که اندیشه و استرخا گردید باشد ماه و شش
در آن روز غنچه بر در کمال و همه انگشت بر خنجر کند بعد از آن برگ بر آن
بند و ماه و آن است که به خود
سازد کسب سوخته که بر یک طرف نیم در آن یک کوفه در جام بار یک محبه
غدا سازد در روز غنچه و آن را بر سر آن در طر و در آن است و او می کند و خواه آن
بجای آن دید و آن خواه در آن جمع کند و هر یک که باز می خورد و کند و کند
از دست ماه که در صورت در و می انداخته باشد و خواه جمع کند تا سر
سهمی که در یک ماه باز کوفه چسبدر طر کند و دهان کلید صفت و کند

خاسته از یک کسب و صفت که اندیشه و استرخا گردید باشد ماه و شش
در آن روز غنچه بر در کمال و همه انگشت بر خنجر کند بعد از آن برگ بر آن
بند و ماه و آن است که به خود
سازد کسب سوخته که بر یک طرف نیم در آن یک کوفه در جام بار یک محبه
غدا سازد در روز غنچه و آن را بر سر آن در طر و در آن است و او می کند و خواه آن
بجای آن دید و آن خواه در آن جمع کند و هر یک که باز می خورد و کند و کند
از دست ماه که در صورت در و می انداخته باشد و خواه جمع کند تا سر
سهمی که در یک ماه باز کوفه چسبدر طر کند و دهان کلید صفت و کند

[illegible]

بر بار که دست احسان کند باده طبع خوش و عقیده مانع بود و سر بر سر
داده بخشد از ناله کوه سحر حیدر میروانم بعد از یک مکتب و جمله ام
چونم از ناله و نوح و سیر می خندانم حیرت زده ام بعد از
ساعت روز در عین شرف آسمان در دوغ حیدر از کوه مانده بایستد و میخند
ساعت روز خود را نشاند و با وجود محبت

سنت روضه خرد دانشنامه جامع و مفید
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

مردمان را که بر سر آریه کلان بر دور اسکان انداخته است
 هر روز یک گاو از دهن علی الصالح بخورد و بپزد و در آریه و قوی دور
 صفت روز صبح بخورد و اگر عارضه دراز باشد تا یک بخورد و بی خواب آید
 در وقت عجبی که شد آنکه غدا دهنی و نان مگر و مشام کام شود و مرغ
 و اندک صبح بخورد و بخورد

الف
 صبح بیدار گشته یک پیر و آب زره بر دهن و پای و کپور سفید کوفته و در آن یک صند
 بعد از آن که در آن صبح بخورد و بپزد و در آن یک صند
 یک روز در آن صبح بخورد و بپزد و در آن یک صند
 باز در آن صبح بخورد و بپزد و در آن یک صند
 بعد از آن که در آن صبح بخورد و بپزد و در آن یک صند
 و نیم صبح بخورد و بپزد و در آن یک صند
 نیم روز و در آن صبح بخورد و بپزد و در آن یک صند
 کشته فولاد بخورد و در آن صبح بخورد و بپزد و در آن یک صند
 بعد از آن که در آن صبح بخورد و بپزد و در آن یک صند
 و از صبح بخورد و بپزد و در آن یک صند

225

هم از نهم اسفل بعد از چارگشت برادران انداخته باشند همه در آن روز در شرف را
 نزد مادر صاحب بطریق موعود چهار روز تا شش صفت روز اول رنگ سبزه خواندند
 بعد از یک روز دوم بعد از یک صند در میان خواهم نحو الوقت بدانند و مادر
 صبح ها نور از آن گرفته باشد و بر آن بولاد صند نماید در عرق کمی کنور بر آن
 و سبزه در بونته کلی نماید و سی بسته در هیچ آثار اولیة الشیء و صند یا زرد برادر
 هم در طور کمال نماید عنی طبع اگر صدایش دهم اکثر اطفال و اگر در عرق و اسهال
 در وقت صبح بر سر او نشاند و وقت باده و اسهال و بار فرزند و عرق بر او
 در سکه و عنی طبع بعد از یک حبه بخوراند بعد از یک سکه و اگر در
 و سبزه و سبزه بر سر خواند و خورد باز هر تولد از سبزه که مضمون گرفته
 سبزه به حبه تولد صند نماید و در عرق کم گوشت در یک روز کامل صند کند و سبزه
 خالی نموده کلاه برادران انداخته آن گویان داده باز بر یک آبی را با سبزه بر سر
 سبزه بخورند و در روز چهارم بخورند بعد از یک سبزه و در یک سبزه
 یک سبزه بخورند و بلا دهم زهر نماند و سبزه بخورند و سبزه بخورند و سبزه
 دانند با لار یک بر جان خواندند آن روز و سبزه بخورند و سبزه بخورند
 برادران در سبزه بخورند و سبزه بخورند و سبزه بخورند و سبزه بخورند

و سفید راق وزن برابر خوانند در مصدق میوه نگاه دارد هزار دگر مضر
مصدق و اکثر اعظم شاه در صورتی که می دانند و حرف خاک شسته
هم بعد از این که در این دفتر مداحان و شاهان و دیگران می دانند
غیرت از حضرت زین العابدین علیه السلام که در کرم سنگ

[illegible]

نسخه بکسر از نام و در کتب دیگر عارضه در نسخه است

از زیر چنانکه در اول ماده که در نسخه بکسر است و در نسخه بکسر عارضه

و در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

اکثر نسخه بکسر کرده که در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

علاوه بر این در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

آتش و آله که در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

و در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

کتابخانه کتب خطی در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

بعد از آنکه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

بعد از آنکه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

چنانکه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

علیه السلام علی بن ابی طالب و در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه در نسخه بکسر عارضه

۹۷۲
 ۹۷۱
 ۹۷۰
 ۹۶۹
 ۹۶۸
 ۹۶۷
 ۹۶۶
 ۹۶۵
 ۹۶۴
 ۹۶۳
 ۹۶۲
 ۹۶۱
 ۹۶۰
 ۹۵۹
 ۹۵۸
 ۹۵۷
 ۹۵۶
 ۹۵۵
 ۹۵۴
 ۹۵۳
 ۹۵۲
 ۹۵۱
 ۹۵۰
 ۹۴۹
 ۹۴۸
 ۹۴۷
 ۹۴۶
 ۹۴۵
 ۹۴۴
 ۹۴۳
 ۹۴۲
 ۹۴۱
 ۹۴۰
 ۹۳۹
 ۹۳۸
 ۹۳۷
 ۹۳۶
 ۹۳۵
 ۹۳۴
 ۹۳۳
 ۹۳۲
 ۹۳۱
 ۹۳۰
 ۹۲۹
 ۹۲۸
 ۹۲۷
 ۹۲۶
 ۹۲۵
 ۹۲۴
 ۹۲۳
 ۹۲۲
 ۹۲۱
 ۹۲۰
 ۹۱۹
 ۹۱۸
 ۹۱۷
 ۹۱۶
 ۹۱۵
 ۹۱۴
 ۹۱۳
 ۹۱۲
 ۹۱۱
 ۹۱۰
 ۹۰۹
 ۹۰۸
 ۹۰۷
 ۹۰۶
 ۹۰۵
 ۹۰۴
 ۹۰۳
 ۹۰۲
 ۹۰۱
 ۹۰۰
 ۸۹۹
 ۸۹۸
 ۸۹۷
 ۸۹۶
 ۸۹۵
 ۸۹۴
 ۸۹۳
 ۸۹۲
 ۸۹۱
 ۸۹۰
 ۸۸۹
 ۸۸۸
 ۸۸۷
 ۸۸۶
 ۸۸۵
 ۸۸۴
 ۸۸۳
 ۸۸۲
 ۸۸۱
 ۸۸۰
 ۸۷۹
 ۸۷۸
 ۸۷۷
 ۸۷۶
 ۸۷۵
 ۸۷۴
 ۸۷۳
 ۸۷۲
 ۸۷۱
 ۸۷۰
 ۸۶۹
 ۸۶۸
 ۸۶۷
 ۸۶۶
 ۸۶۵
 ۸۶۴
 ۸۶۳
 ۸۶۲
 ۸۶۱
 ۸۶۰
 ۸۵۹
 ۸۵۸
 ۸۵۷
 ۸۵۶
 ۸۵۵
 ۸۵۴
 ۸۵۳
 ۸۵۲
 ۸۵۱
 ۸۵۰
 ۸۴۹
 ۸۴۸
 ۸۴۷
 ۸۴۶
 ۸۴۵
 ۸۴۴
 ۸۴۳
 ۸۴۲
 ۸۴۱
 ۸۴۰
 ۸۳۹
 ۸۳۸
 ۸۳۷
 ۸۳۶
 ۸۳۵
 ۸۳۴
 ۸۳۳
 ۸۳۲
 ۸۳۱
 ۸۳۰
 ۸۲۹
 ۸۲۸
 ۸۲۷
 ۸۲۶
 ۸۲۵
 ۸۲۴
 ۸۲۳
 ۸۲۲
 ۸۲۱
 ۸۲۰
 ۸۱۹
 ۸۱۸
 ۸۱۷
 ۸۱۶
 ۸۱۵
 ۸۱۴
 ۸۱۳
 ۸۱۲
 ۸۱۱
 ۸۱۰
 ۸۰۹
 ۸۰۸
 ۸۰۷
 ۸۰۶
 ۸۰۵
 ۸۰۴
 ۸۰۳
 ۸۰۲
 ۸۰۱
 ۸۰۰
 ۷۹۹
 ۷۹۸
 ۷۹۷
 ۷۹۶
 ۷۹۵
 ۷۹۴
 ۷۹۳
 ۷۹۲
 ۷۹۱
 ۷۹۰
 ۷۸۹
 ۷۸۸
 ۷۸۷
 ۷۸۶
 ۷۸۵
 ۷۸۴
 ۷۸۳
 ۷۸۲
 ۷۸۱
 ۷۸۰
 ۷۷۹
 ۷۷۸
 ۷۷۷
 ۷۷۶
 ۷۷۵
 ۷۷۴
 ۷۷۳
 ۷۷۲
 ۷۷۱
 ۷۷۰
 ۷۶۹
 ۷۶۸
 ۷۶۷
 ۷۶۶
 ۷۶۵
 ۷۶۴
 ۷۶۳
 ۷۶۲
 ۷۶۱
 ۷۶۰
 ۷۵۹
 ۷۵۸
 ۷۵۷
 ۷۵۶
 ۷۵۵
 ۷۵۴
 ۷۵۳
 ۷۵۲
 ۷۵۱
 ۷۵۰
 ۷۴۹
 ۷۴۸
 ۷۴۷
 ۷۴۶
 ۷۴۵
 ۷۴۴
 ۷۴۳
 ۷۴۲
 ۷۴۱
 ۷۴۰
 ۷۳۹
 ۷۳۸
 ۷۳۷
 ۷۳۶
 ۷۳۵
 ۷۳۴
 ۷۳۳
 ۷۳۲
 ۷۳۱
 ۷۳۰
 ۷۲۹
 ۷۲۸
 ۷۲۷
 ۷۲۶
 ۷۲۵
 ۷۲۴
 ۷۲۳
 ۷۲۲
 ۷۲۱
 ۷۲۰
 ۷۱۹
 ۷۱۸
 ۷۱۷
 ۷۱۶
 ۷۱۵
 ۷۱۴
 ۷۱۳
 ۷۱۲
 ۷۱۱
 ۷۱۰
 ۷۰۹
 ۷۰۸
 ۷۰۷
 ۷۰۶
 ۷۰۵
 ۷۰۴
 ۷۰۳
 ۷۰۲
 ۷۰۱
 ۷۰۰
 ۶۹۹
 ۶۹۸
 ۶۹۷
 ۶۹۶
 ۶۹۵
 ۶۹۴
 ۶۹۳
 ۶۹۲
 ۶۹۱
 ۶۹۰
 ۶۸۹
 ۶۸۸
 ۶۸۷
 ۶۸۶
 ۶۸۵
 ۶۸۴
 ۶۸۳
 ۶۸۲
 ۶۸۱
 ۶۸۰
 ۶۷۹
 ۶۷۸
 ۶۷۷
 ۶۷۶
 ۶۷۵
 ۶۷۴
 ۶۷۳
 ۶۷۲
 ۶۷۱
 ۶۷۰
 ۶۶۹
 ۶۶۸
 ۶۶۷
 ۶۶۶
 ۶۶۵
 ۶۶۴
 ۶۶۳
 ۶۶۲
 ۶۶۱
 ۶۶۰
 ۶۵۹
 ۶۵۸
 ۶۵۷
 ۶۵۶
 ۶۵۵
 ۶۵۴
 ۶۵۳
 ۶۵۲
 ۶۵۱
 ۶۵۰
 ۶۴۹
 ۶۴۸
 ۶۴۷
 ۶۴۶
 ۶۴۵
 ۶۴۴
 ۶۴۳
 ۶۴۲
 ۶۴۱
 ۶۴۰
 ۶۳۹
 ۶۳۸
 ۶۳۷
 ۶۳۶
 ۶۳۵
 ۶۳۴
 ۶۳۳
 ۶۳۲
 ۶۳۱
 ۶۳۰
 ۶۲۹
 ۶۲۸
 ۶۲۷
 ۶۲۶
 ۶۲۵
 ۶۲۴
 ۶۲۳
 ۶۲۲
 ۶۲۱
 ۶۲۰
 ۶۱۹
 ۶۱۸
 ۶۱۷
 ۶۱۶
 ۶۱۵
 ۶۱۴
 ۶۱۳
 ۶۱۲
 ۶۱۱
 ۶۱۰
 ۶۰۹
 ۶۰۸
 ۶۰۷
 ۶۰۶
 ۶۰۵
 ۶۰۴
 ۶۰۳
 ۶۰۲
 ۶۰۱

منه در آن روز که از آنجا میگذشتند و او را دیدند و گفتند
و در آن روز که از آنجا میگذشتند و او را دیدند و گفتند

کلیه بستر و
حاله و همه اعضا و حسیات

[illegible]

اندوخته است در شیر میشن تر کرده و هر صندلی نموده بر پا برده نموده و بنشینند

تا بهشت پارس بعد از آنکه تا بهشت رود بعد از آنکه بهشت رود و خاکی کینه خور

باریک جامه بنشیند و درین کینه خوشنما ده در دانه و الوقت برده و اسحق بنماید

و هر وقت طلوع نموده باشد از آنکه در وقت
نیکو است شکر

اول نموده و تر را گرفته و صاف بر آورده و به سوره عرق کشند از دو سیر و نیم سیر

عرق نیکو شکر نیم پود را چوبه بند و در بوتل شربت و آب شیر بر کرده و بنام

نیکیم با و گرفته و در بوتل انداخته و در مالش آفتاب و ماه بدارند پس از این در کجی

نیم بخته نهند و تا یک سیر کجی و کور و بوتل مسطح در آتش بپزینند و بپزد

از آن عمل دارند و به یک روز ربع اعظم بر قدر که خواهد در شیر میشن صندلی

ده روز بهشت و کوه سانه و در خشت نموده و در وقت نیکو است

بعد در کجی و در قوت این آن کور را نموده و زیر آفتاب بپزد و بعد از آن

در کجی و در ماه با در بپزد و در وقت نیکو است و در وقت نیکو است

در وقت نیکو است و در وقت نیکو است و در وقت نیکو است

و فرار را هر چه میسر می‌آید بکند و بگوید عرق انار تر کش و اول فولاد
تا داد و در آن دست بگوید و انار را که در عرق و بعد رنگ انار کشیق
بالای آن مانند دریا ریخته به بار درخت صفت عید چهل و یک روز و بیرون روز در
صمدیه انداخته صمدی اسامی به عید خشک بخوردن اگر منوط باشد تا در کسایم
خشک بخورد هر چه در سازد و اگر عرق منوط یک صمد از دکره در برگی گریز روی
کج در افشاید عرق گردیده یک سنج بر میان نهاده بخوراند عجب برسد و اگر بهر
منوط یک نیم حادل به در میان عجب برسد و در عید که در میان عید است
عید هم بر میان بکشد و عید در کوه و در کوه یا حاکل باشد و به
انار از آن که در ستم انار که در آن نهاده در او در عید حکایت حکایت
در زمین که در کوه از کوه انار در کوه انار در کوه انار در کوه انار
انار

در کوه انار که در کوه انار در کوه انار در کوه انار در کوه انار
نمونه زمین ستم انار که در کوه انار در کوه انار در کوه انار
همان مقدار عید که در کوه انار در کوه انار در کوه انار

در میان سینه و زن یک ماه بگذرد و فواید
 و کوزه که حکایت در آنست در این کتاب جوید سرد کند برادران باریک است
 در میان سینه و زن یک ماه بگذرد و فواید
 و کوزه که حکایت در آنست در این کتاب جوید سرد کند برادران باریک است
 در میان سینه و زن یک ماه بگذرد و فواید
 و کوزه که حکایت در آنست در این کتاب جوید سرد کند برادران باریک است

سکاکین گونا گونا آید بکریا تو بیجا ای ناسر و خشک سوسه
 مفت بار بر گلوی دم کردی بار بر گرد دیگر آن سحر داند سحر چار و در کسند
 آتش آتش نه خواسته در و در سبزه صابون گند سحر و سحر هم کردی بار
 بارم الودد خنجران بند و شمشیر بار کند آتش آتش و سحر سحر خواسته فله

کسر بود که بجای او کسر نرفت چرا که سبزه و چمن و گل و صندل و کبریا

بعد از خدایا بر در او کسر نرفت که در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

چو است به صفتی که در آن کسر نرفت که در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

در آن کسر نرفت که در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

و کسر نرفت

در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

[illegible][illegible]

سبب نافع صید کینه صید پاره نمیدهم یک کنگره روغن در دانه لعل
 م خود نافع و بدست رخا کنگره صید مکه به نام کنگره رافز مکه در دانه لعل
 سوزاند بعد از دو روز در آن دانه صید کنگره یک بار در دانه لعل
 حد

[illegible]

عده بر پیش درگاه و لا و لا و لا
ادامه الی غیره و لا و لا و لا

مسئلہ نمبر ۱۰۰
انوم

حضرت
 لوبان
 در

خطی خود بدان کسکه مراد دارد
تست و بر سر کسکه خود در حبس
کسکه مراد دارد

بسم الله الرحمن الرحيم

سینه طلا بیاوردن پس کمره مقدار یک پانزده و پوست او در لند و آب

ایلوه ساینه طلا کند یعنی بطور شاف و روید الف بار و سوفت و نیم در ک

لوزین شش شش و کمر در دره سیار و آب جوی و دونه و دونه و دونه

حمد و حفظ علاج برای شش و عورت سیار و لوزین سیار و لوزین

نوک و خوش و دونه گداز نماید و بعد خشک کند و هرگاه خشک شود بر این نماید

سیار و لوزین سیار و خوش است کند و آب سیار و سیار و سیار

بار و سیار و دونه با یکدیگر مخلوط سازد و پخته است تا یک کتری در

خیانم ایستاد و شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش

کندر و مرد و کندر و کندر و کندر و کندر و کندر و کندر و کندر

[illegible]

و دیگر مری قانر نشود از موی ^و نو عهدی که خواهد که مرد را بخش

[Faint handwritten Persian script]

کند سارود و کل که اندر او رهند وی کنندنی گویند یا کمیز کو سفید

تو بن این روه اندازد که ز اخرون و دشمنان و کفار را بکشد

[illegible]

و غولگری را می نند که رفتن غیر عورت که خون جاری است و بنده عنود سار و سرداله
که در آن زمان به سر کون بتل گشته بود و زهر منفذ بلا مایل شد که در این بخت یاد سخن که از آن زمان تا کنون

کلان هر قدر که باشد سوز و حرارت و آلودگی و زهر و قتل و شری سار و

چنانچه پری کند و زنی کجور اندازد الله بی در سویم پری شفا کامل

ایسی کہی کہ تیسکا ماہر
سے لکھ لکھ و حلال ماہر
ہو کر کے کرنے سے جو روتا تو
اسے تیل سے جوڑے میں کہو
میں کہیں ہو کہ وہ کہیں

تو عذر کردی علاج نهم دار تو من عورتی چیا که در دنیا را نهم شد ببارد

بیج بجا بود آن زن را بخوراند که معلوم کند شرم را که عفو صواب علاج باردگی

محمود از فواید و منفعت نمودن شهرت او بنابر دترة گفتار و حقیقت

مکتوبه فی تاریخ ۱۲۸۵
از حضرت آقا محمد باقر
عجل الله فرجه
به جناب آقا محمد
عجل الله فرجه

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

کند و استی عورت را با طعام خوردن و بد جاکه او را از مفرزین و
فجور او برود و بد کار را و سخن فوار و مودت و عیال استقامت عمل
تخم بلبل تانک تخم ردک مخدرم مجتبه درم فندک نیم ماه اسهول
باریک بیند و در قد خلوت کوبید و غلور و مقدار بسیار میزد
و یک غلور و در خوردن و در عیال و عیال و در عیال و در عیال
نای که گوی و ستاور و باند گزوه چهل کنکیر و بل بیج
ایتمه ادویه را بر و بن کرد و بگرد و معده چندان میزد و لیکن باید که در عیال و در عیال
اول بکشد و در عیال و در عیال و در عیال و در عیال و در عیال
حله و دانه را با ببرد و در عیال و در عیال و در عیال و در عیال
نمود و به دست اصحاب را بگذارد و در عیال و در عیال و در عیال

این دو جهان که تو کس می بینی
تو عین یک برای دفع سوزان عابد
با کسان می دویی عورتی که سر باشد
خوشتر نشستی با کس سمانی

ادام ادام ادام ادام

بیا و از محاسن تاده سمانه
مصر غوغا و غوغا یک تادم و تنی بابت منجور و یک روز از دست و مع موقوف
فریب نمکوند از اندر خال و خطا و بر

که در کتب گریه ای را می گویند که گاهی آن کو عذر دود و نور را و بزرگ در یاد و ریش نهی محراب کنیز الهی قبول نرم
جو چاره نو که گرفتار تو می بینم پیر
و خلق تو که در جهنم اند
افسوس افسوس

مدام و دانه بکسر در صبح و آنا
 نیکو است حکم بن بوی ندر
 در روز یکشنبه و در روز یکشنبه
 در روز یکشنبه و در روز یکشنبه

جو ملک بلجھان اس کو پہنچا دیا
خوار خیز متوال گفت و چاک کرد

اصل کو کفار اور ترکہ ضرب بالعدو اب نکرد بعد دال را در دست گرفتند و

۲۴م / ۲۴ ادا

که خیال مهر و خاتم یوسف عز سنان
هر که در نقاب دارد آید به سوختن
مهر و خاتم یوسف عز سنان
هر که در نقاب دارد آید به سوختن

عنه من لونه و بر طرفه عا محلی متواتر فیه سور کرمه نماید صوم

شکر و کسب اور دراز غلہ

[illegible]

نحوه قص کا دو
۲ درم ۲ درم
کمانی نیم حرف معکم کردیم کار و متغیر فصل

[illegible]

اورم اورم پیت ۲ درم اورم

الکرس ورق کل رسه کل فورا دن رطاب نمره

اورم
عده دہ

ایہا کم کو فہ بنجہ لوزن بہا میر و با لعا الیغول فرض بہند و غور الیغول

ارکیرشم تا ۱۵ دم نافع است نسخ کوزاک نیارد

ست سلاصت افتتاح
کهنه اول
نهایت برابر اسم و الی و بنجسته کی غا نند
الاول

خود را از سه مانه تا چهار که با شش و نیم صیاقین و ده ذره وزن باشد و در وقت

صح شام بخورد غذا است و مثل کم نمک و از ترش و سایر اسهال عاید بعینه

از جمع فرمایند انداخته و اگر کما فواید مانع

علاج چشمه و سوزنده و جاله و پهل و روشنی چشم از موده و تجربه کرده سنده
باید جو تری و فلفل و فلفل در از سوزنده و در جوب سندی که برای سنگ
چاکسوج کشته تا لون سندی بهی که اورا که با کوبیده بر یک هم که در ساج
نیزه باشد همه ادویه را بر او کوفته با رنگ ساجه جامه پیر کرده ساج بدیه
را از میان خالی نموده ادویه در و انداخته از سندی حبه در ساج مذکور
بگردانند تا که ادویه قابل لبیزی بود بعد بر آورده در جای تنگ بدارد
و بر آفت اندکی نهاده بکام غروب آفتاب در چشم آن تا وقتی که آب
چشم جاری شود جامه چشم نرساند در دوسه مرتبه انداختن امراض چشم
همه دفع شوند یعنی درد چشم و سرفه چشم و ریختن موی مژه که اورا با شنبلیله
کوبیده و کمی دھانت در اندک زمانه جمیع امراض مذکور دفع شوند از موده
است و تجربه کرده شد ادویه چشمه دفع امراض چشم با آب شنبلیله

سرمه	نامیران	نوشادر	سیر سبز	سنگ بهی	کافور سم	سنگ سنی
۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه
سنگری	چاکو	مرج	کندر	پودر سبز	الدو خورد	کونک
۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه	۴ دانه

دو دانه

روت تخم کبرگی بلبله سیاه تخم سرس ملک سیده نرملی جوری بزر
 ۳ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه
 مهری سرخ و عروا زرد جوت زیره ماد کاو سرخ جاله که از کبک
 ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه ۴ ماه
 لده رده باشد مجرب است و آزموده قلمی شوره نمک لاهوری پخته و کافور
 نسبا کاهر سطر طباطبائی خوب سایید از سببائی در چشم کشد خدا فضل کند
 دیکه برای جاله چشم ببارد چینی که اند خام ملک لاهوری هم وزن
 آورده در چشم کند ادویه طلا صفا و بابت چشم شرف الدین صفت
 قوت باه و جلب رده و سستی را که مجرب است بیج کنیز بقیه بکنو له خرا طین
 خشک ۲ توله بید بپوشی نیم توله موم بپاشی کافی سه ماه مغل کرد بکنو له شده
 خشک کرده بکنو له فلفل کوه خسته ۹ ماه همه را با رب یک سائیده در هم ساخته
 نگاه دارد و زفت حاجت مقدار دو ماه از سن کوف بر هر چه گوشت کاو
 مثل بتی ساخته و کوف مذکور بر آن چینی گوشت او اندوز بر مصیبت
 به بند اما قبل از این بتی مصیبت را با آب گرم خوب مالید و خدا را کرج

عنه و شلوا

شود بعد از آن پی برند و یکی وقت صبح و یکی وقت شام در وقت روز
اثر عظیم بخشد موجب است ترکیب طلله برای سختی نصیب و سهولت
بگیرد اندر جو یکسای در شیر ماد کاوشب را تر نماید وقت صبح با همون
سائده حشفه را آلوده داشته طلله کند تا سه روز بعد از آن ببارد اسپیکان سخا
و کمون کمی بعد پنج ماه زعفران مانند رانی بر سه احرار و آب برک بمول
بسرطی که این مدکور با مصالح باشد در و لعل کند و فنی که خوب لعل شود و مانع
وزن از آن گرفت سر حشفه را آلوده داشته طلله کند و باین بخت این بار لثمان خام
به بند و تاندت صفت روز خواه صفت شب غرض که صفت لبب کند موجب است
ترکیب طلله جهت قوت باه و امساک ببارد تخم و پتور و سلیقه ده انار
و در شراب و آتش تا سه روز ترکند بعد از آن ببارد سبوحه طی و اورا کل
سازد و بعد تخم مدکور را در و پیر کند و از تپالی جستر جوه برارد و در ظرف
سبب حکم نگاه دارد و خوراک بر این صفت برنج بر برک این ساده بخورد
و دوسه ماه از آن بر آلت حشفه را آلوده داشته طلله کند و ماش سار و در تاجدار
کری که خوب خشک شود و تاندت کهنه اس عمل کند و از ترشی و بادوی بر باد
جلی نافع است و موجب دیگر تدای فریه و در از سخت نمودن نصیب موجب است

سایر

یار و شریک آن را بسجلی کند دل او و زهره او که روز متواتر بر قضیب طلک کند
 البته لذت او فراوان میزند علاج بندک و مایه و سمند کوه به بیج بند
 کجراتی مال کلانه اسبجول هر یک دو توله همه او و یه را جو کوب نموده نگاه دارد
 و از آب باسی نه بار تا سفیدت روز بار تا غلغله بخورد از ترشی و بادوی بر شری
 نماید ترکیب قوت و استنها آرد و بر روی سرخی آرد و بار دوده اثار
 شیر مار کاه و دود نیم با و فلفل و راز انداخته بخوش بند چون که شیر مثل کوه
 شود هم وزن کوه شکر حسنی انداخته دود و پیره بند و در روز چهارم کرده
 باشد بسیار فایده بیند ترکیب روغن بنج کثیر سفید مار و سیر مار کاه
 بوزن ده اثار و بوزن پا و اثار بنج کثیر انداخته شیر را خوب خوش بند
 بعده سرد کرده جا و ن دهد که جرات لبته شود بعد از آن که او بر آورده
 نگاه دارد و می را در زمین دفن کند و مسکه مذکور یک سبک در برک
 بتول بخورد و هم بر قضیب مالش نماید اما سر کذاسته مالش کند و مالدها
 او بر یک تمبول از زرشمان حام به مدو نشخه فرض کافور تخم کاسنی
 تخم حرم بر یک دودرم معرتم کدو و مغز تخم خیار هر یک یکدیم و یک ثلث

تخم کاهو صندل سفید هر یک دو درم سرطان محرق زعفران رب السوس
 کافور اول هر یک یک درم ورق طسرخ دو درم ایهم رانوفه نجبه بنجا بلع
 نماید خوراک از سه ماست تا چهار ماست باشد تخم صیارین که دو توله وزن
 باشد هر دو وقت صبح شام بخورد و بعد از این و خشک کرم نمک و از ترش
 و بادوی بر پییز نماید عسلج سوزاک بول چون از زایش برده باشد
 عسلج مشش و رویشی کاه چون قرصه مشانه بود و روزی در حرقت در عرص
 ترش کاکج بخورد و مغز بادام تخم مغز تخم بادام رب السوس نشانه
 وضع عروبی کثیر اخون سیاه نشان کند و در این حب کاکج که عروبی
 در برده گویند از بر یکی ده درم و تخم کرفش رسون هر یک دو درم
 همه را بگویند و به پیزند و با آب سر کنند و فرغ کند سحر و راک
 است بصلاحت افتابی دو توله کته اول کیتو که نبات بوزن مایه
 سفوف ساند عصاره مغز حل که بیارسی آبلی گویند و در سوراخ
 و صلب حکانند جهت حرقة البول بعبایت ماضع بود و بعد از
 جهت بر پیوسته چسب باشد که او را فارسی منی سیدین گویند بیارد
 چهل سور از پنج باشد گویند و تخم سر و الی سکه باره پیل خورد هر یک

عسلج مشش

و دوام شکر چینی بوزن یک فلس من اسفند را خوب سائید لغون ساخته
 شکر اسفند در روغن کاه که بوزن دو و فلوس نخند و یک فلس
 ادویه در روغن مذکور اسفند صبح بنهار بخورد و مداومت نماید
 شفا یابد از موده است و عدد بزرگ کسی را که از تائیزه منی سحله
 سار در بخت چینی تال مکنانه اجمود و هر یک برابر گرفته باز یک بخورد
 لغون سار و دست صبح بنهار یک لغت دست یا شکر مادکا و
 یا آب تانفت روز مد او مت نماید شفا یابد و عدد بزرگ کسی را
 که وقت شهوت منی در آری بگیرد و روز دانه تال شود سار و تال مکنانه
 بوزن نیم فلس من و در نیم اتار سیر مادکا و بگیرد که مداومت بخورد شفا یابد
 ترکیب بوزان سار و پوست ایند یعنی بنتر او که نرم باشد
 از میان بگیرد و جو خوب کرده در آب انداخته در شبنم خام
 نگاهدارد علی الصباغ بوزن نیم کوه عا چون که در و برکت عین
 بنجورند انداخته زود تر نبوشد که معجز شود و ایند شفا یابد

نسخه نویسنده شیخ محمد صالح حکیم و میر محمد علی حکیم پدر ماردو چترمول

هر اطبیب شکرت استخوان های خفته
۳۴ توله ۲۲ توله ۳۳ توله ۱۰ توله

کسب نموده صاحب مقدار بخود بسته وقت حاجت و شراب و با شیره
برک تبول کسب نموده استعمال نماید بطور طلعه
افسون هر یک یکجا نشسته و پله تخته برپایان کرده وزن دو سرخ و زر و عن
مصطکی رومی طلعه نماید نسخه فرما در رس برای اساک یارد

افسون برز ابیج هر یک چهار توله فرغیون زعفران شنبلیله الطیب
سورنجان قاقله دار فلفل هر یک یک توله عطره کبوتره عمل خالص
دو وزن برابر ادویه بدستور معجون سازند خوراک موافق قدر
طلعه جهت قوت یاده و اساک و بهترین محراب بیمار و خوب
و بود اگر که مژده می چهره میگویند با بول غر مقدار نیم ماسه باید و بر آلت
طلعه کنند اما سر آلت را گذاشته لبیب کنند پس خشک شود جماع نماید
خود نشان خواهد نمود اگر لسان درق نشود باب کرم نشوید بحال خود آید

تذکره

طلا دیگر برای اساک و باه ببارد و بیج کنیز لفتد تخم آنک هر یک یکدم
 بر دورا خوب ببارد سائیده بار چه نبر نموده در شیر بزنک و دانه سبزه
 کوی به بند و در سابه خشک کرده نگاه دارد هرگاه خواهد پیش از عای
 و دیگر بی با بول خود بوزن یک مار سائیده که حقه را گذاشته طلسمند
 بعد از و کهری مشغول کار نمود و مجرب است طلا صبت اساک و باه
 نول سنبه بر انداختن یک ببارد موم میانی آن اس بجان
 عنبه اشوب مشک کاه به بخور عطر و قای سرادی کوفه عنبه سب سارو
 سه سرخ سه سرخ یک کره اسرخ
 جلد این است که همراه کوبها باله باید خورد امتنا سن دو و چهر
 سنا و مکی چار جز هلیه کوفت هر یک سه جز تر بد چار جز اول یک
 اب را جوش داده هرگاه چهارم حصه آب ند کور عابذ پس اول
 در میان او قند انداخته شیر گرم فرو برد و عقب دارد خورد
 دیگر برای آتشک قند سبزه سبزه دانه مر و اسر سبک
 کینه تانک سوتانک سوتانک

در کور

بهشت و آتش

اینکه او و پیر را یکجا کرده خوب بار یک سخن نماید بعد در قند سیاه امزد
 که بگذشت است نمود آن زمان چهارده کوبی به بند کبی صبح و کبی شام
 بخورد از علی هر یک یک کوبد و کندم بخورد خواه باین باشد خواه
 خواه تهوی بریان کرده بخورد و دروغین هر قدر که تواند خورد و ضرری
 دیگر بخورد تا صاف شده روز شفا و کلی باید از موده است دوا ای
 باد رنگ که آنست کوبند یار و با و تار کندم و خوب بریان کند که مثل
 آنست شود بعد خوب بار یک کوبد و بخورد و در نیم کوس وزن هر دار
 و یک باید بعد از آن سیده کرده آنست کندم و مردار سنگ ندکور یا کند
 مخلوط کرده جامه بپزند و در نیم با وقت سیاه بپزند هر دو اجزای مخلوطه
 در قند سطر داخل نموده خوب بکوبد که بگذشت است شود بعد چهارده
 کوبی بند و یک صبح و یک شام بخورد و باشد و غذا نکندم بریان دیگر
 هیچ چیز نخورد تا صفت روز پیر بپزند از فصل حق شفا یابد خوب و
 و از موده است از کتاب عبد واجد نوشته شد دوا ای
 که از خوردن این دفع شود قند سیاه گفته
 سیاه دانه مردار سنگ
 و تانک
 و تانک

شربت سیاه

صفت آنست

این همه ادویه را کوفته بخته میبندند نموده در قند مذکور داخل کنند و خوب
 کوبیده بکذات نماید و چهارده گوی بندد یک صبح و یک شام تناول
 کنند و غذا کنند بخورد خواه نان و لیسنه خواه سهولی یا صرقت کنندم بریان
 کرده بخورد و روغن بر قدر تواند بخورد و تا چهار روز بر سر نماید هیچ
 چیز دیگر نخورد ترکیب باد آتش کن که از خوردن این دوا
 دفع کرد و خلیه تهویه بکند زنگی هره دو درم این بر دورادرس
 بسمون که کنگر کند تا هفتاد رسد بعد از آن گوی بندد بقدر سیر حکمی و همه
 چیز خورد ترکیب ساختن پیاله کافور برای دفع کوزاکن که قرصه
 اماده باشد باید که اول در کل کلان بیند انداخته خوب مخلوط نموده
 پیاله خام را است که کند و خشک نماید بجهت یک رکابی طی بسیار دود میان
 آن رکابی بگلو مس بخته کافور به نهند و بالادی او ساله مذکور که چهار
 ساخته باشند که پوشش کنند و بر چهار طرف پیاله از کل حکمت محکم بند
 کنند در رکابی مذکور را بر دلیان نهاده زیر او چراغ روشن کنند
 که گرمی چراغ زیر رکابی برسد چون رکابی خوب گرم شود

فردی که باید

دیکر برای دفع کوزاک ببارد پالمان سید مغر کنول کته خرمالنجید
 هر یک دو دانه شکر بوره چار دانه اسپمه ادویه سه ساخته جامه بفرموده
 همراه شکر بوره مذکور آموخته بوزن نیمه دانه باب صبح بخورد و صحت کلی شود
 ادویه سلسل بول سیار دست کلو بوزن تانله سید غاص کنه
 باشد بوزن کنگر کس هر دو ادویه را مخلوط کرده بخورده باشد شفا یابد
 این نسخه بر میوز هر قسمی که باشد دفع شود از احمد علیجان است

صفت دفع

تخم کاهو کلار تخم بیک مویچرس سنگل سنگل اسپمه ادویه
 یک کوزه ۱۰ ماسه ۴ ماسه ۴ ماسه ۲ کوزه
 سائیده را بر آن شکر سفید انداخته بوزن شش ماسه با شیر کوه کرد
 بنوشند چاکه گوگرد و گوگرد نموده در ظروف کلی باب تر کرده
 در شبنم نگاه دارد وقت صبح از بارچه صاف نموده بخورد ادویه بوزن
 شش ماسه در دهن گذاشته بالایی آن لعاب مذکور بمشند هم صفت

قسم تا صفت روز مداومت نماید بر مود دفع شود بحرب علیج

بر میوز هر نوعی که باشد ببارد بکوند کثیرا اوله شنبه
 ۴ درم ۴ درم ۴ درم

علیه

موزون

نخ ریاحان کلوست موجرس پاکبان سید مغز پوست است وانه الله
۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم
کوند بلات روند حبیب ست سلاصیت سروالی سمندر کویک کویک
۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم ۴ درم
حمد اجرا سلاطین یک خاصه برابر دوا می اند کور مصری اندازد و باب
جوشن بیلان یعنی نخ قبول بوزن سه درم بخورد ازین جمله انواع سید
مسی دور شود نوعد بکر جسته مانندین حل عورت که نمی ماند سار
برکت باله سبز در ابام حیض هر روز مقدار پاپی سیر ساید در بار چهره
پنج تا نهمه نبوشاند بعد فراغ ابام حیض باله و جمع شود حمل گیرد
دیگر جسته حل زن اگر زن مغز استخوان بره بعد از ظهر بر پینه باره
سه روز متوالی بخورد و بر کرد بعد از آن شوی جمع شود آلبتن کرد
جسته مانندین حل سار داسکندزه کوفته عینه اگر زن خورد سال باشد پیش
از شروع حیض بوزن یک ناصری بخورد و کلدن بوزن یک سار اوله
بخورد غذای او شیر و خشک باشد بعد فراغ حیض مبر و نر و یکی کند

نخ ریاحان

ماده حل

حامد شود دیگر جنبه حل سبب و شب بانی دو درم سماق و زعفران
و عود از هر یکی یکدیم کوفته غصه بر لشم پاره برافشاند و زن بخود
برگیرد و نزدیکی جوید آسین کرد و دیگر جنبه حل چون مرد
بدر بار و غن جوشانده بر قضیب مالید و با زن فرام اید حامله کرد
و دیگر جنبه حل اگر عورتی یکبار زاننده باشد و دیگر حل شیرد
بیارد و پانزده عدد خرما آس کرده با شیر کاهوی جوشانده بخورد
و آن شب نشوید و جمع نفوس حل کرد و دیگر حل گرفتن عورت
بیارد و جوز بوبه و پوست انار از هر یک یکم شقال نرم بساید و با انگش
اسیخه زن وقت طاعت نشاند و بخورد و هرگز نرود و حامله شود
و دیگر جنبه حل مانند عورت سبب و شب بانی دو درم زعفران
و عود هندی یکدیم جلد کوفته بر لشم پاره بر و غن کل بالید و دوا
بر آن بپاشد و بخورد و هرگز نرود و بخورد و یکم حامله کرد
و دیگر برای عورتی که در حل خون جاری شود تخم پلایس و پوست
انار دو کان درم کوفته در چهار جام آب جوشاند و یکی بستاند و بخورد

هر

مسقط

جس خون شود نوعد کبر در مسقطات حل مری ^{الکوزه}
 و ملک سنگ و سرکه هندی گرم کرده یعنی جوهر داده بکرم بعورت
 بدهند که ناشتا بخورد بار او زود بفتد و کمر مسقطه شوره بخورم
 ناشتا بخورد و بعد دو ساعت اگر بچه مرده بم باشد بفتد و بگر
 عصاره برگ خنظل به چشم پاره تر کرده شانه سازد بچه بفتد
 دیگر بودینه رازن حامله بر کبر و بچه مرده بفتد تخم کدر در آن انداختن
 دو د آن بفرج لباند بچه مرده بفتد و کمر مسقطه و از آن ترخ جروی
 فلعل بفتد و از خر سحق کرده برن باشد رو بچه بفتد و دیگر
 کعبه و ماز و سائیده زن بخورد بچه زود بفتد اگر حیض است باشد
 نیز بکشد کعبه را در آب بکشد تر کند اگر زن آب آن

مسقطه

بخورد و زود بچه بفتد مسقطه و کبر تخم کسویه تخم کدر تخم ترب
 ۶ ۶ ۶ ۶ ۶ ۶

بای برنگ پوست غنچه کس حلقون قند سیاه اسن بفتد دوا
 ۶ ۶ ۶ ۶ ۶ ۶
 را خریه سه حصه بکشد یکجه از آن گرفته در روغنیم پا و آب شربت کرده

صبح خوش داده هرگاه نیم باو آب مانند در بر چه صاف نموده چهار بنوشند
همین قسم سه روز مداومت کند و شاف که علیحد نوشته نیز ببرد
این آب کهلی مهوه بقیمت نیم پیست آن را سائبه مثل فلفل را از
بازو و خشک کند و نگاه دارد هر روز در میان تمام روز این ساقه
را در سه مرتبه ببرد و همچنین که اندرون بچه دانه گذاشته شود که زود
مسیر آید و این عمل تکرار کند اگر احتیاج شود مضمحل کرده بار بکشد
که بی لکال بچندین یا مرده بیرون بفرستد از سوده است
مسقطه باره کالی زیری نیم فلوکس قند سیاه کهنه بلیام هر دو و
در دو نیم سیر آب خوش داده هرگاه نیم باو مانند بعد از آن بنوشند
تا سه روز برای شانه همان کهلی مهوه که در مسقطه بالاند کوشند
در سیر سابقه که سائبه مثل فلفل را از کرده و خشک نموده اند و
بچه دانه گذاشته عمل از سیر از مسقطه و
نیم بلبل و دو سیاه جانی که می پرند آورده در دو نیم باو

اب نر کرده شب نگاه دارد و صبح آب صافی بالدی را گرفته تخم پهل را اور
و آن انداخته جاویده ازین آب دوده فرو برد تا سه روز بچلارد مدعا
حاصل شود و شافیه همان کتلی مپوه که سابق مذکور شد بکنند مجرب است
و بعد بکیر در باب عقم کردن عورت بیارد بکیرم سرمه و بعد از فرائض حیض
بخورد و عقم نمود. الف برک چپه سرخ بروغن ستور بریان کند و ناشنا
عورت بخورد هر قدر که خورد برک همان قدر سال حمل شود و دیگر

جورن برای دستها یعنی لغوف انبار دانه پمیل مرچ گیاه بوننه

[illegible]

مضمون طعام و درشتها و زرع قبض بسیار ماضع است بسیار و سنار کلی
 ۴۴ نوم ۴۴ نوم

لوست علیکم امد مؤخر چیستا
مکدام مکدام

نیز بات مکدام

مفضل کرد مکدام

دار چینی مکدام

مفضل درار مکدام

زنجبیل
هم دایم
هر پنج ملک
هم ادویه در الوفته عتبه نگاه دارد خوراک
هم دایم
هر یک بهم هم دایم

چینه سضم طعام یک مثقال و برای اجابت موافق طبیعت نیم توله و برای دفع
 اخلاط ملک توله پیش از خواب باب کرم بخورد و بجز آب از کشتن بجای
 نوشتند و دویه نار این جورن اگر شکم دزد کند بیاید و جو کباب و جگر
 پنج ملک کشته اجوائن کجور زنجبیل مرج پیل زبره سیاه زبره سفید
 بای برنگ گنلو کوفته ارنی پنج پیلد مول اجود تخم نوا پیلد
 پیلد آله پیکر مول جوانی نسوت و تنالی چینی اسهله بوزن برابر
 گرفته کوفته بخیه جامه پیر نموده همراه آب کرم بوزن یکماشته بخورد
 یا از دونه دیال از جغرات متهم بخورد و درد شکم از هر نوعی که باشد
 دفع شود دیگر علاج پیری یعنی سنگ مثانه که بول بسته می شود
 و تصدیع بسیار مبدید بسیار دگاه سرواله بوزن با و انار انرا در آب
 چهار انار بجوشانند و قسمی که با و انار آب باند شکر تری انداخته تا
 چهار ده روز بنوشند شفا یابد ترکیب برهم؟ بجمیع زخم بکار آید

این نسخه
 از کتاب
 طب
 است

در عرق کاه موم کافوری رال شخوف کافور بنده توت
 سه توله ۱۰ توله ۹ توله ۸ توله ۷ توله ۶ توله ۵ توله ۴ توله ۳ توله ۲ توله ۱ توله

اول روغن را در ظروف اینی داغ جدا بکند و موم حل کند
و بعد آن را ال و بعد از آن شمع و بوره کافور و آخر نیل بهودیه بریزد
مرهم خوب حل نموده همه اجزا را بکشد و بعد تیار که نگاه دارد و بکار
برد دیگر مرهم برای دفع باد و فرنگ یعنی آتشک بارید و خرمهره

در آتشک

کبعد و بسیاری بکشد مردار سنگ بوزن یک درمی برابر همه پوست و مو
باشد لکن اول خرمهره و بسیاری و پوست و مو را بوزن بعد آن مردار
داخل کرده حل کند و بالده شود از نموده و تجربه کرده شده دیگر

در آتشک

ترکیب دیر مار و پنج آک دو دام و مرغ سیاه و دو دام مردار سنگ
مکیدام با و بالده نموده بمیدام لکن نیل بهودیه اول بر این نموده
هر چهار اجزا را بکشد خوب بارکن باید و بارچه پخته کرده در
شبه خاص اینجه کوی مقدار کنار حبلی بنزد و بکار برد دیگر

در آتشک

برای زیادتی کرسنگی عیار و بای بزنک نیل بهودیه از آمد همه
اجزا را بوزن برابر کمره کوفته بجهت برابر همه ادویه مصری بنیدازد

در میان شنبه خالص غلوه بوزن چهار درم بند و کمی صیج و کمی شام بخورد
 که سنگی زیاده خواهد شد و ششها و باور او دفع خواهد کرد ^{اصلاً جسته سنگی}
 بلبه سنگ سینه بلبه را از چپه برابر وزن کوفته بچپه همراه شیر ماد کا و موافق
 طبع خود بخورد ^{ادویه مریم پیوره و کجد او و غیره} زرد چوبی ^{سبز} ^{مریم}

مریم پیوره
 و کجد او و غیره

بنده شنبه ^{روغن} ^{اول} شنبه شنبه را در روغن انداخته بر بایان نماید
 بعد از زرد چوب ^{ابا} ^{یک} نموده باندازد و بعد ^{مریم} ^{سائیده} باندازد و مریم مبار
 بسیار خوب بکاربرد ^{دیگر} ^{ترتیب} ^{مریم} ^{حیات} ^{برای} ^{مریم} ^{پیوره} ^{و ناسور}

مریم پیوره

و غیره نافع است ^{مریم} ^{کافور} ^{رانی} ^{شکر} ^{پیار} ^{بنده} ^{شنبه}

کلیم ^{تیل} ^{سرسون} ^{برگ} ^{نیم} ^{اول} ^{برگ} ^{نیم} ^{لبا} ^{بار} ^{یک} ^{ساید} ^{و تنگ}
 کرده در تیل سرسون مذکور سوخته کند چون خوب سوخته شود از تیل
 بر آورده دور کند و تنگ پیاز کرده در تیل باندازد که سوخته شود و غرض
 هر دو تنگ نیم و پیاز را در تیل خوب سوخت کند بعد ^{موم} ^{انداخته}
 در تیل مذکور مخلوط نماید بعد از آن ^{مهم} ^{ادویه} ^{داخل} ^{تیل} ^{و موم} ^{نموده} ^{خوب}

مریم پیوره

مریم پیوره

عل

حل سازد نگاه دارم خوب خواهد شد و بکرا دویه مرهم

سودا که مله سبیل و تلیه	کافی زبری احمد	ابول اول	بابری لته
نیم پاو	نیم پاو	نیم پاو	نیم پاو
مرج	بهری	تبله موت	موم
۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰
برک ابلی کور رنج	روغن رنج	اول تلیه	برک نیم و بعد ان تلیه

برک ابلی کور رنج در روغن رنج جوشانده خوب بوقت نماید بعد
موم کور رنج انداخته حل کنند و ادویه خوب سائیده
بارج پز غصه مخلوط سازد و بکاربرد و بکرا دویه مرهم
که در زخم مانده باشد باید که بنج سر کنند سائیده بالذرحم لبب کنند
ان الله تعالی از دوسه لبب بروی زخم خواهد آمد حکم دارد

این ادویه مرهم زخم هر زخمی که داشته باشد بسیار

کچله	کچله	کچله	کچله
نیم بیلوی	نیم بیلوی	نیم بیلوی	نیم بیلوی
بهری	بهری	بهری	بهری
تبله موت	تبله موت	تبله موت	تبله موت
۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰	۰۰۰۰۰۰
باید که اول کچله	باید که اول کچله	باید که اول کچله	باید که اول کچله

نیم لوفت که بعد از آن همه چیز را اینجا کرده کوفته از پرچ کدو نمیدار و غن
زرد و آنجمله حل کند بر هر زخمی که چسباند به شویو این ترکیب علاج

جبت جلیز پرونا سور است بیاید پلیدی استی
 سو که یکمده
 مرج سیاه
 ۲۵ دام
 ۱۳ دام
 ۱۲ دام

اجمعه نخل ساه بره کلا مغز کله کوز ایهمه ادویه و مغز کله کوز

۴ ادام ۴ ادام ۴ ادام
 مذکور خوب حل نموم مقدار کثرت خورد کولی بند و دو کولی وقت صبح و دو
 کولی وقت شام بداد و دست نماید و در روز و غن مطلق خورد و بعد از سه روز

هر قدر که تواند مرغین بخورد و اربابی و ترسی بر زمین نماید اگر کسی را ناسور

باشد ازین یک کولی را لوده بالادی زخم نالور طلسمی مخصوص باشد از

فصل الہی و کیفیت فرحت باید مجرب است و دیگر مردم باید کہ انرا

و رنگ ریسی می گویند و سواي آن اگر دوا د باشد مافع است مایه و

بند حجت کینه با پری سر مره یکدم بسماب روغن کاو

سیم دلم سیم دلم سیم دلم سیم دلم سیم دلم
روا ط تاره و بر روغ و زک و ...

اول تلوتیا و در روغن مذکور برپای کنند و رکتور و بیچول انداختن

دیکر ادویه ها نیز مانند ارد و با چوب نیم خوب حل کنند هرگاه رنگ سیاه شود
 نگاه داشته بکار برده شود دیکر موهم بهوره و نالور از شمع غنایب
 ببارد با پری کته سپاری چنانجا بوخته مردار سنگ سنگجراحت موهم
 از هر یک دو درم خلیه تهویه خام بکیرم همه ادویه ها سائیده و موهم و در روغن
 آنجبه بر دار و انداخته حل کنند دیکر علاج دفع نالور ببارد و پتکری
 باب همون حل کنند و بر زخم نالور مالند و مداومت نماید بفضل الهی شفا یابد
 دیکر علاج نیرنگی چشم و کل چشم یعنی دهونند و بهوله ببارد و شوره قلمی
 و شکر سفید برابر وزن در خرووف برنجین اسس نماید یعنی یک خوب
 نیم و یک فلس مسی بچسباند و از آن خوب خوب آس کنند که همچو عیار
 شود و بعد در چشم می کشید باشد یعنی بطریق مسرکه کشد بفضل چشم
 روشن خواهد شد اما سبزه باس حل کنند دیکر ادویه هرد
 چشم که باهمی بوده باشد ببارد یک خرمن گرفته در خرووف جستی
 سائیده نگاه دارد و در چشم روز و شب کشند شفا یابد
 ادویه دیکر برای دفع ناخونه و بهوله یعنی کل چشم ببارد و پتکری

علاج نالور

علاج دیکر

علاج با ستر

علاج از دفع ناخونه

و بر بان کرده بار یک سائیده شکر سفید آمیخته نگاه دارد و در چشم روز و
 شب کشند شفا یابد دیگر علاج سسل بول بار و سار کشنده یکم باشد
 کنگر کل یک مائه تر سیله سه مائه این ادویه بار یک ساخته در نیم پاشند
 حاضر داخل کرده تا صفت روز و در کونیه نگاه داشته بعد مد او است
 و رفت جمع بطور چینی می خورده باشد دیگر ادویه برای دروشنای
 چشم مجرب است بار و پنج زعفران در میان کلاب صفت روز تر کرده
 به بار و بعد هفتک محض نگاه دارد و رفت حاجت باب سائیده میل در
 چشم کشد و روشنای چشم زیاده گردد دیگر ترکیب صفت سرد که سار است

علاج

علاج

سرکه	میران	توتیا درو	سنگه درو	کافور اول	سوسن مکی	شکر
۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه
مرح سفید	عذر با	الدجی حرد	توتک	رکوت	بلبله زکی	نخ هندی
۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه
سهری	سنگری	سج زعفران	رتن حرد	چاکسو	نخل سبده	پوست بید
۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه
نخ سرکس	نخ مکی	زرد جو	عجم چینی	برک هم	خسته حرام	مسر
۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه	۴ مائه

اسر

اینهمه ادویه را بار یک سائیده در کلاب سه روز تر کرده بدارد و بعد از آن
تا نه روز که دل ناید و در چشم کشد و دفع همه امراض چشم است

دیگر ادویه سیلیا و و بیول چشم مبارک و مرچ و لبنی سنگ لهری

از دجوت عالم
افزون مهر ز بختی بره
نایک کبر
ابیه او

در راس لیون کاغذی دوازده پیر کبرل نماید و مقدار نخ و حب

لبه نگاه دارد و در آب حل کرده مقدار یکدانه کنگر در چشم منبذارد

از ترشی و بادی پر نیز نماید و بکبر اگر زهره آوی که حکم زهر

دایم بیارید و در چشم کشید سعیدی که لید باشد به پرو و اگر بیم لوس
دایم را در شراب آینه به هر کسی که دهند بخورد در حال بهوش

خود اگر بیهوشی را در شب تار بفروزند هرگز نمیرد و الله جای که هیچ

باشد بمیرد و اگر شیردخت را با شکر آب بند و در چشم کشند نفی می

را ببرد و اگر شیر زن جستی چهل روز بچه را دهند که نوزاد چشم بازسد

سیاه چشم شود و اگر شیر زن باشد یعنی انگبین بیا میرد و کودک
 را بدند که سنگخانه داشته باشد چون اسراف بخورد سنگ مثانه را از
 کبوتر فرو آورد و در میان کوبند که دندان آدمی چون از دهن بیفتد
 گرفته بچرم بگیرند و زنان باخوش دارند بار بگیرد و اگر موی سر آدمی
 را بوزانند و خاکستر کس با سر که بیا میرند و بر جراحت نهند شک
 شود و اگر هر کسی که موی دراز دارد و موی را بوزانی و خاکستر
 با کلاب استیج بانی و زنی که بچه دیرزاید بر سر وی سی فرزند از وی
 ناسانی جدا شود دیگر ترکیب برای دفع کل چشم یعنی بپول سار
 بر چ کانی تخم کبری تخم سرس تو بیا و دنی بپنکری اول بار چه
 کانی را بوز و بعد از آن بر پنج چیز را بوزن برابر بگیرد و خوب
 بار یک بساید و در بار چه تو بگذراند و در کوزه کانی که بپول بساید
 باندازد و از خوب نم مالند نسخه امراض چشم که درد و دهموره
 و جاده همه دفع شود از شیه محمد جیات اندر کوئی نوشته شده

دکن

بسم الله الرحمن الرحيم اول سه مرتبه حق حق بگويد و سه مرتبه يا الله الحمد و في كل
له يا الله و كبريه درود و خمسة خوانند شروع ابتداي حيدر ري معظم و مكرم نمايد

بسم الله الرحمن الرحيم يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

علي محمد سيد القاهرين علي اعدائهم يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام يا ذا الجلال و الاكرام

يا جبار يا مذل كل جبار عنيد بقصر عز و سلطانه يا مذل يا لفتيا من كل جبار
 لم يوصنه ولم يخالطه فعالم يا لقب قتلت بسيف الله لا يلا فزع
 ايا فم من حلت الشتاء والصيف وما سر ميت اذ سر ميت ولان
 يا قوي يا قاهر جونا بلفظ يا قاهر برسر عز رايل عليه السلام راو خطه در راع
 مرده تصور كنند يا قاهر ذا البطش السديد انت الذي لا يطاق انتقامه يا
 اقهر وادفع اعداي من قهرك وانت اسد القاهر من حق حق جبهه
 بلفظ اسد القاهر برسر اعدا را مدفون تصور كنند و يقين دانند كه اعدا هلاك كند
 بعد يكبار در و در بخواند و در خمسة است اللهم صل على محمد لعن ذم من وصل على
 وصل على محمد بعد ده تلم يصل عليه وصل على محمد كما تحب وترضى ان
 يصل عليه وصل على محمد كما ينبغي الصلوة عليه وصل على محمد كما امرت
 بالصلاة عليه وصل بارك بركب يا حميد الفعال ذا المن على جميع خلق بلطف
 يا حميد برائى حاجت يا حميد الاله افتره چهل و يكبار مرتبه بخواند و يكبار مرتبه يا غياثي
 عند كل كرب و محني عند كل دهوة و معاذي عند كل شدّة
 و سر جاي حين تنقطع صيلتي يا غياثي و يكبار را دعليا خوانده تمام كند
 را دعليا مظهر العجايب كما تجده عونالك في النوائب كل هم و غم
 سينجلي ببوتك يا محمد اولايتك يا علي يا علي ميت چهار وقت چيده

ق	ق	ق
ا	ا	ا
والله	يا نعم	يا نعم

وكرتوند من حركت
 يا غياثي را است بندد

است بیا نوره قلمی بوزن کنیم فلوکس و سون کبر و بوزن یکفلوکس این
بر دورا خوب باریک ساندند و جامه پیر نموه نگاه دار و مدام در چشم
بکشد و چون چشم و حاله و باد و پهلوه همه دور شود
دکتر علیج ^{امتی}

چشم که مرده می ریزد بایو قفسه
شک ۲ سرخ شکری جینی روغن بکار
۲ عدد ۲ سرخ شکری جینی روغن بکار

این چهار ادویه را از دست جیتی در یک کوزه کالنه تابه روز خوب

حل نموده در ظروف حبشی نگاه دارد و هر روز در ضمیم می کشیده باشد

شفایابید و کبر علیج نامنه ختم مار و دوکان کانی فروز

انما کن که مسافر و کافر از راه مسکن و بار و غلط و سیاه

ارباب جمیع در پیش عروسی و سبزی را اضافت میکنند و باریک

می کرد و آن سلاطین و ده بسوی اندوخته است و باره چند روز را می رود و عن

در صورت کالشی از فاسه جستی خوب حل عموماً بکافور و صبح شام

... حاله و هو

سایه نگاه دارد و صبح شام در چشم می کشیده باشد پیوسته و جاله دفع
 شود و دیگر سرمه چشم جهت دفع جاله و پیوسته چشم بیارد و تخم کرس
 و بمون و کل آنکه مرچ سیاه این هر چهار و و از او در سفال انداخته
 بوز و بعد سوختن باریک بساید و نگاه دارد و مدام در چشم کشد
 نسجه جهت دفع یرقان یعنی پیله بیارد بکتوله و زراں کل معصفر
 یعنی کسبه را در پنج فلوس وزن و دروغ کاوانداخته خوب لت کند
 و فنی که خوب حل شود بخورد از ترشی و بادی بر سبز نماید تا بلب
 بخورد و مجرب است دیگر ادویه پیله بیارد و شیر مار کا و بوزن
 سه با و وزعفران بوزن چهار رقی ساییده و در شیر مذکور امیخته
 و رس یک بمون نیز داخل کند و همان طور سه چهار روز بنوشد
 امراض پیله دفع شود غذا و ال نخود و خشک و با صرف نان
 بیسنی تناول کند اما کم نمک شفا یابد از ترشی و بادی
 و غیره بر سبز نماید دیگر ادویه برای دفع پیله ببالد مفت

چشمه

سبب ترش

چشمه

در شکم او انداخته و همه او و به نهاد و شکم او شکلی دیگر زیر او نهاد بعد پنج اما تا جایی
 دست او روده کرد و او نهاده اش و بد تا وقتیکه همه ماحل سوخته شوند و تل در
 او اند زیر خواهد افتاد از آن غشیم سیاه بوزن چهار گانه گرفته تا یک هفته مرفح باشد
 باشد و در هفته پنجم آن شکم شود که برگردد و آب اش را شود و فصل ششم در بیان
 رفع سستی و شدن جانی از زرق زده با بهترین خود اول شش زرق زده و نیم تخم کلم
 تخم ترب برک و بوره هر سه را یکدو از هر دو تخم را ساییده و قصبه طلکند و فصل
 او در سستی تفالکی باید **الله** شنبه اقیم **بسم الله الرحمن الرحيم** بر سه را امیزد و قوی
 برالت مالیده بالا آن برک بمول بند و سستی رفع کرد و **الله** سیح کبر عید احمد و حرا
 پیرال سیح کبر اخک کرده وزن برابر گرفته بدار و شیر باد کا و قریب و انار
 یا چهار انار با ده لاله مرقه خواهد گرفته در کثای انداخته برالتش نهاد
 و بر سه او و به را پوری ساخته و شیر اندازد و وقتیکه شیر خوش شود و بر آورد
 بوتلی را و در نموده شیر را جاون دهد و خجرات تیار کند و غشیم از او برارد
 و غشیم را کا بدار و قریب گرفته و در قصبه مالیده سستی رفع کرد و **الله**

سبیل و بود گرفته قدری در آب بنداخته مالش نماید بارجه نیز کرده باشد
 انداخته علی الصبح بنوشد سیست رفع گردد **اللها** و ال مالش قدری ریخته
 در شیر انداخته بپزند و بخورد سیست رفع گردد از موده است **اللها** نیم در
 بافته باریک و زرد جویند ساز و ناله رنگ سرخی گیرد و رسا به خشک کند
 بعد در نیم آتش بر آید تر کرده و رسا به خشک کند و صفا به بارجه مذکور خوب
 خشک شود در نیم لار و غنیم مذکور علی ساج ساز و در غنیم در سیست لکا بدارد
 و بارجه را علی دارد اگر کسی شب زنی است شده غنیم از غنیم تر کرده به
 فصل الی شود قدری اکوزه در موراخ گیرند و در حال سختی اگر
 صبار نزدیکی زن کند نیست نشود **اللها** و از جیب نیم درم در غنیم خاسته
 مجامعت بزرگ ببالد و به آب کم بپوید اصل نیست نشود **اللها** کهنه بپزد
 در نیمه بر نیمه و نیمه درم در یکبار درم شیر کا و انداخته بخوشاند و انداخته
 مسکه خالص کرد و ریخته دارد بعد یکماه از او خشک شود بر روز بوزن
 رتی بزرگ طلا کند یک رت با برک تمبول بخورد تا مرد شود **اللها**

کته هونکه بر سه را بوزن برابر گرفته و بار یک شکر کرده شیر برک حسابی ایت آورده
 خمیر و انموده در نیم آثار و خوشنمخ بریان کنند تا که بوز و باز را بار چه صاف کرده
 و خوشنمخ مذکور در نیمه لکها را دو مقدار یک برنج بر مرک بمول مالید و بخورد و قدری
 بر قویت طلب کند لیکه در زن خاص باشد و الله اعلم ان شاء الله روز و اورد که من باشد
 پوست را بر پوست بپزد پوست خامه پوست بلیله پوست موسی کسوفه ^{دوم} ^{دوم} ^{دوم}
 را و دو مائه گرفته خوب جو کوب نموده در میان دونا را با انداخت و در دلی می
 جوش و بد جوش که آثار باقی ماند فرو و آرد و لکها را و پارچه نموده بود از آن
 یک با و خوشنمخ کج و در دلی جوش و بد جوش تمام اصناف کرده و در خوشنمخ اندارد
 جوش و دریم شوند فرو و آرد و از بار چه صاف کرده و در نیمه لکها را و قدری از آن گرفته
 بر قویت نماید که با بیستی در دست شوند اگر قریب از نیم صورت برستان بالدمال شود
 لوت حفره تخم بوی بر سه و یارفته بار یک کرده و نیمه و آرد و وقت
 حاجت قدری از آرد و در خوشنمخ باض مخلوط کرده بالای برک بمول محاسب یعنی لبره
 بر ذکر به بند و خوشنمخ شود و هر کس برک با و در کرده نزدیکی بی اختیار کند و شود

صبح بخور و فایده بسیار شود و وقت کرد و ...
چرخ اوله ۵ لوله ۲ لوله ۱ لوله
اکاس تل لاجور و بهر بقدری دار چینی و الیخورو کوکرو رومی صفا موصی فید
اوله ۵ لوله ۲ لوله ۱ لوله ۳ لوله ۱ لوله ۲ لوله ۱ لوله
مساور لعد مری پس لوجیم با و ام خرما کربا لکوله ۱ لوله ۲ لوله ۱ لوله
کیر جادری مری کایع ۵ لوله ۳ لوله ۱ لوله ۲ لوله ۱ لوله ۲ لوله ۱ لوله
شیرا و کا و بوقت صبح بخورن ۲ لوله بخور و ...
نیم کوکرو کور کینه ستاور و موی ساه موی فید موی و مکی سکر مری ایسم همه ادویه
کوفته بوقت صبح بخورن یک لوله پراه با و لثا شیرا و کا و تا چهل روز در سجده است
فایده کلی خواب و او ...
مانش نموده کوی سه بند و هرگاه که عورت را حیض آید بعد از حیض غسل میکند از روز
غسل تا به سه روز بر سر کوی یک روز بخورد و بعد از سه روز رجعت کند حمل ماند عورت
را باید که بعد از الفراع کار در حمام بماند بطوریکه افتاده باشد همان طور افتاده
حرکت نکند از بر خاستن حمل میرو و تا به دو کبری بر خای افتاده ماند
صبح نیز فید آورده و در بوجه انداخته جوشانیده سرد کرده صاف نموده و ...

غسل نمایند و بدن عورت را اثر کنند تا هفت روز بهر طور کنند ^{انجا} ساله
در غسل بقیه اگر عقیقه زن باشد حمل نماید و زن تا هفت دست بای و در هفتم از
آب سرد و دوش بپوشد اعصاب را سرد نماید ^{کردن چاقو} و منسوله را
خاک کرده زن را بخوراند اگر عقیقه باشد فوراً نذیبت شود ^{دوری} ^{سلمان}
علیه السلام نهاده بودند زنان آمدند پرسیدند که ای حضرت سلمان علیه السلام
ای موجب است بر که درخت کل آرد و بار جراحی کند زنان از حضرت میپرسید و آنرا
اولاد جراحی نمود و بای آن در کتاب باریست ^{برای خود} و آن عرض نمودیم که کل بای
در کرم و فصل خود اسان کنید ^{الفور} حضرت سرمان را طلبید ^{برسد} و مفضل
ایده ^{زنان} بر ما مکلف نمایند برمان عرض کردند که ما رسول الله را زنان را
تفت حاصبت حضرت رسیدند که کدام کدام حاصبت ^{برمان} گفتند اعمار کردند
که اول رحم زن شکستند تا تخم بر جای میفتد و دوم باو خود گرفته بازند سوم
کوت زباده شده با بر رحم اید چهارم کرم افتاده باشد بر محلی که بای بود
محلی قایم نمایند تخم کرم بر خوشش افتد ششم رحم بکشد و دهم ریه بپوشد و یازدهم

از میان برانند که دو مہتر سلمان برسدند که امیر علی چگونه میشود و پیران
 بار عرض کردند و فیکه مرد با زن مجامعت کند و از او جدا شود و به زن برسد که
 کدام جای نو در و کند اگر سرور و گویند بدانند که رحم را با و خوشتر گرفته است باید
 که اکوره یعنی بنات خالص بار و خوشتر نمی یک کار کرده و او بود از حیض تا سه روز باشد
 بعد از آن با شوهر خود و مجامعت کند بفضل این روی حمل ماند اگر سینه عورت
 در و کند بدانند که رحم سر و شد است باید که تلخی مرغابی و شک و میل یکجا کرده
 بعد از حیض سه روز ساق کند بعد از آن با شوهر خود و مجامعت کند و پیران این
 حمل قرار گیر و وار و در و کم و بوی سفید کرم افسا که است زرد سیاه و دیگر
 سفید و روده بعد از حیض سه روز ساق کند بعد از آن با شوهر خود و مجامعت کند و حیض
 اگر ساق در و پای معلوم شود باید که سر و کرم شد است که سجا و بلیله و بلیله یکجا کند
 و سه روز بعد از حیض ساق کند حمل ماند بجم اگر موسر در و عورت بگوید بدانند که گوشت
 زیاد شد است زیرا که سفید و ناخفیل نام دارد و ششم سیم همرا کرده بعد از حیض سه روز
 ساق کند بعد از آن با شوهر خود و مجامعت کند حمل ماند ششم اگر که رحم سگ باشد

مغریبه و انداختن با نمک مرغابی یکی کنند بعد از سه روز ساقه کنند بعد از آن محامی کنند
 بفرکان آلهای حمل گیر و اگر در پیشینش خنجر درستی جا نگیرد تحقیق بدارد و اینست
 است علاج او اینست از برک و ریحوان و کافور و پودر بول عید و جیره سه روز
 بروی باند و اگر بعد از آن هنوز خوب نشود محامی موت کنند و فصل اسرویی حمل ماند و این عالم با

اصوات بعد از اینست

۱	و	ما	و	ه	ر	ه
۲	ر	ح	و	و	و	و
۳	۲	۲	و	و	و	و

بر کلاه کارگه

بالای که نوشته است سوای از پنج مرض دیگر نیست و حمل قرار گیرد و خوردن فیمه برکز
 غیاث از پنج علاج بهتر میشود و بحالت

دفعه شش

سنگابره مرچ سیاه برود و ادویه را گرفته و با و اندازد آب تر کرده بدارد و محمی
 و غرض بر آورده شهادت انداخته تا به سه روز نهایت نیمه روز بماند و رفع گردد و
 بنوار در مبه شیر ما و کا و بدار و تا به سه روز نگاه دارد و رگه ماند و بدار

قدری گرفته بر سبک مالیده بر بدن مال و غسل کند و رفع کرد و بود از مالش تا مدت
 ده روز بخت و آنه بوارنها خورد و به شمع خارست و در نمود و در غلج کا و را
 در کما انداخته یک صد بار بود و قدری رال سائیده اندازد و در جیبی گیر
 و با بر یک بیامیز و خوب آمیخته بر بدن بمالد خارش رفع کرد

کند - حایق مهندی رس کاور اوله - رسوت - راکه برن ماحو

میوار - روغن کاو راکه بکته بوشه بهم راکوفته پیچیده در روغن زرد و بی مکن
 که بکشد بار شود با شد انداخته مالش سازد و قشک تیار شود و بداند و موا

گرفته مرگام بدن بمالد تا بکلیفته تحمل نماید

جوانم سر راهوکه
 ده نام

رکلی بر سائیده - شید - اینج همه آورد و را جوشانده سرورده بکشد

انداخته بوشد و بالای جوشانده و امالای کند و مهندی و خیر که بوشد

بست بمالد رفع کرد - شیر با شید آمیخته بوشد خارش رفع نمود

اسلی کته آورده و باو شیر کاو و شیر کاو و میش را با اسلی کته را مالیده

بر بدن بمالد رفع کرد

در کما انداخته یک صد بار بود و قدری رال سائیده اندازد و در جیبی گیر

در کما انداخته یک صد بار بود و قدری رال سائیده اندازد و در جیبی گیر

در کما انداخته یک صد بار بود و قدری رال سائیده اندازد و در جیبی گیر

اول مرتبه که زن را حیض آید آن خون را گرفته بر پستان باله فایده بیند

سخت نموند پودت اما ز چهار راتر و روشن سپاه نیم اثار باب بیجا کرده

بحرستانه جامه آب خوب روغن باقیاند پس آن روغن را استوانه

سرد نموند بر پستان مالیدن مثلک گردد بر او در در آب

نیم جرجا که نغمه لک در دانه شب وقت خواب بر پستان مالند

سخت شود غلطی که لک شود نیم لکای خورد و سوزانده بخورد

برابر گرفته آب بیدار که مادها و اسهال طلک کنند سوزن تخم دانه لوز

در روغن زیتون محو شده بر پستان مالند محو است

رستاقهون پهنی مرادویه لک در دانه برای اسهال

بر آتش نهاده و قدری آتش کشیده نموده آب در لک برای اندازد مرادویه

در انداخته بسیار کوشش از و فیلکسی شود برای زهر آرد و سرد کردن در دم

کشت و مضطرب بنابر چشم بود پهنی در دانه رسته

پهنی بقدح رقیق معده سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز سوز

یونانی سینه چنانچه است باید که آرام شود رفیم به سحر و سحر
 رگوت باید که سحر و سحر باید و دیگر ادویه لایق است که
 چنانچه در سینه سحر و سحر است و برای سینه سحر و سحر
 آرام علی سحر برای کم روشن شدن سینه سحر و سحر
 خوش گرفته در رگوت یعنی سینه سحر و سحر در رگوت
 نماید بعد سینه سحر در رگوت سحر و سحر سحر و سحر
 سحر و سحر سحر و سحر سحر و سحر سحر و سحر
 در سینه سحر و سحر سحر و سحر سحر و سحر
 مقدار سحر و سحر سحر و سحر سحر و سحر
 سحر و سحر سحر و سحر سحر و سحر سحر و سحر
 سحر و سحر سحر و سحر سحر و سحر سحر و سحر
 سحر و سحر سحر و سحر سحر و سحر سحر و سحر

بسم الله الرحمن الرحيم

دفعه اول

درجہ اولیٰ

کوفته در شیر عورت آن عورت را در گود و طعمش را بپزند کمال
 نمود و قیده خوگرفت شود کوه مقدار مناسبتی بر وقت حاجت یک
 کوه در شیر عورت آید و در پیشم و بپزند و جاده و پهلوی آن شود و در
 بر وقت نیت که در عسل می میوه سیاه باید از هر سه
 به رنگ آید و در پیشم تا به کوه گشتی در درخت خرمش کوه بعد
 به خان آید و در هر روز و در پیشم شیر بر آید و در وقت
 در آن تر کوه دارد و عسل و قدری نمک سیاه لا شربت کم آید و بشود
 حویلی که در پیشم حاکم و در پیشم ایتم فاکتور پیشم
 عرق کوه چینی اقل کوه و در چپانید بشود بگرد و کوه و آید
 سائیدن کوه به نیم نیم آرد و کوه نوقه آمیزه جمع برع لا و کوه در
 کوه حست انداخته در عرق کوه چینی تا به شاتون بر سائیدن کوه
 بر قدری غلظت بسته لکها دارد و بایست که در کوه نشسته تا به شاتون
 و بپزند و در کوه نشسته و بایست که در کوه نشسته تا به شاتون

در وقت نیت

در وقت نیت

در وقت نیت

سائید و جیشم رف از ارشدی است
قلوب کو گیرد و گشت

قدسیه بابک اندون چون سرم کنند در هر جامه موی پاشند از روغن و در کنند

و یکای او اردو به کالبد پیر دال دور شوند

سراج قاعدی بر این دریا در عرض پنج فلك كه فلك كوكب است لیسقه نهادند

یوسف حج شام مرگید از کجا. و هر سائیده ارسندگی چیست و

چشم بقضای و ملکه و مجروح بهوم و هارم در کشته رضع کوهی است

گانه سر او می خیم دایم و شهادت بکدام اسمی دعا دارد و چه وقت

در کشید کل نوبت و قدم و جدید دفع کرد

چون انار دانه زعفران و صندل و صندل و صندل

۱۱۰ ۱۱۰ ۱۱۰ ۱۱۰

[illegible]

عدد الفواصع حوران بحره بالدراب ولسان بحر ولسان فایده

...
 ...
 ...

باب في معرفة الالهي لم يورد

مقرنول الله صلوات الله علی محمد و آله
 و شهادت امیر خلیفه و نائبی از خوردن و دیگر از خوردن طعام بیدار نیست
 است و سونم که چهل سندی برابر در آن است
 و سندی در آن که او صفت که است و سونم و کج سبزه علی علی و کج
 بخت در سندی و در آن که او صفت که است و سونم و کج سبزه علی علی و کج
 بخت از عاب بخور و بر آن یک آب بنوشد و مان کج و کج در خوردن

مجلس از برای رفع کوفه
 وقت بوقت مرید است

مع سبزه
 هم در

مجلس که از او باندازد بعد یک گریه ای تمام کج و کج خوردن و کج سبزه علی علی و کج

بخت در آن مخلوط نموده و زن کج و کج بنشیند و کج سبزه علی علی و کج

بر در شمع در ظرف بنشیند و کج و کج خوردن و کج سبزه علی علی و کج

و کج و کج خوردن و کج سبزه علی علی و کج

شهادت و کج و کج خوردن و کج سبزه علی علی و کج

پنجمه نمودن بوقت حاجت مرقضیه بمالک یا هر عورتی که حکمت زن از احوال
شود و مرد بوقت خود خلاصه شود قدری مکتوب و افزون یا کم یکی که مرقضیه

بماله یا برین صمیمیت زن خلص شود محبت
قدر سوالم از قسم یا بدی

در بیان کای چو نه بصدی گفته در شسته زن را بخورند و عقیقه گیرانند زن رود

عرق این کبود می باشد و صدف شود مجرب است و شاد و گرفته سائید

در بیان مذهب و نقل و انجیل و تفسیر و بی همتی زن خلاص شود و محبت

رسکدر شرف مملکوت
رسکدر شرف مملکوت
رسکدر شرف مملکوت
رسکدر شرف مملکوت
رسکدر شرف مملکوت
رسکدر شرف مملکوت

اینم ادب و کلام انداخته یک شب نماید و در روغن سرخ حرمون

فقد در بنه و تیار سازد و بوی فستق لاد چراغ ایداخته و روشن سازد

تکلم فی دین و دولت اولیاد و جبری از خود درود و بدو انشا الله جل و علا

کرم کل   سئل کرم کل   مملک بود   سید رفت   راند کجی خود   کرم کرم

در این باب که در برابر مرجع است و در این باب که در برابر مرجع است

الف و ص و ز ش ر م ن ع ا د ه ك ا و ب ج ح ط ي
س ك و ف و ر ك ل و ر ا و ر م و م و
اوله هائيه اوله

اینجکه در جراح روشن سازد سیاهی را در رغن سرکه اینجکه میبکشد

ان الله تعالى خبير
رنگور رنگ مع ساه اجواسی حرکاتی

نور

هم را اندازد سیاه نموت پوری نمود مرز زه رنگ پوری همراه شیر و گاو

در استعمال آرد و غرضش سر بر منجی
مرور سکه دانه سرخ مرده

کوفته نموت کوی نمود مرز و رنگ همراه شیر و گاو و منجی سرخ و گاو

شیر و گاو
اول سبیل سر بخورد میان شیر و گاو باید که بخورد و بعد از آن

خر سیده و دانه نموت سرک باریک انداخته موافق آن سر و سر گرفته اند و خورد

مریان نموت متعاد و نماید در جای علی و نشسته متعاد بخورد و در یک نعلی انور مانند

و کجری حرم کجری و اگر از بند دست آرام شود متعاد دیکه خورد و چهار دست باید

اگر از بند آرام شود متعاد و کجری خورد و هم از از زخم آن سبب رفع گردد و کجری

منجی بخورد و بعد از آن با آب گرم خورد
نوع یکسره سبب باید

روغن دوم را در کعبه آتش نوردن و دانه کند و گرم گرم قدر قدری
 روغن و موم را در کعبه آتش نوردن و دانه کند و گرم گرم قدر قدری
 پارچه بافته کهنه آوردیم و در آن پارچه کعبه آتش نوردن و دانه کند و گرم گرم قدر قدری
 فیل ساقه و در میان آن پارچه و موم را در کعبه آتش نوردن و دانه کند و گرم گرم قدر قدری
 در آن مکان کوبیده شد و سر فلین را در آن کوبیده شد و یک کلمه بر سر نهاد و تمام
 بدن پوشیده شود در کعبه آتش نوردن و دانه کند و گرم گرم قدر قدری
 خود سوزد از بوی خوش عطر از بدن چکد و بوی خوش شود و بوی خوش تمام می شود
 از آن خود کوبیده شد و در کعبه آتش نوردن و دانه کند و گرم گرم قدر قدری

نصیب شود بر منبر جمعه در آن

تخم بنواثر گرفته در کعبه آتش نوردن و دانه کند و گرم گرم قدر قدری
 زمین بر آرد و در کعبه آتش نوردن و دانه کند و گرم گرم قدر قدری
 آن را در کعبه آتش نوردن و دانه کند و گرم گرم قدر قدری

۱۱۰۹
۵۳۹
۴۳۹

موتیالدهک لال یکله هم اکرته سائده بردارد سر کند زغ گهو
خم دغک افین رسیمون هم لاکونه در سریمون مندرخی
که کیمیند که کیمیند لاکه قام سوناه منید با جو بهل همون گرفته و عرق
بیمون سائده کوه مارکس سائده باله

بوست سزه بر عکسایه میج سباه هم اودیه لاکونه حجم همون آب سکش
بوقت خفتن حواری اند زغ نود
کل کله میج ساهنی کل کله

احسان بایک هم اودیه لاکونه خوب سائده در شیر مادرش بوشانه و مادرش
بر منمادی قرش و غنای هر روز
کار اسکا بهک سومه هواس

سید بایک بر چهار لاکونه خوب بایک نموده و شمشیر انداخته کجاولند
سرفه زغ کرده بر نریم جز غرورت قدر خولک آدره بر زلفه

نهار بخورد بالای آن باد آتار شیر کوفته نوشتد و غنای غنای
رب سیر غرورت دودرم میج سباه دودرم لاکونه شاد و آتار

گروه بنو

۲۶۵
۴۴۴
(۶۶)

۹

گویند و در دمن برادر سرفه رود چهره تر نشوید و بادی نماید
گویند اینهمه لاؤفیه بخور و در وقت خفتن بخورم کبود سرفه رفع گردد

و مصری بگوید که کافور و سرفه خاک در رفع کبود
پایله مصری جمع انواع سرفه دور کنند

سایند و بخور و محلیست
سندی سبب مرغ سیاه مالک سرفه در اندک
۶ دام ۵ دام ۳ دام ۳ دام ۳ دام ۳ دام

برابر هم ادویه بمهری اینهمه ردینم بخورند از سرفه و دمه و خفگیهای کفول رفع شود

صدف نصفه و سوده که بران مرغ سیاه برابر سرفه بقدر یکدیگر باقیان

باشیره ادرک بوقت خفتن خورد جمع انواع سرفه و دمه و زکام از سر آورده شود

اگر شمش در دهن بر سر مقدار بخورم کبود و دمه سرفه خاک و تر شود

بیل سوخته جوکار عقوق ملحه اینهمه سیاه در شیره ادرک کوبی بسته

لکه دارد بیک گوی در دمن اندازد عرق آن بخورد که کوفه لکها بر سر اندازد

برای نمونه ساینده سیاه انداخته مرغ لا اینهمه همراه آب گرم مرغ و دانه کوفه

ادویه سرفه تر لم سداد عادت سیاهان لکها کوفه و دانه کوفه

دارد و باین حد نمونک لکها شربگاه و باین اینهمه بخورند غذا بکشد

کم روغن خورد
بدان و در آن روز

در آن روز که در آن شب زرقاد افکند که نباشد بوزن لوله غذا بگری
دال مونگ

باد دال مونگ
محکم و سبک

حالت جاری
تغذیه نماید تا آن روز بعد آن مرد بگوید نهاله انشور و بر گاه هم بوضه خود بر آوردن نگاه دارد
خوراک و در آن روز بر سر ترس و بادی و غیره

نیم سبزه نیم سبزه در نیمه آن را در جوشانده آب و نمک

بدان و در آن روز که در آن شب زرقاد افکند که نباشد بوزن لوله غذا بگری

یک کوب یک کوب که در آن روز که در آن شب زرقاد افکند که نباشد بوزن لوله غذا بگری

بگری بوشانه و بعد از آن که در آن روز که در آن شب زرقاد افکند که نباشد بوزن لوله غذا بگری

نمای بنوع بر رود که در آن روز که در آن شب زرقاد افکند که نباشد بوزن لوله غذا بگری

بسیار او ملکه او در آن روز که در آن شب زرقاد افکند که نباشد بوزن لوله غذا بگری

در وقت آنکه نرگس در سایه خنک می نشیند بوزن بلبل نرگس می نشیند
بوزن بلبل نرگس احوالی در خانه تمام ادویه انداخته موافق کوی و کمری در یک زمان
بوقشیت بخورد رفع کف گردد نیم انار شیر حام
ساییده در آب بچکانی نموده بنوشند آرام شود و کف برود و در لیکن شب
نخلند مردار سنگ بنور برابری نه بخت در یک زمان
آرام شود و جلیست سنگ صندل در سحر یک لیله این بر سر برابری
در وقت صفت از زنب می آرام شود و جلیست در وقت تخم آرد و در وقت
چون بخت بر سر ای رفته می آید در وقت زنب می آرام شود و جلیست
مردار سنگ در سحر در وقت زنب می آرام شود و جلیست
در وقت زنب می آرام شود و جلیست در وقت زنب می آرام شود و جلیست
نخورد بخورد در وقت زنب می آرام شود و جلیست در وقت زنب می آرام شود و جلیست
نخورد بخورد در وقت زنب می آرام شود و جلیست در وقت زنب می آرام شود و جلیست

هم ادویه کوفته نیمه با ملاط اتریش اندک در دم در آب حل شود بنوشند مالدی
آن یک تهر حلقه بخورد کبریا که حاکم ملایک ملایک نیمه
کوفته نیمه کوفته از روغن کبریا با آب سرد شود

یکی است که بول زود بکشد
اگر بول بند نوزد باید چه قدری آب بکشد گرفته در آوند کلی تواند ریخته گیرد در آن آب
نزد حدیث شایک شاید

علاج این کرم که در جگر و کبد و انداختن در روغن صحرایی باشد نموده باید هر روز
که صبح نموده نموده غذای آن روغن زرد بوزن یک شاک میخورد باشد تا نفقت
روز میکند آن را که فرض است باید خون بند آورد
نموده باشد و باد و بخور اند خون
دوام
فرع هم جاری باشد نموده خوب است
و حکم و بای هر یک

نور محمد	سید محمد	سید محمد	سید محمد	سید محمد	سید محمد	سید محمد	سید محمد
۶۲	۶۲	۶۲	۶۲	۶۲	۶۲	۶۲	۶۲
سید محمد	سید محمد	سید محمد	سید محمد	سید محمد	سید محمد	سید محمد	سید محمد
۶۲	۶۲	۶۲	۶۲	۶۲	۶۲	۶۲	۶۲

از وایت دافتر و بیل لایح آب جوشانند هرگاه که کوه سر آب بخاید و یک
 فرود آید قدری اکبر دروید اردو ایستوس اند میر طوقی مومار را تا به روز
 بخوراند و در حورش دال مومک و نال کندی بخورد و اگر جوری تر باشد به نوز

سویا بای اثر کم باشد رفع اردو محلیست در ریه مله کوه

سومره بره کله سلا موم لکود باید اینهم از ویر لاکوفتر و یک لاک آب
 و سیکه شرفلکی وزن باقیمانده زیر آوردن محو است که بوشاند بر لاکهای
 کم گای زبانه باشد رفع کوه محلیست

جوبیده چهار درم و فندک سیاه درم گرفته کوفته بیای که کوه بند و مفت روز
 شمار بخورد بند کشاد برود و سوراخ نمیشود لعل باشد برابر که موافق کفست از
 شیر باد که و بخورد باشد سوراخ چنان نمیشود و پری از لکودم شود و دلت از نوز
 بند کوه محلیست تخم مدیکر دافتر کوفته علوه سازند

و عورت لافزاید تا اندر دافتر کنند و در دفع رفع کوه خون در آب و سیاه

کمر را بپایم ایچنه تا به رستم در این لایحه نشانند اندر در دهنه زرع گردد
 و در حین کار درم سوز و سوآدم این در لایحه جوهر که در میان
 یک نقره سیران و در جوشانند و وقت خفتن بخورد ^{در ۳۳} کسر ^{در ۳۳} ششم ^{در ۳۳} مرصع ^{در ۳۳} لایحه
 که نمیده ساخته و در غر ماد و وزن یک کسر خربخت وزن چهار لولم شدتری
 از داخله تا به رستم بخورد و در لایحه صحت شود ^{در ۳۳} خجسته ^{در ۳۳} سیم ^{در ۳۳} هر یک ^{در ۳۳} لایحه
 ساین در باره بنموده در میان یک ستراند در وقت جوشش قدی ^{در ۳۳} مرصع ^{در ۳۳} سیاه
 سائده مانند از دهنه غلط شود و در یک لایحه در غر زرع انداخته تا به رستم بخورد
 صحت شود ^{در ۳۳} در وقت لایحه مال لایحه یک کسر در وقت ایچنه ششم ^{در ۳۳} لایحه شمره
 نباید باشد باید ^{در ۳۳} لایحه سائده و وقت بر آوردن لایحه در مقدار هر صحران
 روغن زیت در لایحه شمره بی بی بود سر و تمام سر بود و در در نیم سر باشد و در شمره
 غایب باشد ^{در ۳۳} صندل ^{در ۳۳} مال ^{در ۳۳} لایحه شمره بی بی طله کند و در سر مرصع کفو
 اند و در کار مخلوط نموده بر سر لایحه اندام شود ^{در ۳۳} کرم ^{در ۳۳} کوفه ^{در ۳۳} سائده ^{در ۳۳} بود ^{در ۳۳} کسر
 بر کسر لایحه در سر مرصع کفو ^{در ۳۳} لایحه شمره ^{در ۳۳} کرم ^{در ۳۳} سائده ^{در ۳۳} کرم ^{در ۳۳} بر سر لایحه

در و کسر و د

اردک سب من لے مانتی ملیر

رومای شمع فرید کا ادا کیا ہے اس ناس مریخ کنوں کو یک مریخ اللہ شکر
اگر ترکہ در سایہ خاک نماید و لو کہ انداختہ سامند دارد قدر از ناس لطیف بہرہ در
بدین صحبت یاد گرم ہر دل آفتد ^{رویک} لہو در یک کمرخت سائیدہ خاک کشت و ناس ^{حم}
نابہر ہستہ اگر اگر گماشتہ صندل ^{حم} چاکور ملکور سائیدہ بر
دست خانہ مالہ در سر رفع کردد ^{بوت} قدخت بہر اکبر غبار شد و افق خالص و نجیب
و جزو لہو ہر جدلہ ہر اکبر رفتہ در آریست یاد گرم کہ ہر سر مالہ ہر وقت ^{بوت} در سر رفع کفو

اگر قصد دانش نمود در دست گیرد و اثر کند چرخ عوالم را که هر یک به جای خود حرکت کنند
دانش بگوید بفرمان الهی که در انوار مجرب است اگر قصد علم چرخ در میان حرکت کنند
باید که یک چرخ برین بنی بکشد و در دید چرخ چرخلی که گفت بفرمان هر یک در میان حرکت کنند
ناتوانند اگر قصد چرخ را که بیانی ببالد و بکشد در کسر او که نماید هم که بزرگ
اگر احوال زن معلوم شود که در زبان خود در جامه با او عجب زیر بالید عورت است

وزن لکستان معمول کند ای که هر پوشیده نشدند ظاهر کنند وزن لکستان شود
هر هر جلوم مجرب است زبان عموک در حایه پیمده عورت بند بر حایه
بشد انچه در عید صوم نمود باشد فوراً ظاهر کنند و لکستان شود من هر کلام
اگر در میان دو خور غلطید شش بر در شش از انکه است معلی بر در در لوزی
لسته بهاری برود فلک دارد اگر در زیر تمالی در بای و لکستان و قمر خون مند
انکه انخیان خندید که بداند شود در تمامش گفد خراطنی کنی کند و حاکم
کم بار یک استید در حایه لکستان سرخ نیمه فله سافه در حایه لوز در عورت
تو که آن چراغ بیاید فی الدی حایه از بای بر نه گفد حاکم است و لکستان
خون آبی حاکم که در حایه لوز در عورت است تو که آن چراغ بیاید حایه بیرون بند
دلوهر لکستان حایه در حایه لکستان بیضه موچه لکستان لکستان در حاکم
دلوهر افند هر چه لکستان بر در مجرب است عجب نمودن احقان حکم او لکستان در
نشد تمام لکستان بکشد در لکستان بیرون افند که لکستان حاکم مجرب است
سیخ در موهر لکستان می شوند از حاکم آوند حاکم استید نلنر حایه در در و لکستان

لوزی

بنور در دیوار نهاد و رشتن چوب بر سر کلیم از آتش نماند و کلید هم در آنند و می‌بخت
 شرح احوال است و جویست از پستان عورت و آنکه تراشیده در سر آنکه گمانند
 هیچ آن آینه لایه بند صورت یک کعبه جویست لیکن کاغذی یا مرغ در چشم
 گرفته و گوش کشیده کاغذ سفید بنویسد بر آتش دارد از هر دم رطوبت کشند و حرف
 شرح شوند و خواست طلب است آید پیاز آرد و آتش عرق او بر کاغذ سفید بنویسد و
 و در آتش کشد حرف در آتش کعبه جویست خبر آنکه بر آتش کشیده بر کاغذ بنویسد و در
 بر آتش کشد حرف سیاه شود و اگر آتش کشد از حرف سفید گردد و جویست این که
 ترکیب است از هر که لاف و بوسید بنویسد و طلب بدیگری طاهر نگه جویست و از هر که
 سیاه پخته باین ابر و هر چه جزا ابر را رفت
 در مرغ یک سیاه آرد و در مرغ آرد و در مرغ کولی بسته مرغ لاف و کور اندک های علت
 و علت است و آتش کشد آرد و در مرغ آرد و در مرغ کولی بسته مرغ لاف و کور اندک های علت
 نوای یک روز است
 این و فلان که در آتش

[illegible]

در شهر

و وقت حاجت شر از جای یکسر با آب و سرکه

در شیر آلوده انداخته تا بوقت فروختن در آب حل نماید بعد در نمره

دالانور انداخته با در کنگم روغن نموده در آب شیر با چوب آلوده انداخته ببرد

و بقیه آن روغن را در سرخ نموده از آبش برون کم کردن و در جوارق و نقل

نخورد و به کتیا کتیا گوشت و این روغن را با یک شکر همراه

شده این روغن بخورد یا چاره از روغن کتیا که از این روغن

خوردن سرکه یا کتیا در آب حل نموده و در آب حل نموده

نخورد و به کتیا کتیا گوشت و این روغن را با یک شکر همراه

شده این روغن بخورد یا چاره از روغن کتیا که از این روغن

خوردن سرکه یا کتیا در آب حل نموده و در آب حل نموده

نخورد و به کتیا کتیا گوشت و این روغن را با یک شکر همراه

شده این روغن بخورد یا چاره از روغن کتیا که از این روغن

خوردن سرکه یا کتیا در آب حل نموده و در آب حل نموده

نخورد و به کتیا کتیا گوشت و این روغن را با یک شکر همراه

هر الوجب

اجزاء نوشت دارو کل سنج سعد کوفه قرنفل مصطکی اسارون

عسل ال شش ال ال

سنبل الطیب قرفه رزق زعفران بسببه قاقله

ال للعل للعل دهال جال محارل

همیل جوزلوا آله منعی بشیر خوب نزد قند و برابر ادویه عسل
حاصل حاصل سه مقدار

یک وزن ادویه اگر را معلوم شود که هر داده اند در الحال آب گرم آشامند
و در کند تا آنچه در معده باشد ببرد آن آید خصوصاً با تخم شنبلیله آس کرده در
روغن زیتون یا آب گرم بکار دارند بعد آنکه در دهان باشد شیر داده ماکو
یا سکه آسخته بدهند بعد از آن اگر تریاق باشد فیه او الانزل منقش دهند
تا صحت یابد اما بکدرم نزل بازیره سفید سود و یا لوده بدهند صحت یابد
بکینوس گفته که سیح چیز در حرب عین یعنی در خاریدن چشم النفع از آن
نیست که بک حشمت را بگردانند و مازوی کوفه و بخیته رویا شد و این را
از علاج مجرب گفته اند و بعد از این در او چشم را بوشد ساعت
و بخوار رود و گفته که از اصل منتقطع میشود و اصلعود نمیکند و مداومت حمام
از النفع تدبیرات است نوش در او فیول از هر یک نیم درم عاقر قرقا بکدرم نمکوفه

و بخت دندان که خورده شده و بسیار درد میکند باید بهار و این
درد و درت کسین درد نظیر دندان اما احتیاط باید کرد که بگوید در دوز را که
افزون و نوشت در هر دو خط هر است دیگر آنکه اگر در هر دو دندان کند
از آب سرد و هر دو از سرد و از سردی اختیارات نکند که که مراد آن شرح
است و از امراض مهملت نمیدهد و افع مشهور و بعد از وقوع از سردی
که تمام خلص شده است و آفت دیگر آنکه بعد از گذشتن دندان اگر احتیاط
کنند محل دندان جراحت شود که هیچ تدبیر علاج نیابد و مناصور را بخاند و دیگر
از جمله آفات آن است که اگر دندان بیست باشد و از جانب بالا و بیخ آن محکم
بوقت کشیدن آفت عظیم است چشم را و خوف نزول است پس در
کشیدن دندان سالم بسیار مایل باید دید هر دردی دندان نباید کشید در
درد دندان اجتناب از زشت خوردن باید کرد و دایم سیر نباید خورد
پوست بیخ آنکه آب سوده بخورند و هر مار را دفع کنند پوست بیخ آنکه و بیخ فک سنگ
برابر سوده آب بخورند و هر مار سیاه دفع شود سر الا که در در مغرب زمین هر که از دم بگذرد
بمیرد اگر آب سوده یا بیا سوده بر او بکشد که نهنگ یا کدوی حیات که با آنش می کشند و بر او
زخم نهنگ تا هر یک را از سرایت کردن نگاه دارد سر الا سرار

ب غول از کتاب طب و جان
چون کوزه خرف آب بنیده بجوشد
از راه از این آب بخورد

بسم الله الرحمن الرحيم

حسبي الله نعم الوكيل نعم المولى ونعم النصير غفر الله لنا ذنوبنا واليك المصير وافوض امرى الى الله العليم بالصواب
مستورات راحوا هذه ايات بعد فراغ از صلوات بحکانه بعد هر نماز صد بار بگوید مفید فواید از این است
اگر این قدر بخواند تا نعم النصیر خواندن کفایت میکند با وضو و غیر وضو

این مناجات درست داشته طور و جا بخواند بعد فراغ از هر نماز کفایت میکند با وضو و غیر وضو

ربنا لا ترغ قلوبنا بعد از هدایت ما و سبب من لذت رحمت و در بنا آید جامع الناس لיום لا ريب فيه ربنا
آتنا الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار حضرت علی علیه السلام فرمود که در هر روز صد بار بخواند
میخوانند در جمع صلوات از رافعی و طوعات ربنا ظلمنا انفسنا و ان لم تعف لنا و تحسن لنا الذنوب
ربنا اغفر لنا ذنوبنا و اسرافنا فی امرنا و ننت اقدامنا و الضراعی القوم الکافرين ربنا اغفر لنا
صبر اذ ننت اقدامنا و الضراعی القوم الکافرين ربنا ما خلقتهم باطلا فجعلناهم عذابا
ربنا انک من تدخل النار فقد اخرجت ونا للظالمین من الضار ربنا انما سمعنا منا و یا ربنا
لما کان ان امتوا برکم فامنا ربنا فاعف لنا ذنوبنا و کفرنا سیأتنا و توفنا مع الابرار ربنا
و اتنا ما وعدتنا علی رسک و لا تخزننا یوم القیامه انک لا یخلف المیعاد ربنا انزل علینا ما ندره
السما و تكون لنا عبدا لا و لنا و آخرنا و اوسع منک و ارزقنا و انت خیر الرارقین ربنا لا تجعلنا
فیتة للقوم الظالمین و نجنا برحمک من القوم الکافرين فاطر السموات و الارض انت ولی
فی الدنیا و الآخرة لوقتی مسلما و الحق بالصلحین و یشتفی صدور قوم مؤمنین و یشفوا و یملانی
الصدور فیه شفاء للناس و ننزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للهم مؤمنین و لا یزید الظالمین الا خسارا

وإذا مرضتم فهو يشفين قل هو الله الذي آمنوا بهدي وشفاؤك كشفنا عند عطاءك فيه كل يوم حدده ربنا
 ابن آية را در روز ببارزه وقت ما باره خوانند علی الله ان يجعل منكم ومن الذين عاديتهم منهم مودة طواله
 قدیر و الله غفور رحیم

شیفته قوت خضیفه بیخ سبهاو پوست درخت سبیل مکو افلکی بیه کو فته در پتال جشدر شیده
 بطریق چوده او غفر کشد بر قضیب طلا عا سید و ایشقه کوفه ۱۲ دانته از انکشت باور
 طریق خفی سرکه انگوری صفت آن بیکو یکبار کشش شب در آب یک تارتر نموده صبح بعد آن
 رمان یعنی آنرا ترش بکشد که
 در آوند حریب بکشد و آنرا
 و بعد آن آب
 و آوند خالی
 سائیده بعد در دوفلو س بکشد ازین گرم اندارد و هم یک عقد سیر سائیده همراه آب آنرا بلیند از دصبا
 در شیشه سر کرده بدارد چونکه درین کشش بلای بعد صاف نمودن آب بلیند از دسر که خواهد شد
 سرکه قسم اول خواهد شد و الا آنرا تازه بپاشد آنرا درانه ترش گرفته بعد در دوفلو س بلیند

از آب منجم نم که در وقت خود مانند کف در ظرف برآورد و در وقت که اندازد فیض آب خود
 باز فرو می شود و در وقت که آب منجم بر آید در ظرف دفع و یا در معده فرو می کشد
 خواجسته ای که از آن قدر برآید که اندازند آب منجم بر آید و در ظرف دفع و یا در معده فرو می کشد
 که شکر می کشد از بل با گل که در آن کوبند در وقت که از آن در ظرف دفع و یا در معده فرو می کشد
 در آن از بل که در یک کاسی نماید و در ظرف دفع و یا در معده فرو می کشد

الحمد لله رب العالمین
پس خود را چیده بردارد و یک خود را در زیر پاهای خود
علیل فرورد سفید کند

دو آرد و ادیف تو با بخت هم در محراب دختر جهان نایب نیکو دهنه بلیله

در آب لیمون سائیده لیس کند
برای دفع قیظ و نفوس خور و غیره و معوضه دهنه کند
رنگ و برای اسهال یک شکر نمک چربیده طریقه اخذ نمک که در حوضه خاکستر
در آب گامت بعد حل کردن دهنه صبح از خواب بطریق تقطیر بگذرانند آرد فاش را در
طرفه جوش دهد تا نیک منقذ گردد و نمک درخت الکله عشر گویند از این قوی تر
و مقوی دهنه قدر در و برای اسهال یک شکر طریقه اخذ به سوره معین تکلی

مرهم بثور و قروح غیر قروح با دفرنگ باغ و دهنه زرد بوف گم - مار شکر ف ۴
کافور سه ماهه موسم کاوله اول از روغن دهنه سوخته گردانند بعد موسم اندازد
بعد شکر ف انداخته فردا در بعد اندازد گی بابو مانده باشد که کافور انداخته
حل کنند بر او دام مالش کنند زرد آرد بزر بر آورده باز در فرصت صبح بیا ندامان
با دفرنگ از سر رساند حافظه حشر با دفرنگ سه ۶ ف دهنه بلیله کرده در آب
ترجمه که غیب نده کرده بر آورده باشند لطف کرده وقت سائیدن نمک صوری
اگر بر دهنه بلیله بکنیم سه اول سر در جو گوگرد ده باز دهنه شود تا آب سفید

از سس جدا شود بعد اول بر و در خوب بید کلار انداخته با آب
 انداخته بعد کرمه مذکور و سنگ صری با بیدار انداخته اگر مکرر
 هم بر سر و سنگ صری در آب فقط آب بید و کثرت آن در سنگ کلاک کرمه
 سورت زوال الما باشد حصص میران و معنیان را ای کرمه چهار ماه
 الکحل دو بار و بار دوم را بید مفید و قوی و حافظه چشم

هواش

منجربات حکیم همبر و سنگ جهت جمع ف و خون و عظام و برص نافع بر کسنا صندل سرخ
 چرامیت تلخ برک و رخت نیم برک و رخت نیم مذکور را در یکیم پا و آب بپوشاند تا که چهار
 پنجفلوس آب باقی ماند صاف نموده بنوشد این مستعمل تا چهل روز است و الله تعالی صحت
 برک لبون که مثل سرپه و کایغ با ساسی باشد مقدار هشت باشد با چند فلفل شیر و بر آوده مجزوم چهار روز
 بنوشد نفع دهد است بر بخش حور گفته برک بر کهور که بیل می باشد و برک مثل سم اهر و در کثرت می خورد و کندم
 میز وید مقدار شازده با چند فلفل شیر و بر آوده تا چهار ده یا تا هجده و کروز مجزوم نوزده روز
 هم می آید و نفع بخش حضرت مولانا فخر الدین رازی این را نام برک کل حیات وضع فرمود مجزوم را اکثر شربت الکامر میزنند
 یک پیر زال قصاره را اسهال بلغه چند هفت روز نماند این دوا خورد در یک روز به شد هلیله سیاه نبات غیر بریان
 زنجبیل بادیان دروغن هر سه دوا بریان ساخته چغندر کوند افنون همه ادویه در بقیه دروغن کله
 تخم ص ادویه سابقه مانده باشد و سفوف مرغین ساخته باب سرد فرو برد

سنبل سپید دام را در یک خشت کهنه و پیرا حرق کرده یکدام افیون خالص سطح کرده و سنبل را بر آن
 نهاده یکدام افیون دیگر بالای سنبل سطح کند بعد یک سکور بطریق سرپوش نهاده گردان از کل بند
 کند بعد آن خشت را بر دیگدان نهاده زیر آن آتش کجی کند تا یکبار شکفته خواهد شد یک برج
 دریان جهت جمیع امراض بادی و بلغمی نفع کند از اجاله خان حب غیر مجربش و او شان را از آیت
 ساکن هر دو و مجرب می‌گفت دفع ناصور اگر استخوان کربه پاشیده در موضع ناصور مالده شود
 ترکیب بادالحم غذای است لطیف و مقوی دل و روح حیوانی و نفی اعاده کننده قوت
 و رفع کننده ضعیفی امراض مزمن و خوردن سهلات و نزف الدم و قصد و جماع و امثال آن
 باشد و در سرعت تقویت هیچ بان نرسد خاصه که با قدری شراب بود لغو و بالبدننها
 جگر که شراب حرام است بگیرند گوشت بره یک ساله در بعضی از نسخه در گوشت بک و مرغ و امثال
 آن ترتیب میدهند و گرسن آنکه گوشت طیور با گوشت بره جمع سازند و طریق اخذوی است
 کونه است یک آنکه گوشت از جگر جدا کرده ورق ورق نموده همراه بپزند در آب شیرین بجای که
 آب یکسان شود ای غلیظ گردد پس در قوع انبلیق عرق بکشند و برای مزاج حار و دویه بارده
 عطریه و در مزاج بارد و دویه حاره طبع دهند بعد تقطیر نمایند دوم آنکه گوشت بزغاله یک ساله
 بگیرند یا بره یک ساله سپیدی از وی جدا کرده سرخی را کباب کنند و اندر پاشیده سنگین
 کنند و اندک کلار بر و چکانند و سر پاشیده پوشند و بر آتش نرم نهند تا آب از گوشت
 جدا شود و گوشت هنوز ناپخته آن آب از وی بردارند و گوشت را بیفتارند تا هر ترکیه دارد بگذارد
 و گوشت را دیگر باره یک جوش دهد تا ناپخته تر و خوشتر شود اندک نمک کشیند و خشک اندازند
 و بدین وصف حب فخره در سبب قی این طریق گفته و احقر بکر این را بمردم فرموده و نفع وی

داده بود

ناله

بیشتر

بیشتر از قسم اول سهو نمود سیوم آنکه گوشت حلوان فرجه از چربی پاک کرده
 یا گوشت سینه در آن فریج و دجاج سمینه بقدر بخود بینند و اندک نمک و سرکه
 در وی آمیزند و اگر مانعی نبود این گوشت بدیک گذاشته و درین دیک را تخمیر محکم
 گرفته بر آتش انکشت نمینند و دیک را حرکت میدهند و قتا بعد وقت تا محترق
 نشود و پش پش کنند و آب از گوشت جدا شده بگیرند کذا فی شفاء الاستقام و اینکه
 گوشت را در آن بجوشانند و بدون منقطع کردن بدهند چنانست بهر است قوی
 در اثر و سریع القوی است نسبت باء اللحم خنیا مردانه است چه سرعت نفوذ را
 لطافت نافذه شرط است اگر چه بعضی اطباء اطلاق باء اللحم برین کرده اند

چنانچه
 و نسخ فصفه العبدان
 و شوم با سوسه و عرق
 بر او دهنده کشند

مصلح ادویه حاره و طری در ماء اللحم هو تو درین مکده ۲۰ ف بهمنش مکده ۲۰ ف شفا قائل
 تیز بابت ۲۰ ف تخم شلیم ۲۰ ف اول گوشت را اندک جوش دهند و بقرع اینق بکشند بار دوم
 ادویه انداخته بکشند و فلوکس نرفته باشد به قول احواله خالی حکم الله تعالی

از صفت حکم بار
 است شفا فصفه العبدان
 و شوم با سوسه و عرق
 بر او دهنده کشند

نمی بواست برنی الجرب حنا عقیق نبه توتیه هر سه با یک غوطه در نیخته پی بگرد و غوطه بگرد
 دو فلوکس بر آنرا جوش داده و دوا را بیزد و جب بپزند شربت نصف شفا قائل
 خورد ۱۲ بار و ریاح البواست ۱۲ ان العصاره را کوفته جب بقدر آنرا ریزند و جرب است
 بر آتش ریاح و وضع در آن فل و وضع الملح علی المقعده موثر جدا و ابل برین دوا در
 گاو غوطه شکر مثل آن داخل کرده و دوم باب گرم فرو برد و جرب لا و جای ۱۲

تخم کنوج
 چنانچه تخم
 شونیز اجوان
 حله

شخم چون مقور جرب نه صید بخت ^{سند} بر گشتن کا ^{سند} سنگ ^{سند} همد زرد شکر ^{سند}
 برابر همه ادویه روغن زرد ^۶ کوفته خوب گرم نماید و تمام ادویه ^۶ کوفته بخته در روغن
 اندازد و بچوب امیز خوب نماید پس بخلر از آتش بر آرد و بوارد و در صبح و شام بقدر گرسنگی است
 بر آب کوفته فرو برد ^{۱۲}

العینی والجن تأثیرهما ثابت بالنصوص والتجربة ولا
 يلتفت الى الفار الفلاسفة والمعتزلة وربما اشتبه امرهما بالامراض ولذا اوردناهما
 وروى عنه ابن عبد البر ابو نعیم عن جابر بن رافع عن العینی لیس دخل الرجل القبر بالجل
 القدر و به یفسر الآية وان یجاد الذین کفروا یزلقونک با بصار هم
 مما سمعوا الذکر ویقولون انه لجنون وما هو الا ذکری اللعین ویرثها
 المعین ورفی النبی صلی الله علیه و آله وسلم بقوله اللهم اذهب حرما و بردا و صیها
 ثم قال قم باذن الله وراه النفس فی ابن ماجة والمستدک و اذا غسل العانی وجهه
 ویدیه ورجلیه وصب الماء علی المصاب برئ وان امتنع عن الغسل فهو عاصی كما
 الحدیث و الفاتحة و القلائد الاربعة نافعة اما الجن فاكثر یؤاخذ بها فیمتی ^{الایمان}
 بالنظافة و التظہر من الجنابة و الطیض و قد تعبت بالطفل للتناسب فی لطف ^{الروحانیة}

لافتقار
او افتقار
لافتقار

روغنیہ عزیرا احمد اور میرزا غا ابقون کو دتہ جیتہ اور ازمنہ تا کمر جب بنام شریعت و احوال و دین و تقویٰ بعد ہفتہ کی منتظر

بواسیر شبت بر بآن لوزی ناخته به در ساسانه قند عسل آرد و صفت مفقود جابر سازد و هم بپزند قطار

هر سه لاله لاله لاله

شفا و مقرر کنیم نفق آب با شرا در زید بند در اگر از پی ادویه قند بخوراند بسیار فایده در برده بواسیر پوست بطلد

سن بر کنیم شانه عسل صفت کوی بند خوراک یکجس موکوثر براده ناخته اسب نفقه و مویا سفید

توده توده توده توده توده توده توده توده

مغز حب السطین ادویه کوفته در براده مویا نیمه بیان شسته یا در ناء و مغز انداخته مثل شمش جنت

روغن چکانه صحران نفوذ اسکی و شیمی کمر باذن ادویه در ۱۲ بر سوزنک ریخته بر کشتول اردو

کوفته نیمه صفت پور سازد و قف صبح بپزد و نوشد برب است برای قویا و در کمر خراش بسیار نافع

آب پیاز آب آردک آب لنوار مگو نیم آثار عسل نیم آثار نیمه در شسته ناسته آرد در آفتاب بند صبح و شام

یک قهوه خور بخورند در هوا سرد گرم نافع عجیب ببارتقویه بدن و تولید و دفع جریان آن بحرب

تج کثیره کمری مویا مویا سیاه برابرم کوفته نیمه قند نیم توده آرد در با شیر کاد و خوا

در نه درجه، مویا نیمه، مویا نیمه، مویا نیمه، مویا نیمه، مویا نیمه، مویا نیمه، مویا نیمه

سختی اشک اجوابی و اجوابی خراسان و اجود مویا سیاه مویا نیمه مویا نیمه مویا نیمه

سیماب قند سیاه کفنه شش سال اول کلاه بلاد در دو نفقه ادویه ناخته و سیماب خوب تا یکیکه

کوفته جهام قدر کما خود بند و از صبح یکجس در صغرات زبرد بریزد آل مویا و شیر باقر نیم توده

سج سیمانوار خورده یک بریز نیست سختی اشک شبت بیان نیمه توتیه اول شبت

طرف فراخ انداخته با در پی آن توتیه بند طرف را بنداده در پنج نهار ابله جلیک بوزد بعد از شام

بسم الله الرحمن الرحيم

مستغوی منزلق و غیر منزلق

مجلس اول
در بیان احوال و اسرار
عالمین عالمه
او

محررات احمد زید خرد کما وجهت لقی و غیر ز لقی تقویت میدهد کجند سیاه مغرم سد اخیر

چونکه بکذات شوند عاقر و حاسیده ثانی است نموه باز قدر که هر ل نهوده ملک بوتلی کرده بالای

ان قدر روغن سیاه چسبانیده از آتش گرم سیدوه با آب و کحاده تا دو کپهر میسوزد باشد بر

اندام مخصوص و برخی را آنها و عانه و فوطه بکند و از سستی بآب سرد احتراز و احتیاط نماید

ساعت روز چهارم متصلا در عرق کرد و نوره سیاه انگوزه میرا که قسم خوبتر باشد شده

در کینه ناسه روز در جمله شش روز صحت یکا روی نماید در چهار جا کج آید ۱۳

والله اعلم

سبحه لورد و مولی در یک نثار آب بجوشانند چونکه سه یا و مانند قدرت یک از حمام صاف نموده

مکد و بارده سوخته و از باره آب شیر گرم کرده آب دلت بکنانند و باره از زغالش آید

وقروح السدرا
م مفيد

فانته شفید اردن خود بر این خوب بد یک سینه نگاه دارند در کرد و در کرد

کشم فلوکس

مسکری محرمی خف

نخ دیوره صمغ عربی لادن حنظل

سازمان ریویز محاسبه ریجیستر

صوب کھل کر دودھ بھر کر کھانا کھا دیا

آن اگر قدری شیر بوسند بسیار خوش است و الا این شیر را با قند

والباقى من غيرهم كافى

از غنایات غیب در صورت الطهر شیخ صاحب جلوه الکلام

برای آنکه نه رغل بلای گویند

زرد چوب انبیا گیرد صابون کوکل همه مساوی سایند در پسته کرده

کم سازد و بر بغل بندد و از یک آنکه بجاک را تلید کند آن را در دهان

برای طحال قند سیاه لوله نوشادر ۴۴ شوره قله ۲۴ ریوندر حین ۲۴

صبر سقوطی ۴۴ همه را با یک نموه آب بقدر خود حبسند و صبح و شام یکبار

نما و در موافق سن و نسل بیمار بدید غذا کجایی نموند دهند

صبر بزره برادر دینه بلخ ۱۵۰ نافع و درست از درخت بلخ کلانان را مفید	سفوف لبله ۱۴۴ فلفل سیاه ۱۴۴ بیدر در شیر در معش و بزبان ساخته در پوتلی
--	---

بسته تا سجد غلاظت شیر خوشامنده برآورده باشد ۴۴ در شیر ادک است مقدار کوکل

بلکه خورد تر بسته نگاه دارد اطعام نهامرت و صبح و شام حیران من و نافع

تعلت در شیر بزرگ کرده در سیه شک نموده کنیم توله آرد تخم نمر مندی کنیم توله

صفحه ۹۴ لک شسته و صوره سازد بسته میدارند توله نبات برابر در شیر خام

برای مجده دم نافع کتک در مصالح اسفندی اندازند و تلخ میباشد فلفل سیاه ۱۰۴

۱۴۴

۸۴

دری بالکادان

مسابه

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

25

4

هوالوهاب

الطوبى
لعدیه

نسخه اراراکیل صحت سائل ^{بله} نخجوان و اول بلد اتمت

یحیی باوراق الخروع خمره انار و یسحق ناعما و یجعل فی ثوب و یلبس و یغیر علیه حتی یمخرج منها الماء
من نفس الاوراق لا یخرج الماء من خایج فیسقی ذلك الماء موازی عشرة ربیات لمن لیسعنه الحیة ویلصق
على موضع اللسعة ثم من الاوراق المسحوقه المعصوره یسیر و یاذن الدلقا ايضا للناس صور

جوت جها و که سبز باشد کونیل و بکیر داز برکت خایه کرده قطره قطره کن مقدار هر قطره چهار انگشت هفتاد
یوست و دانه خشخاش یعنی گوشتار آب در کام قطعات ناکوفته بالوست کوفته انداخته و آب ناکور
نمناز ۱۲

انداخته خوش و ده تا یکنم نار آب بماند قطعات بالوست بر آورده بپزد و آن انداخته و حق بکوب و حایمه بپزد
در پائیل انداخته باز جوت نذ تا غلیظ گردد و در ظرفی دهن کشاده بدارد و در ظرف جوت نداده هم
ناصو که در کوفته باشد و آن نخجوان سکنه شود از پنبه فیکه کرده بدان مهم الودن دروی نهنگ فیکه صبح و یکم
کوت دراز میزداید و کوفت نو میزد و یاند و فیکه هر روز بمقدار هر ناصو کم کرده باشد که سال باشد
به شود سال سیم بریل در زبان فرنگ عشب را بوسند ايضا دواء للزمن و کهنه با و عشب منور

بسفاج پسته	ترید تراشیدن	سندک	سولف	صندل سحر	شده خالص
سوارز مع رومه	مع رومه	مع رومه	مع رومه	مع رومه	مع رومه
نبات سفید	عشب کهنه کم خورده نباشد بلکه وقت سکن ببرد سکنه مع و وقت سکنه بنبار				
مع رومه					
نخیر و که علامت کهنه است	جوت حین که رنگ کلار داشته باشد و از سکن کلایه کم سحر رنگ طاهر				

کریم خواهد بنام دسوازی عرصه روزه ادویه کوفته و بخینه بچون کرده صبح و ام مقدار مناسب بخینه
بخورد و منار احابت و عصیان طبع مثلاً غیر مجرب را مقدار دور و دور یک بار بپیمیزد از ترش و بخینه
و سرخ و شیرین غذا چوزه مرغ و حلوان و نان کندم خمیری بکند باروغن و مقدار دور و دور
در دوا لفظه نار آب تا یکبار سبب شود تا که شربت نار آب بکند آب بکند و خواهد برآید بخینه بدالو
وقت لشتنا همان آب شربت تا چهل روز و قبل دوا در سه جلات از سنایک و شربت و منفی
میداده باشد بعد چهل روز یک جلاب باز دوازدها و شربت و منفی بعد دوا موقوف کند از پیمیز
از بکورات و جماع دایم لازم الا خواهد بود و در هنگام بیسج اخذ این دوا منار و در شربت منار و نیک
مضر است الا لاموری نیک بریان اندک برای طحال که در این است نیکه تهره مقدار سه خود در باره از دست
کیل نهاده بخورد و در سه یا اسهال آید به شود تا بخورد هر چه خورد بکهار نهاده باشد روز یکشنبه
ابتدا معالجه کند بعد شربت بار یکبار بخورد برای آنکه عرق لیمون کاندی حمه رومه رس در کف بخیل
حمه رومه شیره برگ بخت کشیاس میده برآورد حمه رومه سم الفار که عوام سنبل کهار گویند ۲۰
هر سه شیره مخلوط داده در کمال سم را در شیره مخلوط باسد تا چهار یا سه بخت بخت هم شیره منجز خواهد
از صبح سیاه قدر کم بخت بندد یک صبح چهار و یک بخت وقت خفتن خورد و در دفعه غذا ادا نمونک
و نان کندم باروغن هر قدر که دل خواهد و کجری باروغن بسیار تا هفت روز پیمیزد از بقولت و بسیاری
در ترش و شیرین برای دهم در کوندر و بخت مقدار نیم فلور شمشهد و مقدار نیم کافور

انداخته از حوز رویه سر بهین رده ناهشت باس است آهسته باسد و در آستین
 توستر باید و توالی بداند که بعد از بارش وقت شب فترت شود مضایقه نیست یک میل
 صبح و یک شام در حین اندازد برای درز که از ضعف مود باشد پوست اندرون سنگدان
 مرغ رنگنا نه که مثل کاغذ بر تمام سطح باطن سنگدان منبسط میباید و از بر کشیدن
 بر کشیده شود و آنرا ناچسته گرفته باده فلفل سیاه خوب بپزداید و دوازده کور
 بنزد یک صبح و یک شام بخاشیدن فرو برده شود در شش روز الا یک مرغ اگر نماند باز ذبح
 کرده پوست بند برداشته بدستور پیش روز دیگر کور را خورد اگر چه کعبه باشد به نوبت مجرب
 خاکستر ششم تر باشدیدن روانی خون جراحت را القطاع دهد کذا کذا کذا کلاه نمد مغولان و هو
 الفع من رما و بر الابل سجناع لفظ ترکت ترجمه الهندی ساد هو یعنی زوج اخ المملوچه
 نیشمار دال ارد در هفت نیش شیر خالص تمام شب تر کرده بدو صبح از میان شیر قشر بر آلوده دال
 سق در سه چرخ شکست و میدوده در حمام بلبل بخیه کرده شد بورد نیشار بیامیزد بکنیم باو
 تغلب که بعد کوفتن و پیکاش در آفتاب بخاله آل را خشک کرده باز بگوید حمامه نیز کرده
 نیز بیامیزد بکنیم سر شیر کا و آلوده خوش دید و مقدار چار رویه از مجموع آدویه
 مخلوط اندالفا تا که نصف شیر بماند و در آورده شکر کم نهار بخورد تا ایام که تمام آدویه
 مخلوط خورده شود از جماع و ترش و بقول محترمانه اغذیه خوردن رقیق را غلیظ کند و موی

بسم الله الرحمن الرحیم

برای ضربه صبر کندرو انشا ملدی صابون ادویه کانه مقدمه
اف تحه او اف ریح یک دارد

را کوفته بخیته و صابون را ورق ورق تراشیده با ادویه آمیخته در پاوشناب قندرتند میزند
تا که غلیظ شود بر بارچه دونه که موازی موضع ضربه باشد تلطیف کرده بالای موضع ضربه شکر کرم
بجایند در شراب شادی ضرورت است و منزه آب نبات بعد چهار یا پنج ضاد
تبدیل کرده باشد تا چند روز را کامل صابون استخوان تروده مکرر شده بود بود
یکماه این دو احیاناً ندیده شد است دولت للنگ گرمی او لمسه فقر دن فرقتاً
صاحب دولت کم ندارد از فقر چه فرق دارد امساک زعفران ۶ ماهه بر پاکت افیون
۶ ماهه سورنجان بارچه کلان کبرنج برکت تنبولان می شود سورنجان را خرد کرده زعفران
و ترپاک در وی داخل کرده از خمیر هر چهار طرف مغلف کرده در آتش بدارند چون بخت
شود بر آورده کنج شک نزد بوج کرده شکم شکاف نموده سورنجان از خمیر بر آورده در شکم
کنج شک نهاله در روغن سرخ کرده خوب بریان کند بعد از روغن بر آورده در بان
دسته مع استخوان با کوفته مقدار کنار کلان چنانستند یک حب چهار که می کشد از مجامع
بخورد امساک بخشد چهار روزه مرغ در آب جوشان در روغن مال کرده تا که کفش شمارد بدارد و در مال
برون آورده در آب سرد کند و از چینه ۴ و مصلح ۴ ف کوفته بخیته جدا جدا بدارد
یک یک چنگ بر دهن به صفا انداخته نبوت یک یک هر روز از نو زد کند تا چهل روز بخورد و از ریش و بله

جبهه قوی

وقتی که زانهاست مقوی فتن از جناب الله بخشنده دام اقباله قوی الهی
 نعلب ف رومی مهکاف دارچین ف موصافید موصایاده ربیبیل ف مویس ف تخم کدو
 تخم ترب ف تخم یاز ف تخم سلم ف تخم بلبلون ف مویس کوچی ف مویس تهریزی ف صمغ یلاس ف صمغ دکن
 خراس مار مونا دام ۲ ف مونا جیل ۲ ف مونا اخروت ۲ ف شهد ۲ چند ادویه مغزات
 علی حده آسیاده باقی بگوید و شهد مقوم ساخته اول در کئی شهد مغزات اندازد بعدد سفوف
 بار یک دره باقی ادویه اندازد و همچون رده بدو شربت تا ۲ ف از یکفلوس و یکتار شیر زم بالا بنوشد
 و اگر یک زنجبیل در شیر بوشند آن شیر بوشد و خوبتر است و همراه اکالین دوا که در وقت صبح بهار
 خورده وقت شب در همان ایام ماکند بدن اجرا کند سیاه لوله ماکنکن لوله مغزید یا خیر ۲ لوله
 بپیراهن آتش اگر علی شوالا موقوف عاقر قرحا ۲ ف نقل ۲ ف کهنو کچ سفید ۲ ف چارچیر
 مقدم را بنا بر دهنیت اول آسیاده و سه خیر مویس حد آسیاده بعدد یکجا رده باسیده نهایت سه
 سازد بعدد یوتلایه در طرف آینه یا پیت که بر آتش نهاده باشند و باطن طرف که مقام تخن
 یوتلایه باشد از تیل جنبیل اگر بهر سالا از روغن کجند حرکت یوتلایه را کم کرده در را محاذ کند
 جمله تن در را لاسر و سینون را معاف و الا تا دو کهر وقت خفتن محاذ کند کور هر در در کف یا یوتلایه نرم شود
 و ادروی متحرک باشد بعد فراغ از محاذ همان یوتلایه را قابل بستن بر در نموده گرم به بند و سوزن
 نیز معاف و الا محاذ کند که اثر رسد مرصا یقینت غذا مقومات بر مینازد ترش طلا مغز حاکوته
 ماکنکن کجند سیاه بپیراهن ۳ ف عاقر قرحا ۲ ف نقل ۲ ف زهر تریلیه یعنی بنیسی سیاه
 ۱۰۰

فقد
 در وقت صبح بهار
 و در وقت شب
 و در وقت صبح بهار
 و در وقت شب

منوچهر سداخیر منوچهر عاقر و خا و قریفل و زهر یکجا باشد بارخ دهنیت دارا دویه یکجا با
بعد یکجا کرده باشد خنا یکبار یک شود بعد مثل کشیدن روغن از منوچهر دایم ازین دویه
روغن کشیده در شیشه بدالو قدر یک سه دو سه یا کشش کند انگشت کم کرده و یک سه چوده
بر یک شنبول نهاله انگشت یک آلوده از آتش انگشت را کم کرده بر ذکر کمال بعد تا از خون
که بر یک ماند از آن روی بر یک را حرکت کم نموده بر ذکر کنند صبح یک یک روز متواتر کند موقت خواهد
روغن کشیده و کشته و شنبول است وقت انداز لغت کمال و این طلا در ایام اخیر خوردن دوا کند
و موضع سون و سر محفوظ دال و تا اکل دوا از جمیع بر یک کشند مزلوق غم را مفید بحر قابل
از محمد بن فضل ابراهیم خان عتوقه اما یک شنبول پنج تا بستر لونک جای اهل جا لونیتری دهنیا
کبیر دال حینه مرغ سیاه سونته سلا مول کسوری با کپور سه ساله الاخر اما یک
ریره سیاه سه ساله اما یک گوگرد اما یک کباب حینه غلبه صحران اما سه موصفا سفید اما یک
مرغ جوان گنانه را نه رانده و ساخته از آتش در فصل و محل فصل باشد پاک کرده گوشت را در دادن
دسته قیمه کنند و ادویه با کوفته بختیم هم در وقت قیمه دادن اندک اندک انداخته مخلوقه باشد تا نافذ
در اجزاء گوشت شود و در بختن ادویه کسور و کافور مستحب است بعد در چهار تا آب در یک با کلی
انداخته بپزد و روغن بکنار بخته نیز همراه اندالو تا که تمام آتش بسوزد و وقت جوش شدن
سر یک خام کرده باشد روغن را بطریق تبار فیض بدالو مقدار ده فلس همراه مال هر روز بخورد قدر تلخی خواهد
داد و روغن هر چند بماند متغیر کرد و عصاره یعنی کنجاره مرغ که مانده است با آغوش با کوفته در کوزه کرده سبک

بیت قریفل
سه طلا

در دهن کوزه کرده در سفال سوختن نموده دهن کوزه و از کوزه بر آورده اگر که کوزه را پیش
 از وخته در کتور یا بین دهن کوزه داشته روغن کشد که بقیه به نفعش باشد تا مفت روز
 سه هفته ام که از باغبان بر خیزد و اگر ادماخ که از گوی بار خیزد و سه در خرمن کاسات روغن نکند و اما
 یک دانه محبت است باقی سه ماهه به میوه و کریمی آید و اما ساقه نیش که باران بگذرد و طلا آید
 حجر مخمخ جیحوز موزده بنای طنطور در ای ابریشم جمع کرده سه ماهه نیش می باشد و بهر نده
 با کور جیحویه که خوب کج سر باشد و خوام بکوی دوست بکوشد و هم با شاید بدین بهانه بگوید
 و زیر الش ای عند لیب نادان دم در کلو زدن و کوشش است تا تاب فغان ندارد
 نواب غار الدخان در عشق غنه میگوید که جماعتش تلک لونه را آزاد کسوی معلوم نمیشد
 نهو حاد کسور و جواب بیکم به به چین جور کشت به تمهین حاد کسور است بدکم بوی کارگران
 فرکان
 سفوف بر زخم دهن و لب که مرهم نرسد در در کند در یک روز و سه بار به پود پود کلان و چخته
 کرده کوفته در کاس باریک چخته هشتکی سه ربع ف بریان کند و جامه پیز کند و کتفه سفید که پیز بالونید
 یا اگر هم نرسد کتفه مشهور جامه پیز کند سه ربع ف مرد است که جامه پیز کرده و چخته از سفوف
 در در کند لاجل ریل الکلیه کان العله لا صف الدوله فعالمجوه بهدا اطباء الفرج یوخذ فحل منوان و غیر
 اوراق و کحف الاصول فی الشمس تجفیفاً و یا فحرق و من راودا بحصل الملح کما هو الطريق فمنه
 ایضا

۲ ماهه لعطی للعلیل نهرا و الاخذ الی الی کل المبلغ الی سبعة غامته الی احد عشر من لوم
 یبرء اکل هذا الملح موهبت اللہ بخش خالصت امام اقباله برای کثرت رزق و رجوع خلایق
 آجبت یاجتر نیل بحق یا باسط هر روز سه بار و یکصد و بیست و چهار
 به نیت زکرت یا چهل روز در وقت معین بظهارت بدن و جوار و مکان بخواند و نماز
 بخواند انمعه باشد و در دوا اول و اخر وظیفه بخواند باشد و هر روز در وقت معین عجم
 و در وقت یا باسط موهبت مرقوم ذیل با ظهارت مکرر بر کاغذ نوشته غلوله یا در خیمه گرفته
 مایه یا و در جانوران آبی را میخورانند یا شد بعد جله بکفش مکرر کند و هفتاد و دو بار
 اسم مکرر مرقوم صدر بخواند مادم زلیت بالفتا یس و مغز باشد نفش مکرر این است عدد دها
 مختلف
 مجرب تناسل و لغارت و زعفران و یرم نیز دیگر حلا ۱۲
 و جمالی درین عمل هیچ درکار نیست تحفه عامه

۲۸	۱۷	۲۷۱
۲۶	۲۲	۲۲
۲۱	۲۸	۲۳

دوہرہ اٹھ پھر چوست کھڑی مومن یہی اندر
ساجن ایک جی کاوہن پہلو لیو پردیس

گیتی شب مخمس گورمین شیرین قفا ملدم رفتارنگ
 دیده نه ام شیرین قفا کستم رفتارنگ

تخم کوخبر
 برایان امقو
 ۴
 ۴
 ۴
 ۴
 ۴
 ۴
 ۴
 ۴

نشاسته برایان همه دروغن زرد برایان نشسته و شکبوره برایان
 نشاسته دروغن برایان کرده شربت انرازد و خاک که قوام رفیق باشد بگوید
 کوفته بخت اندا فو که قوام درست کردد قدر خوراک ندارد سه ف پیر میراز
 ترش
 ارحاط حرم

تخم کوخبر
 برایان امقو
 ۴
 ۴
 ۴
 ۴
 ۴
 ۴
 ۴

همه سائیده حبابه بنیز کرده نشسته کندم دروغن نشسته
 اول نشسته دروغن اندک برایان کرده بخت بگوید
 کرده قوام رفیق کردد آرد چون نزدیک شدن آید دوا انداخته حل کرده بدالو
 خوراک آف ص دوف شام غذا دال اش یا کوفته بر پیر میراز و ترش

از خردن سیل در منفی و در شش بر پیرد علی و چشم و سینه و پهلوی
و با منته و سیل و سرخ چشم و مویانند محراب از مویان. دانه الله و کلان

نار مویان	بج بند	کیمیا	سر مه	کف دریا	زرد حوب
۴۴	۴۴	۴۴	۴۴	۴۴	۴۴
بر کیم	سیل	گلایه	کته	بای بزنک	تک لای موری
۴۴	۴۴	۴۴	۴۴	۴۴	۴۴
لکوه	بج ستار	پیشک	بج کشتای	سنگها	اول
۴۴	۴۴	۴۴	۴۴	۴۴	۴۴

این ادویه را در یک جا می میرانند در ظرف آهنی بابل بر سیاه ناراضه و کد رنگ
تمام شب کرده نگاه الو وقت فجر چهار کبر حل کنند با دست نیم که در روید
حسیانده باشد اول بدست نیم کبر کنند با چهار کبر بعد در عرق بپزند سیاه
که در کوشاخ سیاه باشد تا شازده یک فصل کبر کنند شام که در قفان مضاعف
نیم مقدار فلفل که در دست بند و در سایه خشک کنند و سایه نایار افتادند
اگر دهند باشد در عرق بر کشتن و با این کشته به عوار که اول بود در
عوار کشته این کشته شود اگر با منته بود در آب کشته این کشته اگر
مویانند باشد در شش عورت استیده این کشته اگر سیل با و باشد

ماده قدم دانه زند

در حرکت کشته سوز کرده و آنجی کشته مکتوب و از نایافت نکر نزد که نایافت
 درین راه نزد این طایفه صد بار بهتر و فاضل تر از نایافت یک مقصود این
 طایفه همین نایافت است که یافت روی هستی دارد و نایافت روی در نیستی
 و نیستی صفا و توحید را دارد و هستی هم ظلمت و شرک است پس باید شد
 و با نیستی باید شد خوش گفتی در راه مایوی عدم می زند تا کسیت درین راه
 ترکیب لبیب بسیار دگوند سه جال کوشه چهار رت و ال حسینه قلعه
 دو درم کلین حمله ادویه را در آب بید و بر قند یا لیده مرکب شکر بول به بندد
 محرب است و این ادویه بران خورد این است یکبار و شکر مویس سفید یکبار و ستاور
 نیم پا و مویس هم را بار یک سائیده دو چندان شکر چینی انداخته گفتی
 هزار از شیر بنوشند چندان قوت یابند و محرب است بران بندد که نایافت
 است بندد و بسیار دگوند ناکورده درم مویس سیاه ده درم مویس تنگ ده درم
 مال یکبار نه خردم تخم بکاس ده درم زنجبیل ده درم سنگهاره ده درم اجود خردم
 تخم کونج خردم شوره خردم مویس خردم این همه را بار یک سائیده
 برجه میزداده دریا و شکر خالص آمیخته خوب مته داده بعد از چهار سال

دو فن
 کور آسوده

۱۳۰۰ هجری

روغن کاوانداخته نیمه مثل آرد مان سته داده مقدار یک تنم هلو و غلوه بنزد دست
 هفته یک غلوه بهار و یک تنم بخورد فرصت کامل حاصل شود از ترش با هر میل بخورد و مال کند
 کاهنه باروغن کاوانا و کندم کاهنه با دال نزدیک بخته باروغن کاوانه دال آرد بخورد

در اسهال

نوع دیگر ادویه دفع سوزاک ریوند چینه شوره قلم نبات باریک شده
 ۶ تنم ۴ تنم ۳ تنم ۲ تنم

دو پر کنند اول روز یک وقت شام دویم پر کنند سه روز بخورد در سیوم وقت
 قرص ساز کنند و بخورد و بخورد یک نخ و خسته آتش از تحفه المومنین نوشته شده

به تکرار خوب کل خیر و سرکه سفید بر سفید مرغ بهر چهار چیز را برابر گرفته
 کوفته در ظروف آهن مناسک مریم سالف بر سوخته باله فالحال تسکین شود

در اسهال

نوع دیگر برار روان شدن آب منخ خشت سرخ که نه بوسیده
 هر دور یکجا آرد مقدار کف دست و وقت صبح چهار بخورد تا آب سرد فرصت

بقول ای
سیدان

خواه شد ترکیب بر موم و زوب ساند بار چند قلم شوره کوند سیل
 این بهر دو چیز باید ساخته مقدار نه ماش بود در سینه و در جوارات
 ماده کاو لیکن جزات مقدار شش درم بوده باشد انداخته وقت صبح

نهار خورد و هفت روز عذرات و پنج بخورد و دیگر چیز خورد و هفت روز نمل بخورد

بزرگ و در وقت نوبت از دوسه بزرگ شد و ششم بریالی نالک سپهر شخم کنکلی

دو بند

کوهر شخم کوانج ستاور جهان سپهر این همه چیز برابر آورده

گفته سائده نگا به الو بوزن نیم بهلور همراه ملک و شیر ماده کا و بخورد

انت الله فرصت کا تو فریاد قضیب خراجه خشتک چونک در تیل بجد

بزرگ و قضیب

سوخته نگا به الو هر روز طلا میکرده باشد تا که موافق در انقو نخی طعام مفهم

نخی طعام مفهم

بود از طعام بخورد و کونته سرچ سیاه بیل لولک انار دانه نمک سنگ

اینهمه را کوفته بخیته یک دست عذاب سو از آب گرم بکنم درم

بزرگ و کوش

برادر در کوش بسیار دشره از کک نمک سوده در کوش چکاندال و الیها

به تو الضاحیه روشتنا چشم بیارد ناخن آدمی نیم درم فلفل گردنم درم

دم بچه کادیش نیم درم شیر خوار یکجا زده این هر سه را بسوزد و در میان خاکستر

آب لیمو باندازد و در میان او نذکان بلونه کند تا آنکه چون کاجیل شود در

چشم کشد روشن شود و اگر خورد و زعفران و قرنفل باریک اس که ده روزه

روم

یوم انجن کند از لب بر سر ادویه این اسم بخانه بار بخواند این است ^{الحبار} ^{ما جلیل}
 در شش چشم باید سر کبک بقیض بیارد و نونک ^{در حد} سه حال کوه چهارده
 دال حبیبی قلم در دوزم کلین جمله ادویه را در آب بساید و بر وضی بمالیده
 برکت شول به بندد مجرب است و این ادویه بران خورد این است بسیار
 یکبار و تحه یکبار و مرس سفید یکبار و ستاور نیم با و موحر یکبار و ابار یکبار
 دو حیدان شکر حینه انداخته گذشت نه بار از شیره موش در محرقه قوت افزاید
 نوع دیگر قوت باه از دخت بهت کشای بار و برک رفته شیره بکیر نود
 شیره وی پوست بچ کینه سفید بیدشت از جامع چهار کهری پخت طلا کند
 قوت بسیار داد نوع دیگر قوت باه بسیار خوب است به شجر به آند بهر لور که در برسات خورد
 و کوچک باشد هر روز یک عدد در درم فند سیاه چیده فرو برد تا یک هفته نهایت دو هفته هر سال عجبان
 کند و بخورد در ایام سرما اگر چه میر باشد عامل این دو امثال حولن لوجال باشد نوع دیگر
 قوت باه و قراقل زنجبیل دار حینه غسل هر سه و ابرار یکبار سائیده در او نند
 انداخته با غسل همراه مخلوط کرده نگا دارد و وقت خواب قدری مضاف بخورد قدری
 لیکت سخت قوی کرد و نوع دیگر بسیار دسوهن یکی قدر در آن آب لیمون سائیده
 سار خام سوت در آن تر کرده برالت زیر سرالت دینیم ^چ داده بجماع مشغول شود تا که

جبهه قوت

جبهه قوت باه

جبهه قوت

رسمان تا از آنجا نماند بیدار شود و علاج سستی و کبر و زیاده روی و بیش کینه
سفید و بیخ منقذ و کله و عقرونه حمله را آن رسیده نگاهداری همراه شهادت و طوطا رده
برالت لیکن ادرت میت روز بلا مانع مداومت کنند کجی الت دور شود و تری
کرد علاج خارش بسیار تر پهلای بنوار یا بچی حمله بر ابر گرفته کوفته سینه ساخته
مقدار سه گرم بخورد و سه هفته خارش و سوزش با او غلبه خون و بلغم دفع شود و خود
روشن گردد و نوع دیگر علاج و نیل بسیار و جی و چون هر دو را با سیده و نیل لیس از
شکاف شده به شود علاج هیچکس بسیار دیر طادس که آنرا چند آلوده در آورده و نسوزد
و خاک کند مقدار این باشد بخورد هیچکس دور شود علاج هیچکس دال باشد یعنی آورد در حقه تا
کشیدن انداخته و در بکشد هیچکس دفع شود علاج هیچکس بسیار و نماند که بسوزاند و در آنجا
بروشند هیچکس دفع شود علاج تریزه که سوم روزی آید بسیار در کس سیه و مرج سیه
و نیل در این بر ابر گرفته آب سائیده مقدار کن که این دو بخوراند و در چشم چکانند
الدواتی از سیوم روز دور شود برای جلق زده و سست خون خروس نو جوان و نظر به معاف
یکه و لیکن آن مرغ از مرغ خف شده با چهارم حصه از خون بول خر سیه
انداخته بر آتش نهاده خوش و در سر را گذاشته لیکن و خشک شده باز
لیکن سینه بماند اول در خواهد کرد و در لب دوم درم خواهد کرد و در لب
سیوم

جنته خارش

علاج و نیل

جنته بکلی

جنته تریزه
که سیوم روزی

جنته خلق زده

الحمد لله

سیوم برابر حوله شد بمون وقت البتة البتة جماع بکند و لانه ضرر
 حوله شد بلکه بکشد حوله شد برای بنکاد دلت تخم انبار بویست
 را دور کرده سیده سازد بوزن دو فلوس سیده کندم دو فلوس را دور و فلوس
 روغن زرد و دو فلوس باید که تخم انبار را در آب باخته بویست را دور کرده در
 خشک کند و مغز او را قسته خوب سائیده همراه سیده حلوا تیار کنند همراه شیر
 ماده کا و حلوا بخت کنند آنرا اندا فلوس هم وزن را در آب خوراک کنند یک
 هفته بخورد بکم اللهی فرصت تعویذ کند برار فتن دلت تا آنکه کوه و
 سر و بالا مصرع ادویه را سائیده یکجا کنند بوقت صبح کف دست
 ۴۴ دام ۴۴ دام ۴۴ دام
 بقدر بکنیم دام آب تازه خواهد شیر ماده کا و بخورد دلت و الدی بکار نافع
 حوله شد دیگر خراطین که از دهن بیرون می آید و تخم کتای بزرگ دور برابر مقدار حب
 کا فوریم سینه حله را بار یک سائیده باب کور مقدار خود بندد وقت جماع قدر در روغن
 نیمه آلت باب سائیده کت چندان دهد و عجایب است برار در دهن و نیم
 زعفران و مرهی و روغن ماهی که یکجا کرده با ایناس دهد آلت الدی بکار نافع
 بخت برای رفتن دلت بویست بویست بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 ۴۴ فلوس ۴۴ فلوس ۴۴ فلوس

قوت باده

ریوند چینه نال بکانه کوکله و شکر تر بوزن ادویه برابر کرده
افلوس املوس املس

چهارده روز هم راه شیر ماله کا و بخورد دلت بندود قوت باده مورانه نال بکانه

هر روز با یک پیاده در شیره بکشد درخت مغیلا مثل آرد انداخته

بام نموده نان بخورد و کاه و الو بعد چهار دام صبح نان بخورد و بخورد باشد

قوت باده بسیار کرد براده دندان قیل غم یا و شراب و قوت باده دو دام مخلوط

نموده در دو پارچه بونالی سینه و کاتار شیر ماله کا و در دیکه انداخته دهن

دیکه از سر پوست کاه یا آرد و شمش خوب بکند و در دو پارچه موافق بونالی بران

سورخ هند و دیکه آتش ملائم کند از بونالی بر قضا بانه سیراف و تارال سنگ

کند و شراب هر روز نمود داخل دهان باشد و براده دندان قیل غم بون باشد

یک هفته اگر احتیاج باشد هفته دوم هم بکند سخته قضیت و شربت بسیار

کرد بر آرسنیل یا دویا و خارش شش چشم مجرب است بر کیم خشک مورخ و کوه زرد کوب

نماز مومنه بای هر یک افیون باید که بوزن برابر هر قدر که باشد گرفته با یک پیاده

در شربت که از شیر شده باشد کوله بند و قوت حاجت بکند و در شربت افیون

رشد با دوا شش

کایه

نصف ماه

نماید در شورت و یا هر یک است که در ترکیب باشد آنکه حسب الحکم سکندر لعلان

حکیم ساخته بودست با طعام برهم در یک سرخ و در ستان حشر زعفران

جوزویه عاقره حادتر الدججراته والحنه موسا سیاه مستکاره
هائک هائک هائک هائک هائک هائک

جوز حین کباب حین پنج بقیه حج بل مدست مالکنکن

هائک هائک هائک هائک هائک هائک

کوکرد کوچ اسبند بیلدران بیلامول تخم اوستان کج کواج

هائک هائک هائک هائک هائک هائک

ستاور موندل تخم زردک اندر جو موحرس رخبیل قرقفل

هائک هائک هائک هائک هائک هائک

قند سیاه که در سه ساله و هم ساله موافق همه ادویه مذکور مقدار جوزویه

کوبند و در یک کوبه صبح و یک شام وقت لب بعد از طعام خوردن کوبه بخورد و تا شام

عجیب بیند و در یک کوبه صبح و یک شام وقت لب بعد از طعام خوردن کوبه بخورد و تا شام

باشد دو هفته یک کوبه صبح و یک شام بخورد آنرا که مرد کامل را در دوا کرده

باشد از سه روز و آنرا که در محراب ترکیب قوت به عطره کباب حین خوشتر

موسا سیاه خولجان قرقفل اسکند به هم با همه ادویه را برابر گرفت

کوفته با رجه نیز نموده باشد کوبه بند و موافق جوز و کاهار و صبحا بهار

بسم الله الرحمن الرحيم

معوی مرلوق و غفر لوق کما دا

محرمان احمد

کجی سیاه موکم سداخر مالکنین عاقرتیا اول هر سه ر خوب هر لکنه
ا ب او او او

حون یکدات سو عاقرتیا میدت مل هر سه نموده باز قدر هر ل مخوفیک نوکی رده بالای آن قدری
روغن سیاه سپانیده از آتش کم کرده کما دود هر بر اندام مخصوص و بر سر و عانه و فوطه بلند لاری
باب سوا حرار و احب ملین طورتا سه روز روز چهارم منصفه در عرق بر کرد و نوره سیاه انگوزه
سیر که سه خوبه باشد سبده لیب کند تا سه روز در حمله سه روز صحت کاروی نماید در چهار

ب بخوبه رسیده رافع درد کوله که بعد ولادت میدا شو

سلیخه در یکنم تا آب بجوشانند چونکه سه با و مانند بیدار از جامه صاف نموده
از

یکد بار کرده بنوشانند و از آب آتش سیر کم کرده آبدت بکنانند و بار در آتش آید است

روح خبیثه و مودع الک کرایم مغفد در در

کاتنه سفید آرد خود بریان خوب باریک سیده نگاه دارند و یک روز دو بار بکشد سه بار در روز مسکده
او یکنم او

مسکده خوب کم خج مدد مستوی هم رلو و سرفه را هم مغفد کرای کند این علامت افق و

تخم دهنه صمغ در رلو و صنف زنجبیل هر چهار را در کلاب خوب هر ل نموده و آب اقدار کنار
۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰

خورد بسته دارند یک کافیه بالای آن اگر قدرش سه روز بکنند بسیار خوب است و الا نه بغیر ششیم کافیه

دسته اطفال و سبب مفید

من محرمات الله بخشید که رای دبه اطفال و امراض بلوغ اطفال و غیره اطفال و آوردن

سفوف آله   فلفل سیاه   حمالکوته مدبر در شیر در شیر و زبان ساخته در و تن
۶۱۴   ۶۸   ۶۷
نیسته تا بعد غلظه شیر را جوش نیده بر آوردن

در شیر ادرک حب مقدار موندک بلکه خوردن از آن بسته بکاهد الو طفل را که در حیات
دو حب صبح و شام تا سه روز کافی

نافع حرمان

تعلیق در شیر بر کرده در سایه خشک نموده   آرد تخم پنبه   مصطکا   لک
یکنیم توله   یکنیم توله   ۶۹   توله

نجات بر آب زهرا ادریه رده سفوف نموده با شیر خام بنوش

نافع مخدوم

که در اسهال اسهالی اندازند و بلخ میباشند   فلفل سیاه
۳ دالم   ۱۰

هر دور در آب ساییده بمقدار یک از با و قدر آب بالاباشد بنوش تا ماهفت

وبعد دوام موقوف داشته تا ماهفت این غذا بخورد آرد کندم   آرد دلیده نخود

زرد چوب زهره کرده همه را در آب ساییده نان پخته با بسیاری از روغن گاو
۳ مار   ۱ مار   ۲ گوزده

میخورد و باشد صابن جذام مداومت کنند بین غذا هفت و در آن دوا هفت دیگر
و نماز غذا اندک و موقوف و همگام خوردن دوا اندک و نه آنکه خورد به شوق

ماخراخ

نخود بر سر سائیده در آب مخلوط کرده لیست نماید چرب بر ملا و الله اعلم

بر کف خنای در آب سر کرده بدلا و صبح و شب در آب سر گرفته با روغن کند

بوفه در آب سرخته روغن بماند

دافع جذام

نخود سیاه

مار سیاه در آب سر کرده و در نهان بکنم و دست با سر فاده
احاله جان سلمه الله لعن الله مار بلسر الفاقا بجل آورد

نم نخود در سر کرده مار مقتول بالار نخود نهاله و نیمه بعد از نخود بالار دارد آشته
جهل بزرگ و دهن خام کرده در کلمات مدفون بداند بعد جهل بزرگ و از زمین کلمات
بر آورد و بوز و خنای نخود و حرم مار سوخته شود اما مفضل و خاکستر زئفر و ملکه
اندک و از جدا جدا چیده توان برداشت هر صبح یک نخود یا دو مبر و صبح و شام و کون
دارد داخل میند و زبرد در دست بسم الله تا جهل بزرگ و از اندران

الحمد لله

ادبیه
ادبیه دختر محمد خان

نیلہ تو ہے ہللیلہ درآب لہووں سا پُندہ لپ لپ کند

نامحرمی رای رفع قرض اصولی و غیر

نمایند چه که آنرا کتالاس گویند طریقه اخذ آنکه حریره و خسته خاکسترش
در آب تمام شب بعد صبح کردن داشته صبح از حبابه بطریق تقطیر بکنند و آنرا
آب صافش را در ظرفی جوهرش دهد تا نیک منصف گردد و آنرا درخت آله
در غش گویند آن قوی تر و مقوی باضمه بقدری که و برای اسهال بکشد
طریقه اخذ بدستور معجون تا کل

مرقم

مغ کپو شنگرف کافور موسم اول روشن دونه کوخته

در این زمانه که کافور انداخته حل کنند بر او رام مالش کنند زرد آب زنجبیل بر او رده به سازد
و بر قرصه های بسیار انداخته با دانه های نازک به نازد بلکه ضرر رسانند

یار و سرور و دوست یارم زده در آتش هم که خیسانده کرده برآورده باشند

4

۹۰
نطفه داده وقت سائیدن کنک لصری اگر مر و اریدیم رسد اول سر مرده
کنیم

Epil

کرده یا نژده بار شود یا آله کس قدر از شستن حد است و بعد لعل
 مر و در بد خورک باید کلات انداخته یا آب انداخته بعد کرمه مذکور و تنک
 بصری یا آید آن انداخته و اگر مر و آید بهم رسد کرمه و تنک بصری
 در آب فقط آب باید و کثرت آن نیز شش کلات در سرمه صورت نزال الما باشد
 پیران و ضعیف مزاجان را دو بار حار مزاج را و بار دالمزاج را یک بار احوال
 مفید و مقوی بصر و حانط هجده ششم

انافع مطول

قدسیاه نوشتار شوره علی رووند چینی صبر سقوی اعم
 لوله ۲۶ ۲۶ ۲۶ ۲۶
 بار یک نخه باب بقدر خود خمبند صبح و شام یک حب کتاب و حب موافق
 سن و مزاج بیمار بدید غذا لچری موندک نه
 مجرب فقیه ضرر مایه در را

دریاه اساده در مالور از دوالق در حاکمی را بر ملا در سر و غرق مدنی مالیده کورس در هم بدن
 و خارش و دمل در سر هم رسیده اما رشته به شد بهر هیچ دوا به نیک شد فقیر در کتاب بهر هفتاد
 برادر دفع سم ملا در کلاتی اکل زبد نافع دید بهمان قیاسی ردغ در آب شسته مالیدن
 بر موضع فرمودیم بیشتر سر کس مالیده بود و دو بار مالیدن رافع عارضه کردید

حزب رضا

چراته ست پیره برکده ها ای همه ادویه را مشق در نیمه آثار آب
 ۶۱ ۶۱ ۶۱ ۶۱

بجانب نند صباغ جوش دهند و قیتیکه نصف بماند مالیده صاف کرده دوام بخند عسل
اضافه محض بنوشند بعضی میگویند و بهما صاف اگر کمی نموده نوشیده اند کفایت در شحم مایه اند

برای مزلق لب زلق زده مغزین به یعنی کپاس اندر جو
همه را خوب لب کند خف کند از خف
۴ ماه ۴ ماه
۲۴

باز لیب تازه نماید بالابرک تنبول بسته از رسته خام بندد و اگر سینه زیاده باشد پس مالون
را در کیز نرسائیده لیب متعال آفتاب سه روز نماید فضل شود و وای دیگر برای منزلق
تیل یا جیمناک مال آنکه

تیلیا بچھناک مال کنکین دود یعنی شیراک ہلدی زرد و خوب تیل کچھ اول روغن شیارا
اف ۱۰۴۷۸۹۱۰

جوشنی دید و بعد یک جوش شیرا گرفتند و غن انرا زد و بعد هم دوادیکر باقی مانده را

باریک سائیده و پرچه نیز غوده هم را در کرباس بسته و ریشل اندازد و همچون دیک آتش دهد

هرگاه که ستاره فلکی روغن بماند در شیشه نگاه دارد و بر قضیب حشفه گذارند طلای زیرو باله هفت
رو نماید و پیریز از تهر شی عین را مرد شود دیگر جلیقی لیب زرد چوب بغیر عقد همراه باشد زیر زرها
و برنج درخت سبزه سورخ غوده زرد چوب در سورخ چهل روز بدارد و سه چیز
استاده باشد همانطور پنج کاویده و زرد چوب پیر نماید سه چیز را از پنج بریاید و دلدی را
بعد چهل روز بر آورده در آب سائیده هفت روز صفا نماید به شود

لیپ برای جلق زده

پوکرمول اف
زهره نر بزرگ لوک باشد
اعدد
آب لعل که بنان میخورند پنج و نیم فلوس و شانزده عدد بقیه
الف مع زرد می و سید

دال چینی قرنفل بزرگ بسیار عاقر قرحا هم را با یک مخلوطه در آب بصل و بقیه سبزیه لیمو نماید
۶۲ ۶۲ ۶۲ ۶۲

وقت شب و صبح از آب لونی کا و یعنی مسکه کا و بغیر آتش داده لپیٹ نماید و بعد دو کهری از آب گرم بشوید
بست و یک روز بپوش و چنه نماید یعنی را بحال آرد و طول بقزاید و مجرب است شیخ حبیب

برای مزلق ادویه چغندر و این دوا از سلطانی آدم است

دارچین ^{۶ ماهه} کباب چینه ^{۶ ماهه} عاقرو حها ^{۶ ماهه} خولجان ^{۶ ماهه} زنجبیل ^{۶ ماهه} قریفل ^{۶ ماهه} جالیفل ^{۶ ماهه} یعنی جوزلوبه
افیون سیاهی ^{۶ ماهه} در وزن از یک شش ^{۶ ماهه} گرفته مشک ^{۶ ماهه} هم بار یک سائیده و پرچین زنند

طلا منر لوق براده عاج بکشد در شیر مریش تراده بدالو بعد سه روز
آن براده بر شنبه باشد و صبح تا شام هم بدالو بعد شنبه تا پس بدالو و در بند
که رطوبت از عروق عضو منجذب گردد و بعد بیارد تخم زلین کم سه بجنه

۲۲ ف

۲۲ ف

موتخم باریب تخم بکاین کنجد صیاه الکنک طرق نیال حنتر

۲۲ ف

۲۲ ف

۲۲ ف

۲۲ ف

چوده کت که کج حنتر هم گویند طریقه آنکه در دیک کلا دور کوفته بپزند

زیر شکی و سیک در کور و تراویزد و حفره بکاود که در کور نهند و آن

را نوعی کنند و دو آنش در یک دران حفره نرسد و حفره بالای نه متصل شکم

دیک و بالاسر دیک و دران حفره آنش دهد و سرپوشش در دیک کعبه کرده باشد

عرق در کور و در دور و بسوزد و استاس طلا دالو و بالا برکت منبول

بند و تا هفت روز به نقش مطلب است از فرنگی مصدر عین هر شمع کنجد صیاه

مکنم باوخته

انچه بلد کور است سینه است هم را کوفته یکجا کرده در گرام آهن دو حفره کرده

نم باوخته یاو

کرم کنند و بویا بسته از مالیدن و نور کمر تمام محاذ است تا یکس وقت روز بعد

همان یک بویا بالا زد و در حصین بسته تمام شنبه بسته و در دوم همان

طور از دو بویا شنبه بطور سابق محاذ کند و بسته بخوابد تا چهار روزه روز پنجم

دربار
دفتر
درگاه

ریسم بر اندام از غزله قیه زغال می برد حق تعالی ما به است و به است ملک خود

نظر حقیقت   نظر محار   نظر مطلق

همه است و باک از همه

و تمام آن عفت و سخاوت و بخشش

منظر القادس كائنات

و سرحتن و سرحتن طالب را در عین فراق وصال در عین وصال فراق است

ماترہ لغو

نه هرگز دانه را عشق زیباست نشان عاشقان از او برید است فطوی طین

ولہ پر بیان جلی دوا آئندہ قسم احوال حواش احوال وک

۶۰۴
 ۶۰۳
 ۶۰۲
 ۶۰۱
 ۶۰۰
 ۵۹۹
 ۵۹۸
 ۵۹۷
 ۵۹۶
 ۵۹۵
 ۵۹۴
 ۵۹۳
 ۵۹۲
 ۵۹۱
 ۵۹۰
 ۵۸۹
 ۵۸۸
 ۵۸۷
 ۵۸۶
 ۵۸۵
 ۵۸۴
 ۵۸۳
 ۵۸۲
 ۵۸۱
 ۵۸۰
 ۵۷۹
 ۵۷۸
 ۵۷۷
 ۵۷۶
 ۵۷۵
 ۵۷۴
 ۵۷۳
 ۵۷۲
 ۵۷۱
 ۵۷۰
 ۵۶۹
 ۵۶۸
 ۵۶۷
 ۵۶۶
 ۵۶۵
 ۵۶۴
 ۵۶۳
 ۵۶۲
 ۵۶۱
 ۵۶۰
 ۵۵۹
 ۵۵۸
 ۵۵۷
 ۵۵۶
 ۵۵۵
 ۵۵۴
 ۵۵۳
 ۵۵۲
 ۵۵۱
 ۵۵۰
 ۵۴۹
 ۵۴۸
 ۵۴۷
 ۵۴۶
 ۵۴۵
 ۵۴۴
 ۵۴۳
 ۵۴۲
 ۵۴۱
 ۵۴۰
 ۵۳۹
 ۵۳۸
 ۵۳۷
 ۵۳۶
 ۵۳۵
 ۵۳۴
 ۵۳۳
 ۵۳۲
 ۵۳۱
 ۵۳۰
 ۵۲۹
 ۵۲۸
 ۵۲۷
 ۵۲۶
 ۵۲۵
 ۵۲۴
 ۵۲۳
 ۵۲۲
 ۵۲۱
 ۵۲۰
 ۵۱۹
 ۵۱۸
 ۵۱۷
 ۵۱۶
 ۵۱۵
 ۵۱۴
 ۵۱۳
 ۵۱۲
 ۵۱۱
 ۵۱۰
 ۵۰۹
 ۵۰۸
 ۵۰۷
 ۵۰۶
 ۵۰۵
 ۵۰۴
 ۵۰۳
 ۵۰۲
 ۵۰۱
 ۵۰۰
 ۴۹۹
 ۴۹۸
 ۴۹۷
 ۴۹۶
 ۴۹۵
 ۴۹۴
 ۴۹۳
 ۴۹۲
 ۴۹۱
 ۴۹۰
 ۴۸۹
 ۴۸۸
 ۴۸۷
 ۴۸۶
 ۴۸۵
 ۴۸۴
 ۴۸۳
 ۴۸۲
 ۴۸۱
 ۴۸۰
 ۴۷۹
 ۴۷۸
 ۴۷۷
 ۴۷۶
 ۴۷۵
 ۴۷۴
 ۴۷۳
 ۴۷۲
 ۴۷۱
 ۴۷۰
 ۴۶۹
 ۴۶۸
 ۴۶۷
 ۴۶۶
 ۴۶۵
 ۴۶۴
 ۴۶۳
 ۴۶۲
 ۴۶۱
 ۴۶۰
 ۴۵۹
 ۴۵۸
 ۴۵۷
 ۴۵۶
 ۴۵۵
 ۴۵۴
 ۴۵۳
 ۴۵۲
 ۴۵۱
 ۴۵۰
 ۴۴۹
 ۴۴۸
 ۴۴۷
 ۴۴۶
 ۴۴۵
 ۴۴۴
 ۴۴۳
 ۴۴۲
 ۴۴۱
 ۴۴۰
 ۴۳۹
 ۴۳۸
 ۴۳۷
 ۴۳۶
 ۴۳۵
 ۴۳۴
 ۴۳۳
 ۴۳۲
 ۴۳۱
 ۴۳۰
 ۴۲۹
 ۴۲۸
 ۴۲۷
 ۴۲۶
 ۴۲۵
 ۴۲۴
 ۴۲۳
 ۴۲۲
 ۴۲۱
 ۴۲۰
 ۴۱۹
 ۴۱۸
 ۴۱۷
 ۴۱۶
 ۴۱۵
 ۴۱۴
 ۴۱۳
 ۴۱۲
 ۴۱۱
 ۴۱۰
 ۴۰۹
 ۴۰۸
 ۴۰۷
 ۴۰۶
 ۴۰۵
 ۴۰۴
 ۴۰۳
 ۴۰۲
 ۴۰۱
 ۴۰۰
 ۳۹۹
 ۳۹۸
 ۳۹۷
 ۳۹۶
 ۳۹۵
 ۳۹۴
 ۳۹۳
 ۳۹۲
 ۳۹۱
 ۳۹۰
 ۳۸۹
 ۳۸۸
 ۳۸۷
 ۳۸۶
 ۳۸۵
 ۳۸۴
 ۳۸۳
 ۳۸۲
 ۳۸۱
 ۳۸۰
 ۳۷۹
 ۳۷۸
 ۳۷۷
 ۳۷۶
 ۳۷۵
 ۳۷۴
 ۳۷۳
 ۳۷۲
 ۳۷۱
 ۳۷۰
 ۳۶۹
 ۳۶۸
 ۳۶۷
 ۳۶۶
 ۳۶۵
 ۳۶۴
 ۳۶۳
 ۳۶۲
 ۳۶۱
 ۳۶۰
 ۳۵۹
 ۳۵۸
 ۳۵۷
 ۳۵۶
 ۳۵۵
 ۳۵۴
 ۳۵۳
 ۳۵۲
 ۳۵۱
 ۳۵۰
 ۳۴۹
 ۳۴۸
 ۳۴۷
 ۳۴۶
 ۳۴۵
 ۳۴۴
 ۳۴۳
 ۳۴۲
 ۳۴۱
 ۳۴۰
 ۳۳۹
 ۳۳۸
 ۳۳۷
 ۳۳۶
 ۳۳۵
 ۳۳۴
 ۳۳۳
 ۳۳۲
 ۳۳۱
 ۳۳۰
 ۳۲۹
 ۳۲۸
 ۳۲۷
 ۳۲۶
 ۳۲۵
 ۳۲۴
 ۳۲۳
 ۳۲۲
 ۳۲۱
 ۳۲۰
 ۳۱۹
 ۳۱۸
 ۳۱۷
 ۳۱۶
 ۳۱۵
 ۳۱۴
 ۳۱۳
 ۳۱۲
 ۳۱۱
 ۳۱۰
 ۳۰۹
 ۳۰۸
 ۳۰۷
 ۳۰۶
 ۳۰۵
 ۳۰۴
 ۳۰۳
 ۳۰۲
 ۳۰۱
 ۳۰۰
 ۲۹۹
 ۲۹۸
 ۲۹۷
 ۲۹۶
 ۲۹۵
 ۲۹۴
 ۲۹۳
 ۲۹۲
 ۲۹۱
 ۲۹۰
 ۲۸۹
 ۲۸۸
 ۲۸۷
 ۲۸۶
 ۲۸۵
 ۲۸۴
 ۲۸۳
 ۲۸۲
 ۲۸۱
 ۲۸۰
 ۲۷۹
 ۲۷۸
 ۲۷۷
 ۲۷۶
 ۲۷۵
 ۲۷۴
 ۲۷۳
 ۲۷۲
 ۲۷۱
 ۲۷۰
 ۲۶۹
 ۲۶۸
 ۲۶۷
 ۲۶۶
 ۲۶۵
 ۲۶۴
 ۲۶۳
 ۲۶۲
 ۲۶۱
 ۲۶۰
 ۲۵۹
 ۲۵۸
 ۲۵۷
 ۲۵۶
 ۲۵۵
 ۲۵۴
 ۲۵۳
 ۲۵۲
 ۲۵۱
 ۲۵۰
 ۲۴۹
 ۲۴۸
 ۲۴۷
 ۲۴۶
 ۲۴۵
 ۲۴۴
 ۲۴۳
 ۲۴۲
 ۲۴۱
 ۲۴۰
 ۲۳۹
 ۲۳۸
 ۲۳۷
 ۲۳۶
 ۲۳۵
 ۲۳۴
 ۲۳۳

[illegible]

بملاوه مقتر
قند سیاه سه ساله
نصف عدد

ماد مخالفه یا کسی آن قدر را گرفته باشد و در آن ابر کف هر قدر که گران بندد با خیرات

که عاقل هیچ ویکت نمی فروشد چنانکه دندان را نرسد احتیاج از ابله نکرده و فروخته

و باد بجان غدا دلش بخی اردن است - و احبار و دود و حشرات و مان کنندم

بحر دماشت روز به خوارزی قریب یاه و استه از ماده کوه حیدر یازمیر به آمدن الی

فنه كسبه بهلاق رقيق اما در الفه يابس و فنه و مشل كنار عود در ملكه

Handwritten text in Arabic script, likely a title or chapter heading, partially visible at the top of the page.

بواسیر با هر دو غول به نحو نسبی سدا ف معین که هر سال سه ماهه

کند که حجابی که در آتش باز آید از آن
۴ سنگ

۴ سنگ
هم را که هر کس کرده در آتش

۴ سنگ
سنگ

پیر کرده خوف و درشت عمیق و سنگین کما و دیده کلان و دکنه نیز میاید
در در لبوز که خوب شود و بعد بر سر میاید آهسته میاید و بالدر درین خوف کونده

یوشد کنی را مسدود کنه و همیشه را هم نشد و در الراس و کل حالت کنه و در الفها

بکتابیه وقت دل از بخار احترار و محافظه بجای آورد شد و بسیار شوق منفعه

لشکر کافر ^{بیک} بریان کرده آسیده در دیه مسیحی ته کند و بالا کشنه کافر دهم

بارتہ معتقد ہو کہ تو بیزارتہ کافر تا کہ بالاربعۃ ہمتہ ماتہ کافر باشد و در آخر دال الف

بسم الله الرحمن الرحيم

این کتاب به بارید خوانده که
داد و کلا دیوت مار صانوی در آستانه

و در آفتاب نشیند بر آبر سه هلاوه خورده و موقتاً در آن سه روز باغچه خورده و

رشته در میان بگذارد و در برک قبول مفت از خود و مال و غیره بوقت دیدن

اجرای پل در این شهر بهاری اول است پل در ده یوده است احواص یوده شده و ما را

تم ماو

کردن نهنگ بالا کش باز نهنگ پدر حاجو ای دهم و در بند سید با حیدر دشتی سوزد قلمی

پارون و چونه شده بکند و بکار در دوزان و قرصه را بر کوه استیده در احوال

باشد و گاه که بگوید **محمده** بالا باشد یعنی بیرون احلیل تا بحیثیانه

سه روز کند چون بول کند باز دوایا شد به تو برک مهر من شش بخشاید

ضیحه مهر انداخته برت ترشته تلخ خور و زاکر فو برار حرمی شکم سپاری ۹۰

مسعود از نیم فلک در پاد خوات آسیده آنجسته بخوراند سه روز خلو به شو

کفر احمو
لعمدہ اللہ سار ومان بر سر دیک پر شریعت مایہ و از کونہ بر سر رومانی که در و کفتم یک شسته
ا

۱۷

بجوید و بالذکر ما به الشیء کند که حکم در شیر افتاده باشد آن را مقدار یک فلاس بکیر دای را

کند یک و دهی گویند پنج حفظ
قند کهنه هفت کوی اگر نهد هر صبح یک کوی

۱۷

۴۲

تا بهفت روز فرزند را از کوزه کلان فرود ران و کوزه را بپا رده کوزه سالف و هم در روز دهم
پیرمیز از ترش غذا مالیده قبضه شکم سه وقت غذا در شب هر ص طلوع و این غرض است

بحمد الشك لا يكسر دهن مرو ^{الض} اوفتبه كند به دلش باز افتد آواجه قند صیاه

الف

حب جلدده یا برب و یکت بدخ صبح بخورد اگر آن کد از دست می باشد به سه

۴۶ ف ۴۷

91.

و در این کتاب الهی که سار و سکر ادا و ادب
اجرای حیات اجمود ^{مشهور} اجزای کمال زنگاره

و درین کتاب الف که هارستد اداده

حاشیه پهلوان در حدیث
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

۲۵

۲۷

22

...

یا شکر

قند ساه یاره هم را یکجا کرده چهارده مرتبه بخندند و بعد صبح و شام و هر روز
۲۳ آنکه

و پنج و نه هم از آید بلکه سخن آورده را حقه نصفی گذاشته و آنرا کلان ذکر بر آورده بود

به شد تو را هم فرض علیکم دعا و ان دعا و الايمان و دعا و السلطان و به قیل

الانظر الى وجه السلطان العادل عبادة قال م احب الناس الى الله يوم القيامة

امام عادل الان مستفحة عدله شاملة لجميع خلقه ههون السبعة الذين كظمهم الله

و ظل عرشه يوم الاطلال الاظلم ارام حیات یان و ارام سلطان جهان

و امد و ضعف و در جهان مثال سر در اعضا نه با تو می توان بود

نه با تو می توان بود تخت انما ضررون و ضررون بضعا نلکم مال

خصلتان یس و قمارش من الخیر الايمان بالله و النفع لعباده دولت

دو جهان و عبادت جواد از مر بوط بد و کار زکا خدمت خداوند جل و عا

بصدق و اخلاص کردن دوم خدمت خلقی خدای بجهت طاعت نمودن

ما احسن الدين والدنيا اذا اجتمعا ^{ذات مطلق} اسما و ظلما ^{هم در صحت آمدند و شد}

یا او را دارایت بر طالبان فلن له ^{اعیان ثابته ظلما} ^{ارواح ظلما} ^{اشباح ظلما}

خادوا

۹
همه را یکجا کرده چهارده مرتبه بخندند و بعد صبح و شام و هر روز
۲۳ آنکه
و پنج و نه هم از آید بلکه سخن آورده را حقه نصفی گذاشته و آنرا کلان ذکر بر آورده بود
به شد تو را هم فرض علیکم دعا و ان دعا و الايمان و دعا و السلطان و به قیل
الانظر الى وجه السلطان العادل عبادة قال م احب الناس الى الله يوم القيامة
امام عادل الان مستفحة عدله شاملة لجميع خلقه ههون السبعة الذين كظمهم الله
و ظل عرشه يوم الاطلال الاظلم ارام حیات یان و ارام سلطان جهان
و امد و ضعف و در جهان مثال سر در اعضا نه با تو می توان بود
نه با تو می توان بود تخت انما ضررون و ضررون بضعا نلکم مال
خصلتان یس و قمارش من الخیر الايمان بالله و النفع لعباده دولت
دو جهان و عبادت جواد از مر بوط بد و کار زکا خدمت خداوند جل و عا
بصدق و اخلاص کردن دوم خدمت خلقی خدای بجهت طاعت نمودن
ما احسن الدين والدنيا اذا اجتمعا ^{ذات مطلق} اسما و ظلما ^{هم در صحت آمدند و شد}
یا او را دارایت بر طالبان فلن له ^{اعیان ثابته ظلما} ^{ارواح ظلما} ^{اشباح ظلما}
خادوا
همه را یکجا کرده چهارده مرتبه بخندند و بعد صبح و شام و هر روز
۲۳ آنکه
و پنج و نه هم از آید بلکه سخن آورده را حقه نصفی گذاشته و آنرا کلان ذکر بر آورده بود
به شد تو را هم فرض علیکم دعا و ان دعا و الايمان و دعا و السلطان و به قیل
الانظر الى وجه السلطان العادل عبادة قال م احب الناس الى الله يوم القيامة
امام عادل الان مستفحة عدله شاملة لجميع خلقه ههون السبعة الذين كظمهم الله
و ظل عرشه يوم الاطلال الاظلم ارام حیات یان و ارام سلطان جهان
و امد و ضعف و در جهان مثال سر در اعضا نه با تو می توان بود
نه با تو می توان بود تخت انما ضررون و ضررون بضعا نلکم مال
خصلتان یس و قمارش من الخیر الايمان بالله و النفع لعباده دولت
دو جهان و عبادت جواد از مر بوط بد و کار زکا خدمت خداوند جل و عا
بصدق و اخلاص کردن دوم خدمت خلقی خدای بجهت طاعت نمودن
ما احسن الدين والدنيا اذا اجتمعا ^{ذات مطلق} اسما و ظلما ^{هم در صحت آمدند و شد}
یا او را دارایت بر طالبان فلن له ^{اعیان ثابته ظلما} ^{ارواح ظلما} ^{اشباح ظلما}
خادوا

ع
سحاب
۶۰ ق بر کر بختی نیره در دست حاکم و در دست کماله و در کماله

و نشود تا امر فراغت یابند

حج
 والحينه
 لوند
 محله
 ٢٤
 ٢٤
 ٢٤

چھٹا۔ عفو۔ سونہ۔ کبیر و کوالیری۔ سفید کپڑے جوڑیا۔

در سفید بر سفید مرغ روز اول بر خانه بخت و در دوم در شیرین تاکه آرام شود
و سوا به او را بر سر آید و در سفید مادر شیر ادویه حبه بزرگ و امخیه نهاله و ارکونه بر آتش به دود
نهاله بالاسی پاهایه لب چپانده نهاله که دوا در روی آسمان دانسته باشد چون کم شود
و دود از دوا نماند و در بر شکم چپانده و فوطه است کلاک شده را هم نفع کرد و اسی لب
و جمع مفصل را هم نافع است بر موضع درد لب کردن

توبه - حیات

سکندر مرچ ساه کهرل کرده ده پر بند یک به پر تابد سه ری مهر روز

۶۶
۱۲ عدد
نخار
کتاب صبح یک دویم یک کتاب بخورد با اجزات بر این نسخه عمل فرود آید این
بدن بر آید الا اندک اول با اجزات بسته وقت بخوبی بسته بار مختلف اجزات بخورد فرود آید

[illegible]

مرتبة عليا قسمين الاول في الالهى والثاني في الطبيعى متعينا بواجب الصور
والحيوة متوكلا على مفروض العدل والخيرات انه غير موفى وموعين ولما كان
البحث في هذا المختصر مقصودا على بيان بعض اجزاء الحكمة رأت ان اقدم
مفعي الحكمة واجزاءها على سبيل الاختصار فاقول وبالله التوفيق للحكمة استكمال
الانفس الى نية تحصيل ما عليه الوجود ونفسه وما عليه الواجب مما ينبغي ان يحل
من الاعمال وبالا ينبغي ليصير كاملة مضاهية للعالم العقلى وليست بذلك للسعادات
القصورى الاخرية بحسب الطاقة البشرية ومنه تنقسم بالقسمة الاولى الى قسمين لانها ان تعلقت
بالامور التى لنا ان نعلمها وليس لنا ان نعلمها سميت حكمة نظرية وان تعلقت بالامور
التى لنا ان نعلمها ونعلمها سميت حكمة عملية وكل من الحكمتين مختص باقسام ثلثة
اما النظرية فلان ما لا يتعلق باعمالنا اما ان لا يكون المخالطة المادة شرط الوجوده او
يكون وح اما ان لا يكون تلك المخالطة شرط العقل او يكون والاى هو الا يكون المخالطة
المادة شرط الوجوده هو العلم الالهى تسمى للشيء باسم اشرف الواسع وهو العلم الاعلى والثانى
وهو ان يكون المخالطة شرط الوجوده دون العقل وهو الرافى وهو العلم الاوسط والثالث وهو
ان يكون المخالطة شرط الوجوده ولعقل هو الطبعى وهو العلم الاسفل واما العملية فلان
ما يتعلق باعمالنا ان كان علما بالتدبير الذى يختص بالشخص الواحد فهو علم الاخلاق
والا فهو علم تدبير المنزل ان كان علما بالايام والاجتماع المنزلى وعلم السياسة ان كان علما

قيل الحكيم - حال الفصيح

والميل
في الخصال
التي تخصها
على وجه
واجب عليه
كلما من الملكات
الفاضلة والخلق
المضنية المكتسبة
من الاعمال الحسنة
وحاصلة ادراك
صفات الكمال التي
هي من كرامته
والاعمال ونزاهة
وقد الى الحكمة

بما لا يتم الا بالاجتماع المذنب ومبادئ هذه الثلاثة من جهة الشريعة الالهية وفائدة
الحكمة الخلقية ان يعلم الفضائل وكيفية اقتنائها لئلا يترتب بها النفس وان يعلم
الزوايل وكيفية توقيفها لئلا يطهر عنها النفس وفائدة المنزلة ان يعلم المشاركة
التي ينبغي ان يكون بين اهل منزل واحد لتتظم بها المصلحة المنزلية التي يتم بين
الوالد ومولود والابن ومملوك وفائدة المدنية ان يعلم كيفية المشاركة
التي يقع بين اشخاص الناس ليعتادوا على مصالح الابدان ومصالح بقاء نوع الانسان
والمدنية قد قسمت الى قسمين الى ما يتعلق بالملك والسلطان ولينعلم السياسة والى
ما يتعلق بالبنوة والسرقة ولينعلم النواميس لهذا جعل بعضهم اقسام الحكمة العملية
اربعة وليس ذلك عن اقتضائهم جعلها ثلثة لدخول قسمين منها تحت قسم واحد
عنه **قوله** اي درویش دلریش اگر بارشوا به خدا باشد ازین بخت بهتر هیچ دوست نباشد
و اگر کار در کارست بهترین کار عبادت پروردگارست ازین خوشتر نیایی نیست سیرم که دایم
در خیال بارش باشی تا سه سر رشته دولت ای برادر بکف آرد دین مرا می بخسارت بگذار تا دایم همه جبابه
کس در همه حال امیدار نهفته چشم دل جانبی باشد نسخه برای بوالسیر اگرچه دل بسیار افتد موقوف احدیار
زید صلاهی را از مهر سید ابراهیم که تره بملکه مرده در زندان باشد سونته جت رک سولف سنا
عسل مرصه عفا و دویه شربت وقت خفتن قوله

نسخه بوالسیر

ابتدای دمی بیتی و در هر یک شش و هشت کند هزار بار هر روز بخواند
تا بختش به دیگر رسد و بیکم از او بگذرد و دیگر خواند و بر سرش بگذرد
زکات فاخته نیاز حضرت رسالت پناه رساند این زکوة
و بعد از زکاة جوهر خواهی خود و در دریا مدالهای خود باشد
هر جا که بر او مطلب شود در خای باز نماید در شرق درخشنده شود

جوهر بکشد و غروب سه چهار و در سنگ و بخت در جوی

برای آنکه باران ببارد است رسپیور قرقر کرد و نبات

و هم نام اعدا امانه امانه

بر چهار و یکم و قدر در آب انداخته تا یکیم بپس کرد کون بعد هفت کویا

بند بعد خشک شدن بکوی یا نه از قدر آب تا غروب و بالیدی آن نان خور و کندم

از روز و شب بسیار تا هفت روز بپس شود و اگر در آن روز

از چهار سبیل یا چهار یا یکم و بکند و بعد کلمه بر لب خورده اگر هنوز
و بر سر آن غسل آب کرده تا بهر دست و کلد و غیره تا شش ماه ناید

از طبع جان دوا شد خوراد و ملکوت بر آن درخت آله درخورد بخته باشد
 خام نباشند و نه چندان بخته شود که در درخت بسیار شود در نیم درج لسانه باشد
 این بود در آن نیم با و در درج لسانه از دوا و در درج عرقه شوش شود و در درج
 به سحای و شوش تا بهمت بر درختان به ملک و در درج عرقه شوش شود و در درج
 روز و چون بهمت روز دوا و احسن کنند مرکز و تا بهمت روز و در درج عرقه شوش
 فردا بنوشند تا بهمت در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش
 از بودم بر آن و در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش
 حترای این بود که در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش
 دوا شود از آن وقت خراش را است و در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش

بر آن از آن وقت خراش را است و در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش
 بهم بود در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش
 فرد و عرقه شوش و در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش
 بنایست بهمت و در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش
 دوا شود از آن وقت خراش را است و در درج عرقه شوش و در درج عرقه شوش

کافته در آن شکاف انداخته بود و چون شعله بر آید شعله در آن شکاف در آن شکاف
 تا چون یکصد و هشت بار در آتش مذکوره بود سنگ خنجر خواهد شد مقدار یک سنج یا یک تنه و کوبه
 همان روز در آن شکاف و پنج تا رعله در پنج تا رعله خواهد خورد و تا یک روز و نیم در آن خواهد
 خورد و با میت زن حجامه خواهد کوبید و در آن روز حالت اسهال باز خواهد آمد باز اگر یک سنج
 خواهد خورد و همان فایده خواهد داد باز حالت اسهال خواهد کرد و بهر حال **الضاحنه**

گفته که اول سار و کاندل و کای و نورانی و این شکاف در آن شکاف بهر یک که در کمال
 مغرب است یک در تمام نهاله تمام را که در آن است بیدار کند که اگر می مثل میل در آن روزان
 شده در آن شکاف خواهد گرفت اگر بر پشته های نوحه آنرا مالیده در آتش سوزاند و زرد کرده و غیره
 برای دفع طاری دانه سیر در آن کوزه سائیده اندوده کنند و در روغن بر آن کرده و در شکاف در آن شکاف با گوش
 کرده دانه مذکور در روغن گوش و الف و هج از آن اوارسته در آب سائیده و طراوت آن در آن شکاف
 تا ملاحظه طرف الف بیدار کند و بر آن سبیل شود و ملاحظه با در طرف موضع سینه دانه کور مفید میباشد
و الضاحنه بر دفع طاری دانه سیر در آن کوزه سائیده اندوده کنند و در روغن بر آن کرده و در شکاف در آن شکاف با گوش
 دانه صندل باشد **الضاحنه** سیاه از زیر سفید آن هر دو به هم سائیده در بیهوده مرغ

کثر از فایده سیاه زنگار انداخته بالایی که سیر در میان آن سید از این شکاف سیاه از زنگار باشد
 کبابه و یکماشته در این شکاف سائیده انداخته بالایی که سیر در میان آن سید از این شکاف سیاه از زنگار باشد
 بعد از آن بهر حال طریقی در بیهوده دویم انداخته کبر و آن کوبه در بسیار آتش سوزاند

در آن شکاف
 در آن شکاف
 در آن شکاف

مرهم نافع جراحت و قروح معمول منوال یک از فرنگه آغشته و فود و اجابت به کارد

که مردار هم بزداید و اندک موم سفید روغن زرد
۲۴ ۲۵

مردار سبک سفید کاشی
۲۶ ۲۷
برکشی نیمه یک تکیه کرده
نیم ف

رال اول برکشی نیمه خورک
۲۸ ۲۹
در روغن روختن سیاه کنند و بزداید

اندازد و روغن مذکور از آتش جدا کرده موم در وی انداخته چون قریب سر کشدن در
جمله ادویه در سینه حاضر داشته باشد انداخته مرهم تیار کند بر جراحت

یا فستله کرده بمهرسم آلوده بد او که زخم از مردار هم پاک کند و هم اندک خشت و اگر لایق هم
ببند با آلهای هم بپزند و اگر زخم سبک باشد از ادویه رال و سبیله بپزند و بپزند

بهیول کرده بوزن مذکور و در روغن مذکور آغشته و موم انداخته مرهم کردن کفایت

شکوف یک فلوس در زرد بر چهل سیئه که مقدار کنار خورده فلوس که در روغن
بریان کرده یک غلوط باشد و خورده

دیگر شکوف چهار

وقت شروع کردن این علم به ملائی و درود خدای بلیگار بخواند

بسم الله المحمدي الجبار القاهر الفخام المذكر القوي

البدوح اللهم صل على محمد سيد القاهرين على

اعلى وى د العالمى

غفلت میں کہتی میرا عمر حسیب کونہ باہتر خدا کی واسطے اے تو عطا دے کون یا اللہ
 رحمان قبر میرے کون بہشت باغ کرو توں ندیکو اگر کا تختا میری کون یا اللہ
 مجھ میں رحمت کا دیکھ میں بجائی فضل اپنے مدد کر رحمت با توں کرم ایسی زون یا اللہ
 تو عطا اور ستار بھی ہے ارخصش نہ درون حقون بھی ہاں خیمے توں عطا
 نظر احوال میرے نظر رحمت تو امیہ پر کناہ میرے توں بخش کا مدد اپنے کون یا اللہ
 سبھی و سوا شیطان کی سبھی کی مکر سر سبھی تبرکے ظاہر ہے میرا اسرار یا اللہ
 قیامت میرا دیر کا توں ہو کیا ہو لگا ویلے بازار میں زکوٰۃ کو خیمے توں یا اللہ
 بنان جانی کناہ کہے لو توں جانی عطا یا اللہ سوا لہ مکر شیطان کی مکر توں یا اللہ

مذکور در میان روغن کنجد غریق بدارد چون بداند که حسد خورکند
 بالادبار متوق باشد و یکباره بخورد بعد در میان بوسند آینه
 مذکور بدارد و بالادبار است انگشت طوق بدارد چون بداند که در گذار
 اند پرچه را با چوب بسته از ادویه های درخت مذکور تر کرده قطره قطره از بالا
 میداده باشد خوب است که زیاده ندید هر قطره که بر جسد مذکور یافتند
 جذب شود چون بداند که قطره مذکور مانند قطره دیگر مدید همان طور هم
 آثار روغن مرکب را بالا حبس مذکور بسوزانند این ترتیب را یک سال روز میدرد
 بل زیاده چون بداند که تمام شد هم او سرخ از حبس مذکور بگوید و بگوید که
 اسفید مسکین که لایق کار شود

اعط بغفلت رفت عمر من چنانست که در خواهم کنون از بهر حق دیگر بکن بیداری
 رجبا قبرین مسکین بگردان روضه حبت مگردان خوابگاه من ز تحت یار الله
 مرا از درد بیمار افضل موهنگه داری بفضل خورش کس یاری بر این بیمار الله
 امید مغوت دارم که غفاری ستار و بیکم از می ترسم توئی و محار الله
 ضعیف حال من بکن جز فضل بخشش کنه انم تو از زاری است ظهار الله
 زو سهار بر طانی در خطرات نفانی ازین هر یک تو میدانی مراد از الله الله

۳۰۹

۳۰

در است بارده اینست تخم کاسر تخم خدیر سکنوب ماد الفه تخم خرفه خشک کافور
 ماء البلیغ است آن حد در است تخم کاسر انیسون باریک بر خلاف زرد حنجره کدو
 کبابه تا محول سداب تخم کدو و است آن حد در است محصف بر سداب تخم خرفه بیکه باره
 و در را ضم نمایند چمن تخم کاسر و در آن بکلی که بدینند و در است معتدل و در را بر لطف کنند
 انیسون و باریک بیکه در است میگوید و در یک آب کثیف انداخته جمع نفوذ جود نماید و باریک
 و تخم خدیر و تخم خرفه باریک در است کوفه اربنج مذکور شده را در است لکند و در است سرگود
 بنفشه و ماده بار در است و در است بنفشه و اگر بنفشه و در است کوفه و در است سرگود
 محصف است تخم خدیر و خرفه و در است و در است را در است و در است سرگود
 شکر باریک و در است حد در است باریک و در است کوفه و در است سرگود
 غلظت گرفته برینند و باریک از باریک محصف تا در است بنفشه و در است سرگود
 باره بپزند و در است باریک و در است باریک و در است باریک و در است باریک
 خور و الا نفع است باریک که در است باریک و در است باریک و در است باریک
 و در است خور و در است باریک و در است باریک و در است باریک و در است باریک
 در است باریک و در است باریک و در است باریک و در است باریک و در است باریک
 و در است باریک و در است باریک و در است باریک و در است باریک و در است باریک

در این عصر باید دادنا موثر تر باشد، و مرکز الطب معقولان اعضا را بر وجه لغیر و باغ
و در هر دو دین در یک حد کفایت به جهت برگزینند مقدمات و باغ

[illegible]

و در گرم و از آن در و پنجه انداختن بکسر صورت

باز در آن در و پنجه انداختن بکسر صورت

انسانان مانند گاو و اسب این در و پنجه انداختن بکسر صورت

در میان این در و پنجه انداختن بکسر صورت

انسانان مانند گاو و اسب این در و پنجه انداختن بکسر صورت

در میان این در و پنجه انداختن بکسر صورت

انسانان مانند گاو و اسب این در و پنجه انداختن بکسر صورت

در میان این در و پنجه انداختن بکسر صورت

انسانان مانند گاو و اسب این در و پنجه انداختن بکسر صورت

در میان این در و پنجه انداختن بکسر صورت

انسانان مانند گاو و اسب این در و پنجه انداختن بکسر صورت

در میان این در و پنجه انداختن بکسر صورت

انسانان مانند گاو و اسب این در و پنجه انداختن بکسر صورت

در میان این در و پنجه انداختن بکسر صورت

۸۳۸
طالع هر صبح پنج دانه چاکش دهد دانه مورخ تنبلیم در روستا

سه شکر بکشد عرق انداخته ربم خانه مخلوط کند و بخورد

بیمه در سینه باقیه در جگر بکشد و جگر را بکشد و سینه را بکشد

عرق در جگر در سینه بکشد و سینه را بکشد و جگر را بکشد

ماخوف در سینه الحاقه بکشد و سینه را بکشد

بگر دگر بکشد و سینه را بکشد و جگر را بکشد

جگر بکشد و سینه را بکشد و جگر را بکشد

بکشد و سینه را بکشد و جگر را بکشد

بکشد و سینه را بکشد و جگر را بکشد

بکشد و سینه را بکشد و جگر را بکشد

بکشد و سینه را بکشد و جگر را بکشد

۵۳

۵۴ ۲۵۳

۳۰۹

۳۱۳

۳۱۲

[illegible]

و من انفرج می کند تا هر چه در دل دارد بر سر

و بیست و نهمی ما بر خود از موصوف است صلاح بها

امروز ما بدید که بهی فایده - جب می او سر کتا اگر ای

نمود که مددس نامی که همیشه رسد از من او و زود

نومندان هر که خصل

امروز من از موصوف مظفر شاه بر ملاقی شما بودم - بر خود و

در انجمنان گفتگو برای وزیر اگر آمد ایشان بر خود از موصوف

روز بعد بسیار مدح گفت - و نیای حق و در - من او را گفت

که اگر شما کسی فکیند و جای مددس شانی اسلول میرسم او را

در کنند عنایتی باشد و مستقیمند

دوشان هر چه موصوف را مددس بخیر به موصوف

1-0-1
9-8-6
9-1-6

159-6
9-1-6

1-4-0
11
9-6

53-2-0
46-14-0
53-2-0

50-0-0
3-2-2
41-14

50-0-0

دو روز سے بارش ہو رہی ہے

ابھی دو روز پہلے تو خشک تھا

شک بارش ابھی تک ہے

شکستہ کاران جنگ

میں تھیں دس روپہ مال نہ دیا
میں تیار راہ روپہ کا تہ خواجہ داد

اب کے لڑکوں نے اتنی خریدی

امسا کہ دکان اتنی نہ خریدی

آج صبح سے برابر بارش ہو رہی ہے
ابھی دو روز پہلے تو خشک تھا

میرا آٹا جو دہ پیر میں کھلا ہوا ہے

آمدن میں درود پوری ہو چکا

یہ مبادل سفر کے اٹھ کر چلے
میں ابھی از خود چلے

یہ مبادل قیدہ کو کے آیا ہے
میں ابھی از قیدہ کو کے آیا ہے

ابھی دو سال پہلے آئے تھے
ابھی دو سال پہلے آئے تھے

ابھی دو سال پہلے آئے تھے
ابھی دو سال پہلے آئے تھے

ابھی دو سال پہلے آئے تھے
ابھی دو سال پہلے آئے تھے

ابھی دو سال پہلے آئے تھے
ابھی دو سال پہلے آئے تھے

2-8

9-6

10-5

12-5

1-6-0

15-5

6-5

17-11

3-15

157-8

9-8

15-8

157-8

78-12

25-5

157-8-50

12-8-0

2-0

5-8

13-2-0

2-1

10-0

15-10-0

2-0

المحمد
الكتاب

كتاب النفع باب العائنة باب الخبير باب الربا باب المنع عنه من السوء باب
باب السلم والبرن باب الحكم باب المدس والافطار باب الشركة والوكالة باب العصب
باب الشفقة باب المسافات والمصارعة باب الجارة باب الحياء والموت والقرب
باب العطايا باب اللقطة باب الغرائض باب العوصايا كتاب النكاح باب النكاح المحظوظ
وبين العورات باب العمل واستيدان المرأة باب اعلان النكاح والخطة والشرط باب
باب المباشرة باب الصداق باب الوليمة بالقسم باب العشرة النساء والكل واحد من الحقوق
باب الملع والطلاق باب المطلقة الثلثة باب اللعان باب العدة باب استبراء باب النفقات
وحق المملوك باب نفع الصغيرة وحصانة كتاب العتق كتاب العتق عبد المشر كس
باب الايمان والنذر باب في النذر كتاب العتق خاص باب الديات باب ما يضمن الجنايا
باب القصاص باب قبل المبردة والسعادة بالفساد كتاب الحدود باب قطع السرقة
باب الشفاعة في الحدود باب الحر باب يدعي على المحدث باب التعديل باب الحر
ويعيد شاربها كتاب ما رة والعقضاء باب ما على الولاء من السر باب العمل
في العتق والخوف منه باب الرزق والولاية ويد اياهم كتاب القضية الشهادة

